

GEMEENTERAADZITTING d.d. 23 OKTOBER 2020

=====

VOORZITTER: ... Sint-Niklaas. We bieden aan de heer Van Ranst en familie onze deelneming aan. Verder werden een paar wijzigingen aangebracht aan de bevoegdheidsverdeling van de leden van het college. De straatnaamgeving is van schepen Hanssens overgegaan naar de burgemeester. Bij schepen Buysrogge werd de ombudsfunctie toegevoegd. Bij schepen Hanssens werd de bevoegdheid openbaar domein herlabeld naar publieke ruimte. Waterbeheersing, waterlopen en straatgrachten is van schepen Hanssens overgegaan naar schepen Baeyens. Riolering blijft bij schepen Hanssens. Dan interpellatie 4 en 8 over de materniteit van het AZ Lokeren zullen samen worden behandeld. De interpellatie 2 over de parking van de Grote Markt wordt gekoppeld aan het reguliere punt 12, exploitatie straat en DBFMO van een parkeergebouw. Raadslid Jef Maes heeft op dinsdag nog een interpellatie aangaande het vrachtverkeer in de stad ingediend bij hoogdringendheid. Wij zullen bij de aanvang eerst stemmen over of het al dan niet wordt toegevoegd aan de agenda. Dan ... Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Mag ik ook voorstellen over interpellatie 6 in verband met corona om dat samen te nemen met het punt 9 over de bijkomende maatregelen rond corona? Ik denk dat dat nauw met mekaar verband houdt.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ik zou daar niet op willen ingaan, collega. In die zin, het punt van de, allé, de beslissingspunten hebben betrekking op de politiebepsluiten en dergelijke meer, maar wat u voorstelt, gaat meer over ja, de aanpak van bepaalde zaken. Een aantal suggesties, die u doet. En dat heeft eigenlijk niets met de politiebepsluiten te maken. Dus ik zou dat echt willen daarvan ontkoppelen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Het moet mij toch van het hart, mevrouw de voorzitter, dat collega Maes een voorstel doet als lid, als fractievoorzitter van een politieke fractie in verband met de werkzaamheden van de gemeenteraad. En het is volgens mij nog altijd aan de gemeenteraad om zijn eigen werkzaamheden te regelen en niet aan het college en zeker al niet aan één lid van het college. Dat mag dan nog de burgemeester zijn. Eén. Ten tweede, het kan zijn dat in theorie de burgemeester gelijk heeft in zijn argumentatie, maar we weten allemaal dat in de praktijk het debat rond het officieel punt geagendeerd, zal uitmonden in een discussie over heel de coronakwestie.

Dus het lijkt mij de logica zelf dat men – zoals wij vorige maand gedaan hebben en de maand daarvoor gedaan hebben – dat alle corona-gerelateerde tussenkomsten samen worden behandeld.

VOORZITTER: U hebt gelijk, mijnheer Wymeersch, dat het kan gevraagd worden. Maar het is toch ook zo, dat normaal wordt beantwoord of wordt geargumenteed waarom het college of de burgemeester en het college dat niet zouden doen. Dat gebeurt ook altijd zo.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, u begrijpt het nog altijd niet. Het is de gemeenteraad, die zijn eigen werkzaamheden regelt, niet het college. U moet voorzitter zijn van de gemeenteraad en ge moet hier niet de spreekbuis zijn van het college. Hoeveel keer heb ik dat hier al gezegd? In het verre verleden, in het nabije verleden en vandaag opnieuw en u blijft hardleers.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, er is hier, op deze manier eigenlijk gaan wij altijd al tewerk dat er wordt gevraagd en dat er wordt geargumenteed waarom wel of waarom niet. En dan kan er dus ... (?) over gestemd worden als de raad dat wil.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, maar als ge wilt dat we erover stemmen, dan kunnen we erover stemmen. Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik dacht dat ik die vraag had gesteld en dus dat ik daar ...

VOORZITTER: Maar ik antwoord op ...

MAES: Ja, ja. Nee, maar je gaat sowieso het risico lopen als je dat spreidt om dezelfde discussie te hebben bij punt 9. Want we hebben dat gemerkt trouwens ook op de commissie maandag, dat de discussie op de commissie ook heel wat breder is gaan lopen dan alleen de politionele maatregelen, die zijn voorgesteld. Dus ja, hoe gaat u, allé, hoe denkt u dat te kunnen beperken tot dat? Tenzij als ik natuurlijk ook daarmee eens ben. En ik stel toch voor om dat wel samen te koppelen, want anders had ik dat niet gevraagd.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter. Mijnheer Wymeersch, ik heb voorgesteld - ik heb voorgesteld, ik heb niet beslist, het is inderdaad de raad die beslist – ik heb voorgesteld niet in te gaan op de vraag van collega Maes om de reden die ik heb vermeld. Als natuurlijk raadsleden menen om naar aanleiding van punt 9 al hun bijkomende argumentatie te moeten ontwikkelen, ja, ik zal dan zien of ik daarop inga of niet ja dan neen. Maar ik denk, allé, er zit ook wel stof genoeg in en er zijn ook een aantal wijzigingen in punt 9 - ik zal die dan ook toelichten bij dat punt zelf – die het verantwoorden om die discussie daarover gesplitst te houden.

VOORZITTER: Ik stel, allé ja, ik ... Mijnheer Maes, als u ...

MAES: Ja, ik stel voor dat we bij punt 9 kijken hoe de discussie zich voltrekt en of die punten dan kunnen samengevoegd worden of niet.

VOORZITTER: We zullen, dat zullen we zien dan als we zover zijn. Goed, dan beginnen we met de notulen van het zittingsverslag van de gemeenteraad van 25 september. Kunnen die goedgekeurd worden? Kan dat eenparig? Dat is eenparig. Dan punt ... Ah, excuseer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Mijnheer Maes had gevraagd om een punt bij hoogdringendheid op de agenda te zetten, maar heb ik dat nu gemist of komt dat erop of niet?

VOORZITTER: Ja, dat moeten we nu beslissen hé. Dus, mijnheer Maes, kunt u argumenteren waarom u dat met hoogdringendheid op de agenda wil plaatsen?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil dat zeker argumenteren. Ik denk het ongeval, dat deze week heeft plaatsgevonden op het kruispunt van de Plezantstraat en de Spoorweglaan, ik denk dat dat ons allemaal heel hard heeft getroffen. Dat is een verschrikkelijk drama. Ik wou allé, met deze al de familie en alle vrienden en kennissen en zo van het slachtoffer mijn innige deelneming betuigen. Maar ik denk dat het op dit moment belangrijk is om verder te gaan als beleidsmakers, als gemeenteraad, verder dan empathie en medeleven. Dat we moeten proberen van dit momentum te bekijken op welke manier dit kruispunt veiliger kan gemaakt worden. Als ik in de pers lees, dat de familie dat ook vraagt, dat zelfs de zaakvoerder van de firma die, van de camion die het ongeval heeft veroorzaakt dat ook vraagt, dan denk ik dat we als beleidsorgaan onze verantwoordelijkheid moeten nemen om daar al de discussie over aan te gaan. En ik besef dat niet alle maatregelen vandaag klaar kunnen zijn en niet alles duidelijk kan zijn, maar ik denk dat het belangrijk is zowel vandaag, nu eigenlijk de zaak volop in de belangstelling staat, om daar al de nodige aandacht aan te schenken.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, voorzitter, collega's. Mede namens onze ganse fractie willen we ons medeleven aanbieden aan de getroffen families. Ik denk, collega's, dat alle fracties – meerderheid en oppositie – dit ongeval ten zeerste betreuren en dat ze meelevens met deze families. We zijn allemaal vragende partij voor meer verkeersveiligheid, zeker voor de zwakke weggebruikers. Maar ik denk wel dat dit grondig overleg vergt en ik zou het persoonlijk en onze fractie ook ongepast vinden, mochten we dit vanavond doen. Wanneer dit moet gebeuren en onder welke vorm, dit laat ik in het midden. Voor mij mag er zelfs een uitzonderlijke commissie mobiliteit komen. Er zijn verschillende mogelijkheden om dit te bespreken. Maar - ik zeg niet dat het onze collega zijn bedoeling is – een dergelijk feit proberen politiek te recupereren, dit kan gewoonweg niet. En daarom vind ik dat dit vanavond best niet besproken wordt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Mijn tussenkomst zal gelijkaardig zijn, burgemeester. Eerst en vooral ook vanuit onze fractie onze deelneming aan de familie en de nabestaanden van het slachtoffer. Wij waren geschokt door dat ongeval. Maar we waren dezelfde dag toch ook wel verontwaardigd door de reactie die er geweest is, zowel vanuit de PVDA als vanuit de Fietsersbond, waar men het blijkbaar nodig vindt om op de dag zelf daar al een politieke analyse te gaan maken. Op basis van welke feiten? Ik weet het niet. Wij denken dat het in dat geval gepast is om de rouw zijn werk te laten doen. Er moet, er kan, er moet een discussie gevoerd worden over de omstandigheden van het ongeval, over de inrichting van het kruispunt, over de verkeerscirculatie in de buurt. Maar laat dat zijn op basis van een grondige analyse en laat dat vooral zijn op een moment dat daarvoor geschikt is. En dat is niet van de week en dat is niet vanavond. Dat kan inderdaad zijn in een commissie, waarbij we de tijd nemen om dat grondig te bespreken. Maar we zouden het zeer jammer vinden en ongepast vinden om vanavond die discussie te gaan voeren.

VOORZITTER: De burgemeester had nog het woord gevraagd en Hasan ...

VAN DER COELDEN: En Hasan zit ...

VOORZITTER: Ja, Hasan heb ik ook gezien. Maar ik zal eerst de burgemeester en dan geef ik het woord ...

VAN DER COELDEN: Mag Hasan ...

VOORZITTER: Hasan eerst? Ja, oké. Hasan?

BILICI: Dank u, voorzitter. Ik wilde graag mijnheer Maes eens aanspreken, want ik ben ook diep ontgoocheld over de manier dat hij zijn wanpraktijken ... (?) heeft getoond. Mijnheer Maes, u spreekt over empathie, maar ik denk dat u het woord empathie niet volledig verstaat. Blijkbaar hebt u alleen het woord gelezen, maar de inhoud kent u niet, denk ik. U greep van de eerste dag elke kans en de gelegenheid om de pers aan te spreken. U hebt letterlijk gedacht aan één ding en dat was politiek gewin. Mijn telefoon stond ook roodgloeiend. Maar ik heb uit respect voor de familie er niet op gereageerd en geen haar op mijn hoofd denkt hier ook aan om te reageren, want dit is echt een gevoelige en delicate zaak. Hebt u wel eens stilgestaan hoe die familie eigenlijk zich gevoeld heeft bij uw uitlatingen op tv en in de pers? Wij zijn allemaal, wij zijn allemaal mensen, maar wij leven ook mee met die mensen. Ik heb persoonlijk heel veel verbinding met die mensen. Ik ken die mensen heel goed en ik weet wat ze meegemaakt hebben. Maar u als buitenstaander kunt u dat niet begrijpen. Ook zijn er in deze raad nog andere mensen, die niet dezelfde keuze gemaakt hebben als u.

De bevoegde schepen is ook niet doof en blind en ik denk dat de beste plaats is om dit te bespreken in de commissie en in de raad. De enigste plek waar we dit ook kunnen bespreken is hier. Ik vind wat u gedaan hebt echt onmenselijk en wansmakelijk. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik denk dat wij allemaal en de hele bevolking van Sint-Niklaas zeer sterk aangegrepen, heel erg geschokt is door het tragische ongeval dat zich dinsdagmorgen rond 9u.15 heeft voorgedaan op het kruispunt van de Plezantstraat en de Guido Gezellelaan. En namens de bevolking, namens de gemeenteraad en ook uit eigen naam als burgemeester bied ik onze oprechte en innige deelneming aan aan de familie en de nabestaanden van het slachtoffer en ook aan de Turkse gemeenschap in Sint-Niklaas, met wie deze familie en het slachtoffer een zeer sterke band onderhield. Collega's, dat het kruispunt een lastig en gevaarlijk kruispunt is, naast een aantal andere kruispunten in onze stad, dat weten we allemaal. Maar nu op een moment dat die familie nog in diepe rouw verkeert, dat wij ook alle elementen van het politieel en gerechtelijk onderzoek rond dit ongeval nog niet kennen, dat wij ook nog verder in contact moeten treden met het Agentschap Wegen & Verkeer dat wegbeheerder is van dat kruispunt, lijkt het ons hoogst ongepast om daar nu al een politiek debat over te voeren. Ik sluit mij aan bij de collega's van CD&V en sp.a om in alle sereniteit deze situatie te bekijken op een moment dat we ook daar rustiger over kunnen spreken, dat de emoties al een stukje zijn weggeëbd. Ik kan trouwens meegeven, dat de schepen van mobiliteit en ikzelf vanmorgen in de marge van een ander overleg met AWV dit ook al hebben aangebracht. Zij waren uiteraard ook sterk aangegrepen door het ongeval, dat daar gebeurd is. Maar de afspraak is gemaakt, dat punten voor de verbetering van de veiligheid op dat kruispunt verder zullen worden ter harte genomen. Er zijn in het verleden al gesprekken en voorstellen geweest. Welnu, wij hebben erop aangedrongen dus dat die gesprekken in een tempooversneling zouden komen. Mijnheer Maes, samen met collega De Meyer en collega Van Peteghem ben ik 32 jaar onafgebroken lid van deze raad en ik moet zeggen, ik heb nooit geweten in al die jaren, dat naar aanleiding van een dodelijk ongeval een collega enkele uren na het ongeval al meent zich daarin te moeten profileren door verklaringen af te leggen door naar de pers te stappen, door voor de televisie te verschijnen. Ik vind dit zeer, zeer, zeer ongepast. Dit is niet de manier waarop wij als vertegenwoordigers van de bevolking ons mandaat op een waardige en serene manier moeten uitoefenen. Ik zou dan ook vragen, dat u uw voorstel om dit aan de agenda bij hoogdringendheid toe te voegen, dat u die vraag intrekt. Dat zou u sieren.

Dat zou betekenen, dat u de fout die u hebt begaan door hier zo snel te willen ageren op de manier zoals u gedaan hebt, dat u dat inziet, dat u dat toegeeft en zodanig dat wij daar ook in november in de commissie of in de gemeenteraad op een gefundeerde en serene manier kunnen terugkomen. Dus ik vraag u met grote aandrang om uw vraag tot behandeling bij hoogdringendheid in te trekken.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ben echt wel geschrokken van de reactie. Het is absoluut niet mijn bedoeling om deze zaak politiek te recupereren. Het is trouwens niet zo, het is helemaal niet waar, dat ik naar de pers ben gestapt. De pers heeft mij zelf gecontacteerd. Toevallig was er die ochtend ook een artikel in Het Nieuwsblad verschenen over mijn interpellatie, die ik de maand voordien heb gedaan in verband met het vrachtverkeer in de stad, in de binnenstad en de problematiek van de openingsuren en de sluitingsuren van de scholen. En daarop heeft de pers mij gebeld. En ze hebben verschillende keren vanuit de pers mij gebeld. En ik heb daar inderdaad op ingegaan. En ik vind dat helemaal geen politieke recuperatie. Ik vind dat het zo is, dat we wanneer dat er zulke dingen gebeuren, dat we dat inderdaad goed moeten bekijken op welke manier wij dat ja, de veiligheid in het verkeer en zeker van de zwakke weggebruikers kunnen verbeteren. Dus het is helemaal niet zo, dat ik dus daar misbruik van wil maken. Maar allé, als dat zo ligt, dat het gevoelig ligt bij een aantal fracties die hier vandaag nu het woord hebben genomen, dan stel ik voor dat we inderdaad – zoals al is gesuggereerd – een bijzondere commissie mobiliteit inplannen om dit punt te bespreken. Want het is toch niet onbelangrijk om deze kwestie en de veiligheid daar te verbeteren. Eerst en vooral op het kruispunt zelf, maar er zijn ook nog verschillende andere kruispunten. We hebben heel de instroom van het vrachtverkeer langs de noordelijke kant, waar heel wat mensen mij over bel- len met problemen. Dus ik zou willen voorstellen om daar inderdaad dan een bijzondere commissie van te maken. Want ik denk niet dat het inderdaad zin heeft om daar een stemming over te doen vandaag om dit punt op de agenda te zetten. Maar ik zou dan wel willen vragen aan de burgemeester of aan de betrokken schepen om daar spoed achter te zetten met het Agentschap Wegen & Verkeer om effectief met een aantal voorstellen te komen. Want we mogen toch ook niet uit het oog verliezen, dat dat kruispunt zwaar gaat belast worden als we ook nog het zwembad gaan inplannen in de Watermolendreef. Dus ik denk dat het erg belangrijk is om dat goed te bekijken.

(door elkaar gepraat, onverstaanbaar)

VOORZITTER: Ja, ik zou ... Kunnen we ...

MAES: Nee, nee, ik ben aan het antwoorden op jullie opmerkingen. Dus ik heb een voorstel ...

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, ik vraag gewoon, mijnheer Maes, is het, heb ik begrepen dat u dat punt bij hoogdringendheid ...

MAES: Wij gaan dat punt inderdaad niet voorleggen ter hoogdringendheid, maar ik vraag wel een commissie, een bijzondere commissie mobiliteit om dit punt in de maand november en liefst zo snel mogelijk te kunnen bespreken.

VOORZITTER: Ik denk dat daar al genoegzaam op geantwoord is en dat we dat al gehoord hebben, dat dat het plan is. Goed. Dan gaan we over naar ... Kris Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ook bij hoogdringendheid, voorzitter. En omdat het ook pas deze week in de pers gekomen is, zodanig dat we er geen toegevoegd punt van konden maken voor deze agenda. Maar we waren toch wel verrast toen we deze week in de krant lazen, dat er blijkbaar een overeenkomst is afgesloten tussen Voka en het stadsbestuur om de stationsbuurt te gaan herwaarderen en daar de economische activiteit aan te zwingelen. We waren erover verrast, omdat – tenzij dat ik iets gemist heb – dat we daar niet over ingelicht zijn als gemeenteraadsleden. Maar wat nog veel jammerder is, dat is dat wij niet de enige zijn die daardoor verrast waren. Wij kregen ook een signaal vanuit het gemeenschapsonderwijs, waar men zeer verbaasd was om dat te lezen, omdat men dat natuurlijk linkt aan de plannen, die er toch nog altijd zijn om voor de stationsomgeving een nieuw masterplan op te maken en om ook heel die buurt te gaan herwaarderen. Dat ligt stil al een hele tijd. Daar gebeurt studiewerk. Ik weet niet in hoeverre dat de partners, die betrokken zijn bij die oefening, op de hoogte gehouden worden van dat studiewerk, maar in ieder geval van de intenties van het stadsbestuur en Voka om samen ook rond die stationsbuurt te gaan nadenken, daar was men niet van op de hoogte. Dus het kan zijn, dat dat hier allemaal een groot misverstand is, maar dan zou ik op zijn minst willen vragen dat dat opgehelderd wordt ten opzichte van de mensen, die nog altijd vragende en wachtende partij zijn om aan de slag te gaan voor de herwaardering en de herinvulling van de noordkant van de stationsomgeving.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Het is schepen Somers, die hierop zal antwoorden. Schepen?

SOMERS: Ja, ik denk dat jullie daar allemaal op de gemeenteraad van op de hoogte zijn gebracht, nl. op de gemeenteraad van juni hebben wij de ruimtelijke economische studie goedgekeurd.

Aansluitend was er een punt, waarbij een samenwerkingsovereenkomst voor 5 jaar was afgesloten met Voka voor de komende 5 jaar om uitvoering te geven aan de ruimtelijke economische studie. De ruimtelijke economische studie is ook meermaals op een commissie weergegeven, waarin ja, een aantal zaken aan bod gekomen zijn zoals de uitbreiding van de zakelijke dienstverlening in Sint-Niklaas, waarbij een broedplaats gedefinieerd is aan de stationsbuurt. Ook de site Heistraat, waar jullie ook al verder over geïnformeerd zijn geworden, waarbij we een link zien tussen zowel circulaire economie als de sociale economie. Dus gans die ruimtelijke economische studie is meermaals besproken in een commissie, is gestemd op de gemeenteraad van juni en aansluitend is op dezelfde gemeenteraad die samenwerkingsovereenkomst voor de komende 5 jaar ter uitvoering van de ruimtelijke economische studie gestemd. Dus dat is effectief wel op de gemeenteraad en op de commissie besproken. Uiteraard, deze week was het de eerste keer dat de stuurgroep samenkwam. Die stuurgroep is samengesteld uit een aantal mensen, afgevaardigd van de stad, van Voka en een aantal ondernemers, afvaardiging van B-passing (?), onze eigen bedrijvenvereniging en dergelijke meer. Omwille van die start van die stuurgroep en de eerste keer dat die stuurgroep samengekomen is, zijn er een aantal prioriteiten naar voorgeschoven en een aantal prioriteiten zijn effectief gaan kijken naar de zakelijke dienstverlening, die mogelijk is aan de stationsbuurt. Wil dat zeggen dat we met een masterplan bezig zijn en zo? Helemaal niet. De woorden, die natuurlijk de pers gebruikt, daar ben ik niet voor verantwoordelijk, maar er is nooit niet meer gecommuniceerd dan wat in de ruimtelijke economische studie staat. En dinsdag was dus de eerste stuurgroepsvergadering van die samenwerking Voka/stad. Ik heb ondertussen ook een mail gekregen vanuit het gemeenschapsonderwijs om dat te verduidelijken en ik heb dan ook gisteravond nog die verduidelijking gegeven. En ik heb daar ook de ruimtelijke economische studie bijgevoegd. En ik heb zelfs gevraagd indien men los van een masterplan van stationsbuurt-noord – want het gaat eigenlijk over de stationsbuurt in zijn geheel en niet echt over alleen die achterkant van het station, in de ruimtelijke economische studie bekijken ze dat veel ruimer dan wat er gepercipieerd wordt via het persartikel – en ik heb in die mail ook gezegd kijk, in de ruimtelijke economische studie staat ook onderwijs als transversaal thema gedefinieerd. Als u in dat kader een afspraak wenst om daarover af te stemmen, maak ik graag een afspraak. Maar ik ben niet bevoegd voor een masterplan. Ik denk niet, ik ben niet bezig met de ontwikkeling, ik ben bezig met het economische beleid. En dat wat in de krant gestaan heeft, heeft enkel met de uitvoering van de ruimtelijke economische studie te maken en niet ... Dat kan op termijn misschien wel daarin uitmonden, maar daar ben ik voorlopig niet mee bezig. En daar is ook geen startschot voor gegeven. Ik hoop dat ik hier duidelijk mee ben geweest.

En dat het ook duidelijk is, dat eigenlijk die zaken weliswaar besproken zijn geweest in commissie en gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik dank u, schepenen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Bon, dat we zelf als raadsleden een gat in ons geheugen hadden naar de gemeenteraad van juni toe, bon, dat wil ik dan graag erkennen. Anderzijds, de mail die u gekregen hebt van het gemeenschapsonderwijs, ja, bewijst dan wel degelijk dat er toch verwarring was. En eerlijk gezegd, ik heb dat artikel zelf eens een keer of drie gelezen, mij proberen inbeelden wat er nu juist aan de hand was voordat ik dacht van ja, het is dan misschien toch nog iets anders dan die oefening die gemaakt zal moeten worden om die noordkant van de stationsomgeving aan te pakken. Nu, het is goed denk ik, dat dat uitgeklaard wordt ten opzichte van het gemeenschapsonderwijs. Misschien ook wel ten opzichte van de andere partners met wie men wil samenwerken. Ik hoop alleen, dat er inderdaad geen confusie komt tussen die dossiers en dat men niet in het kader van de ene gesprekken en de ene stuurgroep en het ene studiewerk, ja, opties gaat nemen die in feite toebehoren aan het andere dossier. Dus allé, ik zou er toch voor pleiten om dat ofwel zo ver mogelijk uit mekaar te houden, ofwel zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen, maar toch te vermijden dat er parallelstudiewerk wordt geleverd, ja, waarbij de linkerkant niet weet wat de rechterkant doet en omgekeerd.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Goed, dan zijn we gekomen aan ... Ik zou de punten 2, 3 en 4 willen samennemen. Het zijn politieaangelegenheden en vacant verklaren van functies van inspecteur van politie. Kunnen we daarmee akkoord gaan? Ik zie geen tegenindicatie. Dan kunnen we stemmen. Zijn er tussenkomsten hier? Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Vrij kort, mevrouw de voorzitter. Collega's, specifiek bij punt 2 en het invoeren van een klachtencel. Nu, op zich heb ik daar geen problemen mee, dat er een klachtencel wordt ingevoerd. En dat dient dan voor een groot stuk om dus de mensen, die in interventie werkzaam zijn, een stuk te ontlasten van hun taak, die ze regelmatig moeten opnemen om dus diegene, de interventies die ze hebben gedaan, om die dan ook in het nodige papierwerk om te zetten. Ik heb daar allemaal geen probleem mee. Maar! Als ik dan ook nog hier en daar lees dat er dus, dat men nu stilletjesaan gaat overgaan tot het digitaal aanbrenge van klachten, het digitaal aanvragen van afspraken om klachten laat ons zeggen op papier te zetten of te ondersteunen, dan heb ik daar wel mijn vragen bij. Vorige maand heb ik een tussenkomst gedaan tijdens de gemeenteraad, mijnheer de burgemeester, over een aantal zaken inzake corona. En daar ook de rol van de politie een beetje benadrukt. U heeft mij daarop geantwoord in extenso en men heeft een aantal cijfers aangehaald wat betreft het dalen van een hele resem criminaliteitsstatistieken, criminaliteitscijfers.

Mag ik erop wijzen dat het één, natuurlijk ook kan zijn dat effectief de cijfers dalen, maar dat twee, wij toch geconfronteerd worden – en of dat nu goed uitpakt of niet goed uitpakt, sommigen zijn daar enthousiast over, ik persoonlijk veel minder – dat voor sommige klachten een afspraak moet gemaakt worden in de dagen opvolgend op de feiten. Wat met zich meebrengt, automatisch – en ik zeg niet dat dit in alle gevallen zo is – maar dat automatisch met zich meebrengt, dat mensen dan niet geneigd zijn om zich ten tweede male na het maken van een afspraak nog eens een klacht willen komen indienen, uitleggen, enz..., enz... Die zeggen ja, moeten wij ons daarvoor twee keer verzetten? Dan zijn de feiten ook al x-aantal dagen oud, dus dat doen ze niet meer. We kunnen maar zeggen, dat hoe goed de bedoeling ook is van die klachtencel, dat het daar niet aan ligt, dat de werking daar niet aan ligt. Men moet korter op de bal spelen en men heeft het altijd over de bereikbaarheid van de politie. En ik denk dat daar voor heel wat mensen, die bereikbaarheid, als men daaronder verstaat “onmiddellijke aanspreekbaarheid van de politie en het onmiddellijk gevolg geven aan verzuchtingen van de bevolking”, dat het daar dikwijls of minstens soms wel eens te wensen overlaat. Ik denk dat daar toch de vinger op mag ... Uiteraard gaan wij die klachtencel en het initiatief daarrond steunen, maar ik denk dat men ook eens met de politie aan tafel moet zitten om te kijken hoe men daar dringender en beter werk van kan maken. Dat men sneller op de bal kan spelen en de mensen geven waarop ze ten slotte recht hebben. Dat is onmiddellijk hulp bij noodgevallen.

VOORZITTER: Bedankt, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, u verwijst naar verschillende elementen in uw uiteenzetting. Ik ga daarop reageren en aanvullend zal ongetwijfeld de korpschef, die ook mee in de digitale vergadering zit, over een aantal praktische zaken verder uitweiden. Ja, we hebben deze week of was het vorige week dus bekendgemaakt, dat mensen als zij een afspraak willen maken in het politiehuis in de Dalstraat, dat zij dat ook digitaal kunnen en dan ook al meteen weten om hoe laat – waar uiteraard – maar om hoe laat zij zich kunnen aanmelden. Dus dat is eigenlijk een digitaal ... Dat is niet in de plaats van, maar dat is bijkomend bij mensen die ofwel telefonisch, ofwel aan het onthaal zich aanbieden om een afspraak te kunnen maken. Dus het is zeker en vast niet in de plaats van. Dat is één. Twee, wat u zegt rond de criminaliteitscijfers, die ik de vorige zitting heb geciteerd en die dus betrekking hadden op een aantal fenomenen in de stationsomgeving de laatste 4 jaar, ja, dat zijn cijfers die de laatste 4 jaar werden genoteerd. 2016, 2017, 2018, 2019 en die inderdaad voor een aantal fenomenen een drastische daling weergaven. Behalve dus voor druggerelateerde zaken. En dat zijn de zaken die ja, genoteerd worden via welk kanaal ook ze dus tot bij de politie komen hé.

Dat heeft niet altijd te maken met klachten. Verre van. Dat zijn dikwijls ook vaststellingen, die de politie zelf doet op eigen initiatief. Nu, voor het maken van afspraken is het standaard – en de korpschef zal dat bevestigen en verder duidelijk maken – dat normaal gezien men binnen de 48 uur altijd een afspraak kan maken in het politiehuis. Maar ik geef nu graag het woord aan de korpschef om op uw tussenkomst verder in te gaan.

VOORZITTER: Mevrouw de korpschef?

KORPSCHEF: Ja, goedenavond, iedereen. In coronatijden moeten we vermijden, dat we op piekmomenten veel mensen hebben in onze wachtzaal. We zijn gestart bij het begin van corona op afspraak te werken en we hebben dat nu verder geprofessionaliseerd, dat de mensen dat ook kunnen doen van thuis uit. Men is daar niet toe verplicht, want men kan altijd ofwel op het commissariaat zelf of telefonisch een afspraak inboeken. Nu, we gaan nog trachten van vraag en aanbod vroeger en sneller op elkaar af te stemmen de volgende weken. Maar we kunnen zeggen op dit ogenblik, dat toch voor 90 % de mensen binnen de 48 uur een afspraak krijgen. Dit heeft ook voordelen, want waar voorheen mensen bepaalde zaken kwijt waren of verloren, dat blijkt nu dat als we eens een dagje moeten wachten, dat mensen hun spullen hebben teruggevonden en dat we geen onnodige aangiftes hebben moeten doen. Wat ook als voordeel heeft voor die mensen, dat ze niet opnieuw hun papieren moeten opvragen, wat ook extra kosten met zich meebrengt. Ik ben zeker bereid de volgende weken na te gaan of dat vraag en aanbod maximaal op elkaar werd afgestemd. En als dat noodzakelijk zou blijken, zullen we de nodige bijsturingen doen en daar extra mensen in de klachtencel bijsteken. Ik blijf er wel op herhalen, als men dringende politiehulp nodig heeft, dan zal daar onmiddellijk een ploeg ter plaatse komen of eventueel binnen worden geroepen om de nodige vaststellingen van belangrijke zaken te doen. Ik hoop dat ik daar voldoende een antwoord heb geboden?

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de korpschef. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, korpschef. We kunnen daar nog lang over discussiëren. We gaan dat vanavond niet doen. Ik heb daar heel wat opmerkingen bij met voorbeelden uit het verleden van dingen, die inderdaad snel konden of zouden moeten beantwoord zijn en dat dat niet gebeurd is. Maar ik denk dat we dat beter behouden eens in een commissie algemeen beleid om daar, waar we dan nog voorbeelden kunnen aanhalen, enz..., dat we dus niet tot in details vervallen hier in de gemeenteraad, maar dat we die eens in een commissie algemeen beleid de politiezaken eens grondig bekijken eventueel in het kader van de budgetbespreking.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Als er geen ... Ja, mevrouw de korpschef?

KORPSCHEF: Mag ik daar nog een toevoeging aan doen? Van als u bepaalde concrete cases heeft, laat die mij gerust geworden, dan kan ik met meer details toelichting geven op de commissie. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de korpschef. Dan stel ik voor dat we stemmen over punten 2, 3 en 4. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat nu aangeven. Dat zie ik niet. We stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 5 is een kennisgeving. Erediensten, kerkfabrieken, budget 2021, kennisneming. Zijn hier vragen? Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht door mijnheer Nys in de commissie en ook in de besloten zitting van de commissie is er nog op een aantal punten verder ingegaan.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Nee, dan gaan we over naar punt 6, beheersovereenkomst tussen stad, OCMW Sint-Niklaas en Zorgpunt Waasland, wijziging specifiek deel, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is door de algemeen directeur van het Zorgpunt ook in de commissie toegelicht maandag jongstleden.

VOORZITTER: Een vraag van de heer Wymeersch. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, wij hebben tijdens de commissie een heel goede exposé gekregen van de directeur van Zorgpunt in twee delen als ik het zo mag benoemen. Enerzijds droog, sec, de beheersovereenkomst. Aan de andere kant ook, gerelateerd aan de werking van Zorgpunt in verband met corona. Het ene heeft eigenlijk automatisch te maken met het andere. Al was het maar om het feit, dat ik denk dat de wijziging of de aanvulling van de beheersovereenkomst in een aantal details, dat ik dit een verloren kans, beschouw als een verloren kans, omdat men van deze wijziging veel meer had kunnen maken. Op dit ogenblik - ten eerste voor wie het niet weet - wij zijn - en dat is zacht uitgedrukt - koule minnaars van Zorgpunt en dat is een serieus understatement, maar men heeft dus na 2 jaar werking van Zorgpunt de kans laten liggen om fundamenteel iets proberen te veranderen in verband met de structuren en de werkwijze van Zorgpunt op zich én dus uiteraard ook in overeenkomst met de andere partner, nl. de stad Sint-Niklaas wat ons betreft. Ik vind dat jammer. Zeker als men ziet, dat wat betreft de werking en de samenwerking met andere partners binnen Zorgpunt toch één en ander fout loopt. We gaan niet - Godzijdank hoop ik dan toch - niet telkenmale en elk jaar met een crisis zoals vandaag en de afgelopen maanden geconfronteerd worden, maar als ik dan zie dat men dan toch een beetje eigengereid zijn eigen weg zoekt en zijn eigen manier van werken aanhoudt, dan heb ik daar mijn vragen bij.

Als ik zie dat een vereniging, zoals Zorgpunt, die voor een groot en belangrijk deel door de stad via ons OCMW wordt gefinancierd, dat die er niet in slaagt of onvoldoende in slaagt – en wie daar dan de schuldige is, dat laat ik in het midden, dat is ook niet het debat van vandaag – dat men daar niet in slaagt om op een degelijke manier een politiek en een werkwijze uit te werken ten behoeve van patiënten en cliënten of residenten – het is te zien hoe ge het bekijkt – dan heb ik daar mijn vragen bij. En dan grijp ik terug – en voor sommigen tot in ten treure, maar ik zal dat blijven doen – naar de structuur en de werkwijze ook op medisch vlak van het Zorgpunt. En ik denk dat daar – en dat is inhoudelijk dat we daaraan moeten werken – dat er daar inhoudelijk een wijziging zich opdringt. Als men ziet dat of men hoort hier bevestigen door de directeur van Zorgpunt, dat wat betreft de overeenkomst rond noden, medische noden met AZ Nikolaas bv., dat daar de raad van bestuur en de algemene directie van Zorgpunt totaal niet op de hoogte was van de manier waarop, dat dit in de hand was gegeven binnen Zorgpunt, in handen was gegeven van het laat ons zeggen het conglomeraat van de CRA's, dan heb ik daar mijn twijfels bij en heb ik daar mijn vragen bij of dat de juiste manier van werken is. Hoe kunt ge nu controle hebben als ge zulke belangrijke beslissingen, die moeten genomen worden, uit handen geeft ... Stel dat de stad belangrijke dingen moet beslissen in samenwerking met een andere partner, maar dat noch het college, noch de algemene directeur daarvan op de hoogte is en dat wordt overgelaten aan leden van de administratie. Hoe goed dat die ook mogen zijn. Zo werkt het dus niet. Dat is vandaag op dit ogenblik aan het gebeuren en is gebeurd in het recente verleden in de relatie tussen Zorgpunt en AZ Nikolaas. En ik denk dat wij daar als stad en als OCMW – want ik bekijk het nu als één geheel – daar toch een serieuze rol in te spelen hebben, een verbindende rol in te spelen hebben, dat dit in de toekomst niet meer kan gebeuren, dat dit op een andere manier moet gebeuren, dat dit geolied moet gebeuren en dat het met afspraken moet gebeuren en dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Als ik zie – en daarmee, want anders zit ik in de coronadiscussie – maar als ik de directeur van het Zorgpunt hier hoor zeggen, dat structureel, dat er ... We hebben hier de discussie gehad maanden geleden al, burgemeester – en daarmee, ik ga dat heel beperkt houden – over de kledij en de verzorgings- en het materiaal, handschoenen en dergelijke meer. Als ik nu de directeur hoor zeggen van Zorgpunt, dat de problemen in feite zijn opgelost en dat de verzorgenden en de verpleegkundigen de beschikking krijgen over twee paar handschoenen per dag, daar waar het er uiteindelijk meer moesten zijn, maar dat men dit niet doet omwille van de duurzaamheid en het bestrijden van de afvalberg, dan stel ik mij daar toch fundamentele vragen bij in een gezondheids crisis waar iedereen zegt dat er twee facetten spelen.

De gezondheid van de mensen en het sociale aspect van de mensen, dat samen ook duidelijk verbonden is. Neen, wat betreft de situatie in de woonzorgcentra is er dus een belangrijke duidelijke derde pijler en dat is de duurzaamheid en het bestrijden van de afvalberg in hoofde van het verzorgingsmateriaal. Ik denk, dat kunnen kleinigheden zijn, burgemeester, collega's, maar zo werkt het niet. En dat komt omdat iedereen in verschillende slagorde werkt. Wij kijken, wij staan erbij en wij kijken ernaar. Wij willen wel eens corrigeren, maar we zitten in deze crisissituatie, waarbij wij niet alleen de financierende partner zijn, maar eigenlijk ook de regulerende en de overkoepelende partner zouden moeten zijn, die heel de boel samenhoudt en dirigeert, worden wij geconfronteerd met spelers op het terrein, die elk hun ding doen. En dat is iets dat men had kunnen vermijden met de beheersovereenkomst aan te passen inhoudelijk op een serieuze manier. En ik hoop dat bij de eerstvolgende gelegenheid dat wij terug een wijziging van de beheersovereenkomst moeten of kunnen of zullen moeten bespreken, dat dit meer inhoudelijk is en in die richting zal gaan dan wel enkel zich te beperken tot een aantal noodzakelijke details, die wij vandaag voorgeschoteld krijgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester ... En ook mijnheer Maes vraagt het woord. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga het heel kort houden. Ik ga, we zijn geen minnaars van de uitkanteling van het OCMW en van de woonzorgcentra van het OCMW naar het Zorgpunt. Ik denk dat dat in de coronacrisis is aangetoond, dat dat niet zo'n goeie zaak was. Dus wij gaan ons onthouden rond dit punt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, de verhouding tussen stad en Zorgpunt, waarbij uiteraard wij de grootste en belangrijkste partner zijn, maar ook Beveren, Zwijndrecht en Kruibeke dus deelgenoten zijn van Zorgpunt, dat is hier al vele jaren een punt van discussie. Vooral uw fractie, mijnheer Wymeersch, stelt dat eigenlijk fundamenteel in vraag. Nu, ik kan u een paar dingen meegeven, collega's. Eén, het gesprek – het driehoeksoverleg zoals ik het al een paar keer heb genoemd, dus stad-Zorgpunt-AZ Nikolaas – daar is nu een datum voor geprikt binnenkort. Hopelijk kan die ook doorgaan, want de situatie in AZ Nikolaas is elke dag moeilijker en moeilijker. Ik ben er vandaag nog geweest voor een familielid, die een raadpleging moest ondergaan. En dus ja, de behandelende arts die zei ook ja, het is hier echt zeer hectisch en elke dag worden wij dus geconfronteerd met meer en meer mensen die worden opgenomen in het ziekenhuis wegens corona. En ook het aantal mensen, die op intensief ligt, neemt dag na dag toe. Dus ik hoop dat die afspraak kan doorgaan.

Twee, er is ook – en mijnheer Van Diessen heeft daar ook op gewezen – er is ook overleg met de andere grote speler op het vlak van de woonzorgcentra in onze stad, nl. Samen Ouder. Er zijn in totaal in Sint-Niklaas 12 woonzorgcentra, waarvan er 5 ressorteren onder het Zorgpunt Waasland. En ja, wat betreft de praktische zaken - bezoekersregelingen en dergelijke meer - ja, werken die ook binnen de normen en de voorwaarden die gesteld worden dus op Vlaams niveau. En die vork is, zoals mijnheer Van Diessen heeft aangetoond wat betreft de bezoeken is die vrij ruim. Het is natuurlijk ook een evolutief gegeven hé. Dus als ik minister Beke op televisie hoorde woensdag, waarbij hij zegt “ja, we moeten een evenwicht zoeken ook tussen het sociale contact, het bezoekrecht met andere woorden en de veiligheid van de residenten, maar ook van de bezoekers”, dat is een delicate aangelegenheid. Maar het zou goed zijn, moesten daar toch meer eenvormige normen naar voorkomen, waarbij uiteraard op plekken waar er een uitbraak is, er verregaande maatregelen kunnen worden vooropgesteld. En tot slot, ja, mijnheer Maes, ja, u bent ook geen voorstander van de uitkanteling. Dus wat dat betreft, denk ik dat u in hetzelfde schuitje zit als Vlaams Belang. Maar de motivatie om scheep te gaan met Zorgpunt Waasland is altijd geweest, dat we in de openbare sector – en dat zal een sector zijn die u toch een warm hart toedraagt – dat we daar toch ook altijd een kwalitatief en betaalbaar aanbod willen garanderen en die samenwerking met de drie andere gemeenten is van die aard om dat ook te kunnen garanderen in de toekomst toe. Sint-Niklaas stond er niet zo slecht voor als sommige van die andere partners. Maar voor een aantal van die andere partners is het Zorgpunt ook de redding geweest van een openbaar aanbod inzake woonzorgcentra. Dat wil ik u toch wel eens op het hart drukken. Dat is geen privatisering hé. Dat heeft daar niets mee te maken. Het heeft ook toegelaten om voor bepaalde problematieken in de seniorenzorg en in de seniorenresidenties, ja, ook meer gespecialiseerde hulp en ondersteuning te kunnen aanbieden, wat men in kleine entiteiten, in kleine OCMW's niet langer zou kunnen garanderen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch en mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Burgemeester, het doet mij enorm veel plezier, dat u eigenlijk met zoveel woorden bijna zegt, dat inderdaad de stad Sint-Niklaas of het OCMW – ik beschouw dat nu als één geheel – in feite de sponsor is geweest van enkele noodlijdende OCMW's – ja! – om die dus inderdaad uit de nood te helpen. Dat komt erop neer. Wij deden het niet zo slecht, zegt u, wij deden het goed. Maar er waren andere en daar liepen wij het risico – wij niet – zij liepen het risico om het publieke facet van de zorgverlening van dat kwijt te spelen. Goed, wij hebben dus daar – dat is mijn interpretatie van uw woorden en dat is de juiste interpretatie, want de cijfers getuigen daarvan – wij hebben dus putten gedempt van andere OCMW's.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

BURGEMEESTER: Ik wil eventjes dat tegenspreken. De verdeelsleutel is heel duidelijk en heel objectief hé.

GEERTS: Mevrouw de voorzitter, ik heb ook al lang het woord gevraagd.

BURGEMEESTER: Ja, maar ik heb gedaan.

VOORZITTER: Ah ja oké. Ik geef eerst het woord aan mijnheer De Meyer en dan geef ik u het woord, mevrouw Geerts. Ik had het niet opgemerkt.

DE MEYER: Ja, wat betreft onze stemhouding zullen we consequent met onze vroegere stemhoudingen ons opnieuw onthouden. Het enige wat ik nog eens wil formuleren als bezorgdheid. Ik denk dat het fundamenteel is, dat de politieke verantwoordelijken, indien ze de fundamentele beslissingen al zelf niet meer nemen, minstens toch zouden weten welke fundamentele beslissingen binnen Zorgpunt genomen worden. En ik refereer dan naar de discussie, die we vorige maand gehad hebben en nu eventjes op de commissie in verband met de afspraken met AZ Nikolaas.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mevrouw Geerts, u hebt het woord. Ik heb het niet gezien in de chat, het is daarom ... Ja?

GEERTS: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil de discussie niet langer rekken dan nodig is. En ik stel vast, dat een aantal fracties – en dat is hun goed recht uiteraard – heel veel vragen hebben bij de constructie van Zorgpunt. Maar anderzijds vind ik het, ik vind dat niet billijk in het antwoord van mijnheer Maes om het feit dat hij tegen die constructie is, oké, maar dat hij dan de coronaperikelen, dat hij zegt dat dat daar dan een illustratie van is. Ik denk dat men juist door de grotere constructie veel beter gedifferentieerd heeft kunnen werken. Dus allé, laat ons toch, zijt tegen de constructie, maar laat ons toch een beetje ernstig zijn in het soort argumenten dat we gebruiken.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Goed. Als er geen tussenkomsten meer zijn, dan stel ik voor dat we stemmen over het punt. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten ze dat kenbaar maken. Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en PVDA. Punt 7, gemeentepersoneel, vacant verklaren functie van adjunct algemeen directeur, vaststellen selectiecommissie en -voorwaarden, functiebeschrijving en aanstellen extern selectiebureau, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, toegelicht. Ook door de algemeen directeur in de commissie.

VOORZITTER: Oké. Zijn er ... Ik ga even het raam dichtdoen voor mijnheer Wymeersch. Goed, mijnheer Van der Coelden, u krijgt het woord.

VAN DER COELDEN: Dat zal een kort woord zijn. Wij hebben ons bij de eerste stemming onthouden. En we zullen ons ook nu onthouden bij de stemming over dit punt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Als er geen vragen meer zijn, dan gaan we stemmen. Wie ... Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat is PVDA en sp.a. Dank u, schepen. Punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergem, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Dat is voor schepen Hanssens.

HANSSENS: Ik heb dat kort toegelicht in mijn commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Zijn er nu vragen? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat nu kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, PVDA, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 9, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordeningen, wijziging en bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, toch een korte inleiding, omdat er toch een wijziging is gekomen sedert maandag. Collega's, ik had u maandag meegedeeld dat wij voorstellen om op de begraafplaatsen zaterdag 31 oktober, zondag 1 november en maandag 2 november dus de mondkemperplicht in te voeren. Collega's hadden ook voorgesteld om dan op die drie dagen ook de gelegenheid te bieden van mensen, die tegen de regels in, een mondkemper vergeten zijn en niet dragen of het ligt nog in de auto, dus dat ze dat ook zouden kunnen kopen. We hebben ondertussen afspraken gemaakt en er zijn afspraken in de maak dus met de plaatselijke chrysantenverkopers. Frans, stop eens met uw pennenklikken. Dus dat zij dus mede mondkempers zouden kunnen aanbieden. Dus dat komt wel in orde. Maar, maar, maar ... In tegenstelling tot wat ik heb meegedeeld en wat ik ook had verwacht, is het zo dat de gouverneur wel een beslissing heeft genomen, wel een politieverordening heeft uitgevaardigd voor heel Oost-Vlaanderen uiteraard, waarbij vanaf nu maandag 26 oktober aanstaande tot en met 8 november, zondag 8 november het dragen van een mondkemper dus op de begraafplaatsen in heel de provincie verplicht is. Dus mijnheer Wymeersch, 30 oktober uw begraafplaatsbezoek zal dus ook moeten gebeuren of op een ander moment moeten gebeuren als ik refereer naar uw tussenkomst in onze commissie van maandag. Nee, nee, het is vanaf maandag 26.

Vanaf maandag 26. Dus in die zin, collega's, zal dus als de raad daarmee instemt in art. 2 van de beslissing of het voorstel van beslissing dat nu voorligt, de laatste zin moeten worden geschrapt, waardoor er dus aan een eerdere politieverordening de ten 7^e, op alle begraafplaatsen en alle bij deze begraafplaats horende parkings op 31 oktober, 1 november en 2 november 2020, dus dat die laatste lijn, die laatste zin wordt geschrapt.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer was eerst, dan mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Dank u, voorzitter. Ik ga mij beperken – zoals het eigenlijk hoort – tot dit punt 9, de politieverordening. Burgemeester, collega's, we zullen dit punt met overtuiging goedkeuren. En dit uit respect voor de zorgverleners, uit respect voor de meest kwetsbaren onder ons. En ik denk, collega's, als ge de actualiteit volgt, vandaag zijn we allemaal kwetsbaar. Daarom zullen we dit punt met overtuiging goedkeuren. Ik ben ook tevreden, burgemeester, dat ge ingegaan zijt op onze suggestie om op de begraafplaatsen toch nog mondkmaskers te laten aanbieden voor die mensen, die het toevallig vergeten zijn en daardoor niet terug naar huis moeten, maar ter plekke zich nog een mondkmasker kunnen aanschaffen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch of mijnheer Maes? Ja, dat is hoffelijkheid.

MAES: Dank u, voorzitter. Het is inderdaad zo, dat wij – en we hebben dat ook al op de commissie gezegd – dat wij deze politieverordeningen gaan goedkeuren vanuit het beschermen van de volksgezondheid, het beschermen van onze oudere bevolking in eerste instantie en uit solidariteit met de mensen in de zorgsector. Dat is een heel belangrijk gegeven. En ik denk dat alle cijfers erop wijzen dat we met de nodige zorg daarmee moeten omspringen. Maar ik denk ook dat het belangrijk is om naast verordeningen voor een draagvlak te zorgen onder de bevolking. En als we dan deze week moeten vernemen, dat bv. mensen met lichte symptomen niet meer zullen worden getest, ja, dan is dat iets wat altijd het draagvlak gaat verminderen onder de bevolking. En als veel mensen mij aanspreken “ja, maar wij moeten een mondkmasker opzetten, maar als ik zie hoeveel mensen dat er samengeperst zitten, jongeren, in de bussen, dan is dat dus ook een groot probleem, want die mensen die zitten daar niet veilig”. En ik denk en daarom ook, ja, ik hoorde vandaag minister-president Jambon zeggen dat ze dat gaan proberen op te lossen, maar ja, we zijn nu al bijna eind oktober en de scholen zijn begonnen van begin september. Dus ... Nee, nee, nee, maar ik zou willen voorstellen, dat de schepen van mobiliteit met hoogdringendheid aandringt bij De Lijn om daar voor een aantal lijnen en op de momenten dat er pieken zijn van schoolvervoer, dat dat wordt opgelost en dat daar meer bussen gaan rijden.

Ik denk dat het belangrijk is om dat draagvlak voor ogen te houden en dat we daar ook als stad de mensen verder moeten sensibiliseren om ervoor te zorgen, dat dat draagvlak zo breed mogelijk is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, wij gaan dit punt niet goedkeuren. Wij gaan ons onthouden. En ik zal uitleggen waarom. Had het punt van het kerkhof wel geagendeerd gebleven, hadden wij daarvoor een gesplitste stemming gevraagd en hadden wij dit niet goedgekeurd, dat ene detail. Maar vermits dat er dus inderdaad een provinciale oekaze is, is dit nu geen onderwerp meer van discussie, laat staan van stemming. Waarom onze onthouding? Kijk, wij kunnen – en dat is niet het onderhoud van het debat tijdens een gemeenteraad – wij kunnen daar uren, dagen, weken discussieren met iedereen en iedereen dan nog eens met andere iedereen over de zin en de eventuele onzin van bepaalde maatregelen. Daar gaat het niet om. Wij kunnen sommige maatregelen in twijfel trekken. De ene zullen al belangrijker zijn dan de andere, enz..., enz... Er zijn maatregelen, waarvan ik persoonlijk – en anderen in mijn fractie ook, anderen in mijn fractie veel minder – dat ze die in twijfel trekken. Het nut daarvan. Maar ik wil één facet toch speciaal benadrukken. Als ik hoor nu de laatste dagen, de laatste 14 dagen specifiek, dat er extra zal ingezet worden op de handhaving, dat er streng zal worden opgetreden, enz..., enz... dan stel ik mij een aantal vragen. Want wat men dan noemt de coronacrisis is toch al enkele maanden aan de gang en we hebben de eerste opstoot gekregen in maart/april en we hebben dat zien evalueren, evolueren. En nu neem ik best aan, dat ge niet voor elke deur van elk huis een politieagent kunt zetten of een ordehandhaver. Dat men die niet op overal op elke hoek van elke straat kan zetten, op elk uur en elke minuut van de dag. Maar ik moet toch vaststellen, niet alleen van horen zeggen, maar ook de visu en uit eigen ondervinding, dat er soms wel eens met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. Dat er mensen wel worden aangesproken, terwijl men 20 m verder mensen niet aanspreekt in dezelfde omstandigheden, enz..., enz... Dat is niet correct, één. Het is misschien begrijpelijk, omdat er inderdaad bepaalde dingen zijn waar wij geen zicht op hebben. Maar het is ook een reden, dat heel wat mensen bepaalde zaken in twijfel beginnen trekken. Waarom wij wel en die niet? Ik zeg maar een voorbeeld. En dat men dan wrevel veroorzaakt tegenover de ordehandhaving, één en twee, tegenover bepaalde maatregelen die men blijkbaar niet kan handhaven, daar moet ge dan niet van verschieten. En daarom zeg ik met alle maatregelen, die worden getroffen, als ge ze niet op een deftige, eerlijke, consequente en rechtlijnige manier kunt handhaven, moet ge die proberen te evalueren en daar lessen uittrekken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ja, iedereen van ons heeft wel eens denk ik bedenkingen bij een aantal maatregelen en of die zinvol zijn in bepaalde omstandigheden. Maar dat geldt voor een heleboel andere zaken. Dus ja, iemand die aan een zebrapad staat als voetganger en hij kijkt eens links en hij kijkt eens rechts om laat ons nu zeggen om half twaalf 's nachts en hij ziet niets en hij steekt over, ja, die begaat ook een verkeersovertreding. En als die dan het geluk of het ongeluk heeft om een agent tegen te komen, ja, dan vliegt hij ook wel op de bon. Nu, er zijn ook mensen in uw politieke familie, die zelfs ja, twijfels hebben over de coronacrisis of dat eigenlijk wel echt is of dat dat eigenlijk niet fake is, enz..., enz... Dat zegt ook veel over de geestesgesteldheid van die mensen. Nu, wat betreft de handhaving door onze politie in Sint-Niklaas, ik denk dat die vaststellingen doen – ik ben ervan overtuigd – zonder aanzien des persoons. En wanneer zij vaststellen, dat mensen of groepen de regels schenden, dus dat er ook wordt opgetreden. Wil dat zeggen dat men iedereen, die men binnen het blikveld heeft, gaat verbaliseren? Ja, ik denk dat dat ook niet praktisch mogelijk is. Er zijn sedert maart in Sint-Niklaas al meer dan 1.000, al meer dan 1.000 mensen geverbaliseerd geworden. En dat zijn mannen en vrouwen, dat zijn mensen van Belgische en van buitenlandse origine, dat zijn jongeren en dat zijn ouderen, dat zijn scholieren en dat zijn senioren. Dus ik ben ervan overtuigd – en de korpschef zal dat ook bevestigen – dat dat gebeurt zonder aanzien des persoons. De mensen worden aangesproken en geverbaliseerd op hun gedrag, niet op wie zij zijn of waar zij vandaan komen. En ik stel ook vast, dus dat ... Ik spreek ook nog elke dag mensen aan wanneer ik vaststel dat ze hun mondmasker niet dragen. En in de meeste gevallen hebben ze wel één bij, maar zijn ze zich er niet van bewust. En er zijn een aantal weerbarstige mensen, die nu ook, niet alleen soms de mondmaskerplicht, maar het samenscholingsverbod aan hun laars lappen. Ik heb gisteren zo nog eens 5 jongeren de mantel uitgeveegd. Dus ik denk dat dat op een correcte en objectieve manier gebeurt. En suggereren dat er bepaalde groepen ontzien worden, dat is niet, dat is niet correct. Ik stel ook vast, dat het niet-naleven van de mondmaskerplicht in het centrum van Sint-Niklaas, dat je daar ook niet kan zeggen dat gebeurt vooral door die of die categorie mensen. Ik wil dat in ieder geval tegenspreken. En dat is ook mijn eigen ervaring. Ik heb de voorbije maanden honderden en honderden mensen aangesproken. En dat zijn er van de meest uiteenlopende pluimage. Ik weet niet of de korpschef aanvullend nog daarop wil tussenkomen. Ik denk dat dat eigenlijk, mevrouw de korpschef, wel wenselijk is. Want de handhaving, nog eens, collega's, wij kunnen als mandatarissen en we kunnen als burgers onze medeburgers aansporen en uitnodigen om de regels na te leven, maar de handhaving kan alleen maar gebeuren inderdaad door onze agenten.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw de korpschef.

KORPSCHEF: Ja, ik kan alleen maar aanvullen, dat wij op verschillende momenten patrouilles voorzien. Telkens bij de wijziging van de regels gaan we kort op de bal spelen. Dat is nu naar de regels van samenscholing, naar de verkoop van alcohol, naar de mondmaskerplicht en de sluiting van de horecazaken. In eerste instantie doen we dat altijd zeer duidelijk in uniform en we treden krachtdadig op. In tweede instantie gebeurt dat ook met mensen in burger. Ik denk dat onze aantallen al hebben aangetoond, dat we streng maar rechtvaardig optreden. En als ik klachten krijg van mensen die beboet zijn, dan is dat van een heel verschillend pluimage. Dus als er concrete zaken zouden zijn, dan ben ik altijd bereid om dat te onderzoeken.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de korpschef. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, u moet mij niet proberen woorden in de mond te leggen, die ik niet heb gebruikt. Ik heb hier in mijn tussenkomst niet verwezen naar bepaalde groepen, zoals u ze wel noemt. Dat heb ik niet gedaan. Ik heb enkel gezegd, dat het moeilijk is om iedereen op dezelfde manier te beboeten en te handhaven. Dat daar personeelsproblemen eventueel kunnen aan ... Maar ik heb het, wij hebben ... Ik zal twee voorbeelden aanhalen, persoonlijk, zelf meegemaakt. Eén in april, één drie à vier weken geleden op de donderdagse markt. April, stadspark Sint-Niklaas. Een oudere man zet zich op een bank aan de kiosk met wandelstok. Waarschijnlijk omdat hij nood heeft aan 5 minuutjes rust. Ik zat één bank verder. Die man wordt aangesproken en ik ook op dezelfde moment door een politie-inspecteur per fiets. Wij mochten daar niet zitten. Wij moesten doorwandelen. We waren niet samen, maar we moesten doorwandelen. Man in kwestie – niet ik, want ik heb nog een beetje angst of respect, dat is van jongs af aan, tegenover iemand van het politieapparaat, ik deed wat ik moest doen – maar die andere man zegt van “kijk eens daar in de gazon”. En daar zat inderdaad een groep mensen te picknicken. “Zou je daar eens niets tegen zeggen”. “Neen”, antwoordt die, “dat doe ik niet, want dat brengt niet op”. Eerste feit. Tweede feit, drie weken geleden donderdagse markt. En ik was niet alleen, we waren met zijn tweeën en we zaten – en je mag dat gerust weten – op een cafeetje op de hoek van de Reinaertgalerij. Ik ga geen namen noemen. Goed. We hadden daar per ongeluk – ja, daar kan ik niet aan doen, dat er maar één is – we maakten daar geen spelletje van, we gaan eens testen. En we hebben 20 mensen opgeteld tot 20. En van de 20, nee, we hebben 20 mensen zien voorbijgaan – zo is het – 20 mensen zien voorbijgaan zonder mondmasker. Zonder mondmasker. Op de hoek van de Stationsstraat stonden 2 politie-inspecteurs. Daar gingen ze ook voorbij. Niets, nog geen “kom eens hier”, laat staan van een schrijfwerk hé. Misschien hadden ze geen pen bij. Ik heb dat altijd bij, dus. Maar, dat zijn dus ... Zeg mij dus niet, dat men het consequent doet. Zeg mij dus niet dat men het consequent doet.

Ik zeg niet dat daar geen bepaalde redenen voor kunnen zijn, maar dat zijn dus twee zaken die ik persoonlijk heb meegemaakt, persoonlijk heb gezien. Ik heb er nog meegemaakt hoor. Feestjes in het midden van de stad, Beeldstraat, ik kan het huisnummer zeggen, waar – en ik zal er u wel de nationaliteit bijzeggen – minstens 35 à 40 Kameroeners, die daar op straat en in huizen stonden te feesten, middenin corona. Moet ik dan mijn plicht doen en de politie bellen? Misschien wel. Ik heb dat niet gedaan. Maar ik wil maar zeggen, dat zijn dus dingen die gebeuren en ik vrees nog altijd gebeuren. Kunt ge dat volledig uitsluiten? Neen. Maar dat er dan wrevel ontstaat bij mensen die wel de verplichtingen nakomen, één, dat is logisch. Dat men omwille van die verplichtingen, die door sommigen wel en anderen zagezegd niet worden nageleefd en daar blijkbaar volgens die die ze wel naleven dus toch de toelating voor krijgen, omdat ze niet beboet worden, dat daar de maatregelen op zich in vraag worden gesteld door diegenen die ze naleven, dat lijkt mij ook een vrij logische verklaring of een vrij logisch uitdeinsel daarvan. Dus, daar wil ik de vinger opleggen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ik kan mij niet uitspreken over de feiten, waar u naar refereert. Nu, we kennen mekaar al lang genoeg en ik neem aan wat u zegt en wat u gezien hebt, dat dat ook zo gebeurd is. Nu, allé, ik kan het gedrag of de houding van de politiemedewerkers wat dat betreft niet vergoelijken of goedpraten. Ik vind ook dat zij moeten optreden. Maar ik ben ervan overtuigd, mijnheer Wymeersch, dat de over-, over-, overgrote meerderheid van onze politiemedewerkers correct, objectief en zonder aanzien des persoons handelt. Maar dat neemt niet weg – en dat is des mensen en dat gebeurt in alle, alle groepen – dat er soms mensen zijn, die het hoofd afwenden als ze zouden moeten optreden. Maar dat gebeurt ook in andere situaties. Ik wil dat niet goedpraten het niet-optreden van die medewerkers, maar ik ben ervan overtuigd dat dat niet-representatief is voor de totaliteit en de grote meerderheid van ons korps. En nog eens, je kan wat dat betreft in heel veel administraties, bedrijven, verenigingen, families soortgelijke situaties dus citeren, waarbij men zegt ja, maar ja, goed, ik ben misschien wel fout, maar kijk eens daar en daar. Nu, de fout van een ander vergoelijkt uzelf ook niet hé. Dus, laat ons dat wel duidelijk vooropstellen. Maar zeggen wat u citeert, dat dat representatief zou zijn voor het beleid van onze politie, dat is niet correct.

VOORZITTER: Ik geef even nog het woord aan mevrouw de korpschef. Die heeft het woord gevraagd. Mevrouw de korpschef?

KORPSCHEF: Ja, ik wil toch wel eventjes verduidelijken, dat alle meldingen die binnenkomen, telefonisch op het ogenblik zelf en er wordt een patrouille naartoe gestuurd, dat wordt opgevolgd in ons politiedataneetwerk.

En het is aan de permanentieofficier, die elke morgen de voorbije 24 uur nakijkt. En als daar elementen in waren om een coronaboete te geven, dan kan ik u garanderen dat die ook wordt uitgeschreven. Ik ben zelf permanentieofficier en ik sta daar garant voor, voor mezelf en voor mijn collega's, dat is één. Twee, algemeen voor toezichtstaken, ja, als ik wil kijken of mensen correct hebben gehandeld, ja dan neen, dan moet ik zeer kort na de feiten weten wanneer dat was en wie daar stond. En dan kan ik in dialoog gaan met mijn medewerkers. Maar over het grote deel van mijn medewerkers sta ik wel garant, dat zij hun werk professioneel en met heel veel vakmanschap uitvoeren.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de korpschef. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over deze bijkomende maatregelen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit aangeven. Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, PVDA, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang.

BURGEMEESTER: Voorzitter, excuseer, mag de korpschef de zitting nu verlaten?

VOORZITTER: Dat denk ik wel. Dank u wel, mevrouw de korpschef.

BURGEMEESTER: Oké. Er zijn geen raadsleden, die anders wensen dan hun fractievoorzitter?

VOORZITTER: Nog een fijne avond. Oké. Goed, dan zijn we aan punt 10, diensten, ICT, consultants, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dat is op de commissie besproken en daar waren geen vragen over. Ik weet niet of er nu nog bijkomende vragen zijn?

VOORZITTER: Ik zie geen vragen. Dan kunnen we stemmen. Wie ... Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit aangeven. Neen? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 11, overdracht N70 (deel tussen N41 en N16) van Agentschap Wegen en Verkeer naar de stad, overeenkomst, goedkeuring. En dat was bij schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen over? Nee. Ah, toch wel. Mijnheer Wymeersch? Mijnheer Uytendhouwen had ik niet gezien. Mijnheer Uytendhouwen, u krijgt het woord.

UYTDENHOUWEN: Oké, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wel gewoon heel kort, want wij gaan dat punt wel goedkeuren, maar we lezen dan ook in de krant dat de schepen zeer snel werk wil maken van de groene stadsboulevard, die daar zou moeten komen, waarbij hij in het najaar reeds een infobrochure met de eerste ontwerpen en simulatiebeelden naar de buurt daar wil verdelen.

Maar anderzijds zien we dan toch nog wel grote vraagtekens rond de noodzaak van eventueel dan toch een rotonde aan Driegaaien. Er is blijkbaar wel al beslist, dat dat twee keer één rijstrook wordt. Omdat we er blijkbaar zeker van zijn, dat de Ringfunctie kan overgenomen worden door de parallelweg op de E17, nadat de oostelijke tangent is aangelegd. Dat blijkt allemaal uit de mobiliteitsstudies dan. Ik kan het mij niet direct herinneren. Ik ben ook niet gaan zoeken hoor. Maar dan vooral is dat werkelijk haalbaar die timing en hoe concreet is die timing dan voor die groene stadsboulevard? Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Op zich hebben we tegen dit punt niets. Het is in feite enkel de bevestiging van een gedeelte van het protocol, dat in tempore non suspecto ik denk nog onder toenmalig minister Steve Stevaert is afgesloten tussen de Vlaamse regering en de stad Sint-Niklaas met een heel pakket daarin, nl. de oostelijke tangent, de westelijke tangent en noem maar op. Dat was daar een deeltje van. Wij hebben, wij zijn daar ook nooit grote minnaar van geweest van heel dit protocol in zijn totaliteit. Maar we stellen nu toch vast – en ik refereer ook naar de woorden van collega Uytendhouwen – dat men blijkbaar wil gebruikmaken van het feit van dit punt van dus een soort groene boulevard aan te leggen op een gedeelte van onze Ring. Wat men dan onze Ring pleegt te noemen. Nu hoeft een aanleg van een groene boulevard de vlotte doorstroming van het verkeer op zich niet te hinderen. Ik denk dat beiden best compatibel kunnen zijn. Maar we willen dat eerst nog zien. We lopen wel het risico, dat door de realisatie én van de westelijke tangent én van de oostelijke tangent op den duur dat stukje E17 als Ring zal gebruikt worden en dat dat stuk, dat wij nu ter behandeling voorgeschied krijgen vandaag, in feite een gewone boulevard zal zijn, die eigenlijk niet meer - een soort binnenweg – die eigenlijk niet meer zal gebruikt worden als deel van de Ring. En daarom zullen wij ons op dit punt onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Eventjes op die twee punten ingaan, want ik denk dat er wel een soort misverstand is. Ik heb op de commissie gezegd, dat ik snel werk wilde maken van de heraanleg van de N70 en dan wat tempo wil maken rond het delen van die eerste plannen ook met de mensen, die daar wonen en actief zijn. Voor alle duidelijkheid, N70 blijft deel uitmaken van de rondweg rond Sint-Niklaas. Maar ik denk dat de verwarring een beetje komt van het feit, dat er dan wel verwacht wordt dat als een gewestweg wordt overgedragen naar een stad, dat die ook een ander statuut gaat krijgen. En dat die een statuut gaat krijgen van lokale verdeelweg van verkeer. En dat men verwacht, dat mensen die niet in Sint-Niklaas zijn, dat die de E17 op gaan rijden aan de westelijke kant van de stad, aan de westelijke tangent.

En dat is de logica. En misschien is er wat verwarring ook ontstaan, dat we zeggen van en iedereen die dan in Sint-Niklaas moet zijn, die gaat eerst eventjes langs de E17, langs de N16 of de oostelijke tangent binnenrijden. Ja, als ge daartussen moet zijn, gaat ge dat natuurlijk blijven gebruiken. In dat opzicht geloof ik wel, dat dat gaat zorgen voor een herverdeling van het verkeer en dat er dus ja, inderdaad mensen die vandaag die N70 nog gebruiken eerder de E17 gaan gebruiken, omdat die sneller en comfortabeler zal zijn om die langere afstanden te doen. De eerste ideeën, die het studiebureau – dat ook al een heel tijdje geleden is aangesteld in het Aquafindossier – daarrond hebben, lijken er wel op in te spelen, dat we naar een veiligere, groenere aanleg kunnen gaan. Die groenere aanleg komt trouwens uit het masterplan publieke ruimte, waar een gans hoofdstuk staat over die toekomstige inrichting van die N70 als die overgedragen wordt naar de stad. Het is daarop gebaseerd, het ontwerp of zal het ontwerp gebaseerd zijn. En dat ontwerp staat redelijk ver. Kunnen we tempo maken? Het is altijd gevaarlijk om dat te zeggen. Collega Van Peteghem zal dat kunnen beamen. De ambities zijn altijd heel groot om snel te gaan, maar soms worden we ingehaald door bepaalde procedures of zaken, die niet goedgekeurd worden op andere niveaus. In ieder geval hebben we er hier heel veel ja, goeie hoop op, omdat de rioleringsplannen, de ondergrond wel al heel vergevorderd zijn en eigenlijk zo goed als klaar zijn. En nu is het nog die bovengrond in orde krijgen. Dus qua timing, dit najaar proberen iedereen te informeren over een eerste ontwerp. De feedback daarop verzamelen en dan hopelijk midden 2021 een terugkoppeling doen met aangepaste plannen om dan het project verder te laten lopen en hopelijk in 2022 te kunnen beginnen werken op de N70. Dat is zeer ambitieus, ik weet dat, maar als we er de druk zelf niet opleggen, vrees ik dat we de timing niet gaan kunnen respecteren.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ja, die zitten toch wel gevaarlijk dicht bijeen, vind ik. Ja, zonder mondk masker. Goed, dank u, schepen, voor deze toelichting. Zijn er nog opmerkingen? Nee? Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie ... Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat te kennen geven. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, PVDA, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 12, concessie, exploitatie straat- en pleinparkeeren (inclusief plaatsing en beheer van een parkeergeleidingssysteem) en DBFMO van een parkeergebouw, selectieleidraad en indicatieve raming, goedkeuring. Ik zie mijnheer Van der Coelden, mijnheer Huys, mijnheer Maes en mijnheer De Meyer. Mijnheer Luk Huys. En ... Ja, dat zal ik ook zo doen, oké. Schepen, ik geef u eerst het woord.

HANSSENS: Dank u. Raadsleden, collega's, vandaag ligt die selectieleidraad voor de concessie op exploitatie van straat- en pleinparkeren, inclusief parkeergeleidingssysteem en de bouw van een parkeergebouw op Zwijgershoek voor. Sinds juni, toen dit dossier voor de eerste keer werd geagendeerd in de gemeenteraad, is er veel gebeurd, maar is er ook veel veranderd. Het college trok het agendapunt voor de gemeenteraad van juni in en is aan de slag gegaan met de opmerkingen, die toen geformuleerd zijn geweest in de commissie mobiliteit. Het college heeft in juni ook een impliciete koppeling gemaakt van dit dossier met het dossier van de heraanleg van de Grote Markt, maar laat dit nu expliciet los. We komen daar straks met de interpellatie van mijnheer De Meyer op terug, dus ik ga er ook verder niets over zeggen. Wat is er veranderd? Er is in dit dossier vandaag sprake van slechts één parkeergebouw op Zwijgershoek. De piste van een parkeergebouw op het Kroonmolenplein is verlaten. Niet omdat er geen parkeerdruk of geen nood aan parkeerruimte is, wel omdat we moeten toegeven dat de inpassing in de omgeving en de ruimtelijke context nog onvoldoende rijp is. Daarom zullen we parkeren en de parkeercapaciteit op het Kroonmolenplein opnemen in het rioproject afkoppeling Grote Markt, dat hier in de Dalstraat zal passeren. Op dat moment kan bekeken worden in welke vorm extra parkeercapaciteit voor de buurt en de bezoekers inpasbaar kan gemaakt worden in de omgeving. De oppositie vroeg ook een ruimtelijkere en bredere visie op Zwijgershoek. Het college presenteerde daarop het praatplan Zwijgershoek en ging in op de vraag om een gesprek aan te gaan over dit praatplan en zijn drie onderdelen. Dit ging door begin oktober en was – moet gezegd worden – een heel constructieve en verrijkende dialoog over de toekomst van de site, waarbij zowel ruimtelijke, mobiliteits- als museale argumenten werden uitgewisseld. Het college nam kennis van het verslag – ook toegestuurd aan alle fracties – en heeft expliciet bevestigd, dat de diensten de onderzoeksvragen verder moeten onderzoeken of meenemen in de gunningsleidraad. Met betrekking tot het parkeergebouw ging het dan over het onderzoeken of een ondergrondse parkeerlaag kan toegevoegd worden, onderzoeken of een alternatief voor de annex, de helling mogelijk is in functie van de zichtbaarheid en toegankelijkheid van de museumsite en onderzoeken of het gebouw kan opgevat worden als een open, aanpasbare, moduleerbare structuur. Dit wordt opgenomen binnen de gunningsleidraad voor het parkeren, dat hopelijk in januari of ten laatste in februari aan de raad kan voorgelegd worden. De oppositie vroeg ook een visie op hoe Zwijgershoek paste in het bredere parkeerbeleid en in september werd daarover in de commissie uitgebreid toelichting gegeven en gedebatteerd.

Dat maakt dat er vandaag volgens het college een stevig en goed doorgepraat dossier voorligt, dat niet alleen de controle op parkeren en de toeleiding naar bestaande en nieuwe parkings regelt, maar er ook voor zal zorgen – en dat is niet onbelangrijk in het gehele verhaal – dat we de parkeerwachters binnen het huidige team toezicht kunnen heroriënteren naar taken van toezicht op overlastfenomenen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik ga de sprekers in volgende volgorde het woord geven. De heer De Meyer, omdat hij zijn interpellatie eraan verbindt. Dan de heer Van der Coelden, de heer Luk Huys, de heer Maes, de heer Noppe en de heer Van Gansen. Oké, mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, de tweede toegang tot de ondergrondse parking op de Grote Markt was één van de 5 essentiële punten in het bestek. Er zou motivatie komen waarom hiervan afgeweken werd en een onderzoek naar de alternatieven. En er was beloofd dat dit tegen eind oktober er zou zijn. Vandaar natuurlijk de vraag welke informatie kan u ons daarover geven, schepen en wat is de stand van zaken. Ik heb zelf meermaals namens mijn fractie een alternatief voorgesteld, nl. een ondergrondse parking in de Hofstraat aan de site van de schouwburg en de academies. Om de noordelijke verkeersstromen naar onze binnenstad daar op te vangen, is dit een volwaardig alternatief. Deze oplossing – en daar zijn we ons van bewust – is duurder dan een tweede toegang tot de ondergrondse parking op de Grote Markt. Maar indien u deze tweede toegang zou laten schrappen, dan pleiten we hier wel voor. Fundamenteel lijkt mij ook, dat we deze realiseren vóórdat de werkzaamheden op de Grote Markt starten. Want op deze wijze kan u heel veel hinder voorkomen tijdens de werkzaamheden aan de Grote Markt. Mocht u hier niet op ingaan, is het hoe dan ook bijzonder belangrijk dat er wel een volwaardig alternatief is om te kunnen parkeren voor diegenen die uit de noordelijke richting komen, want anders krijgen we chaos in de omgeving van de Grote Markt op de moment dat de werkzaamheden daar ooit starten. Vandaar ook duidelijk de link met het dossier parkeren op de markt en omgeving. Het dossier parkeergebouw op Zwijgershoek, schepen – ik heb het u ook op de commissie gezegd – vanuit onze fractie vinden we het moedig, dat u ingegaan zijt mede op onze vraag en het dossier hebt aangepast. Om elk misverstand te voorkomen, want ik begreep na de commissie dat er toch nog altijd bij sommige collega-raadsleden misverstanden waren, parkeergebouw kunnen we begrijpen zowel als bovengronds als ondergronds. Dus eigenlijk is het meer een parkeerconstructie. Graag nogmaals uitdrukkelijke bevestiging daarvan om elk misverstand te voorkomen. Je weet dat voor onze fractie de beeldkwaliteit en de leefkwaliteit van de buurt Zwijgershoekje duidelijk een voorkeur doet uitmonden voor een ondergrondse parking.

Maar bij een eventuele stemming over het punt dat vandaag voorligt, is er dus eigenlijk nog altijd geen definitieve optie voor boven- of ondergronds. Tot daar mijn korte tussenkomst. Graag antwoord op mijn vragen. Ik kan u ook zeggen, dat collega Kristof Van Gansen nog kort eventjes zal tussenkomen over Zwijgershoek.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Mijn tussenkomst valt in feite uiteen in twee stukjes. Ten eerste wat het parkeerbeleid en parkeertoezicht zelf betreft - want dat mogen we toch niet vergeten, dat is een heel essentieel onderdeel van dit dossier – we zijn – en dat is niet zozeer een ideologische keuze – maar we zijn zeer terughoudend ten opzichte van de privatisering van het parkeertoezicht. Allé, wat hier toch – we mogen dat zo noemen – wat hier toch de optie is. Het toezicht op het parkeren en het toezicht op het openbaar domein is volgens ons bij uitstek een zaak, die in handen moet blijven van een openbaar bestuur, die dat beleid aanstuurt vanuit het openbaar belang. En dat is een fundamenteel andere optie dan dat parkeertoezicht te gaan uitbesteden aan een private firma, die uit zichzelf vooral aangestuurd wordt vanuit haar economisch belang. Los van dat is er natuurlijk het feit, dat de parkeertoezichters – als die werken voor de stad – kunnen voorzien worden van GAS-bevoegdheden, wat ook de mogelijkheid geeft om op te treden tegen een aantal vormen van hinderlijk parkeren en dat die mogelijkheid ook verloren gaat bij een privatisering van die dienst. Ten tweede is er het probleem – laat mij het zo noemen – Zwijgershoek. Ik wil mij eerst en vooral aansluiten bij Jos De Meyer. En het is bij herhaling dat ik dat zeg. En de schepen bedanken en het college ook bedanken voor de praatsessie, die met de verschillende fracties gehouden is rond Zwijgershoek. Dat was inderdaad een bijzonder nuttige oefening. Het is ook wijs, denk ik, om het Kroonmolenplein uit dit dossier te lichten. Maar toch komt dit dossier, Zwijgershoekdossier, verrassend vroeg. Het enige dat nu terug te vinden is in het dossier, in de selectieleidraad over het plein, de inrichting van het plein en de organisatie van het parkeren, dat zit in de projectdefinitie. Waar er een aantal zeer vage vermeldingen terug te vinden zijn. Terwijl dat de fundamentele keuzes over die parkeerinfrastructuur en over dat plein uiteindelijk keuzes zijn, die moeten gemaakt worden door de stad. De inplantingsplaats, waar komt die parking, komt die er in die hoek, zoals dat te zien is op een tekeningske in het dossier? Of kiest men toch voor een ondergrondse parking, die dan eerder centraal op het plein gelegen zal zijn? Dat is een keuze, die de stad moet maken. Hoe groot moet die parking zijn? In de teksten staat minstens 150 plaatsen. Ja, worden dat er 150, 200, 250, 300? Dat zijn keuzes, die de stad moet maken in functie van zijn mobiliteits- en parkeerbeleid. Hoe moet die parking ontsloten worden? Daar hebben we het ook over gehad op die praatsessie.

Moet alles in- en uitkomen via de Ankerstraat? Moet alles in- en uitkomen via de Zamanstraat? In via de Ankerstraat en uit Zamanstraat? Een stukje verkeersvrij op het plein of niet? Dat zijn allemaal keuzes, waar we het uitvoerig over gehad hebben. Dat zijn keuzes, die de stad moet maken. Geen keuzes die de exploitant moet maken. En hoe moet dat parkeergebouw geïntegreerd worden in het geheel van het plein en in de museumsite? Er is daar op een bepaald moment een tekening getoond, waar er zo'n soort cilinder aan die parking hangt. Dat zou dan ook een stukje ingang kunnen worden of een café van het museum. Dat zijn allemaal leuke dingen, maar uiteindelijk zijn dat wel keuzes, die de stad zal moeten maken en die niet de exploitant van de parking zal moeten maken. Dus ik heb het hier nu 4 keer achter mekaar gezegd. De keuze hoe het plein er zal uitzien, waar de parking zal zijn, hoe groot dat die zal zijn, hoe die ontsloten zal worden en hoe die geïntegreerd zal worden in het geheel van het museum, dat zijn keuzes die de stad moet maken. Ik denk dat we daar een heel goeie eerste aanzet voor gegeven hebben met die praatsessie. Ik hoop dat we die verder kunnen zetten. Ik wil gerust geloven van de schepen, dat dit opties zullen zijn die meegenomen zullen worden in de gunningsleidraad. Maar dat zal ons toch niet beletten om ons vandaag te onthouden bij de stemming. Allé, omdat er voor de moment te veel onzekerheden zijn. Men zoekt ook een ingenieur. Men zoekt geen stedenbouwkundige, dus het zal inderdaad de stad zijn die die opties zal moeten nemen. Maar zelfs in deze fase, waarbij dat men uiteindelijk alleen maar gaat zoeken naar een aantal mensen die bereid zijn om daar een investering te doen en dat parkeer-toezicht gestalte te geven, denken we dat het belangrijk zou zijn, dat die keuzes op voorhand al door de stad gemaakt zijn, zodanig dat de mensen, die zeggen bon, we zijn kandidaat om hierin mee te stappen, om hieraan mee te werken, dat die een heel duidelijk beeld krijgen van wat er van hen verwacht wordt. Ja, en dat krijgen ze voor de moment niet. Het is een beetje instappen in het ongewisse voor die mensen. En het getuigt van een gebrek aan visie voor de moment vanuit het stadsbestuur.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Luk Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, ik wens even verder te gaan over onze ideeën op Zwijgershoek. Hierbij wil ik ook de andere fracties van harte danken voor hun constructieve en positieve houding tijdens de bespreking van de praatgroep, van het praatplan, excuseer. Een participatieoefening, die volgens mij zeer geslaagd kan genoemd worden en waarschijnlijk ook voor andere projecten voor herhaling vatbaar is. Het was ongeveer halweg de jaren '90 toen onder impuls van Daan Anthuenis en Lode Verbeke de cultuurraad zijn visie op het museum en omgeving bekendmaakte. Burgemeester, ik denk dat u net schepen van cultuur was en u zult de rokerige besprekingen in de Vredezaal nog herinneren.

Het plan heeft zo'n indruk op mij gemaakt, dat ik het nooit vergeten ben. Ook toen was er al sprake van een parkeerverkeer in een gebouw te steken. Het feit dat we eindelijk de ganse site aanpakken, zal ze zeker plezieren, want Zwijgershoek is vandaag een betonnen parkeervlakte die onze museumgebouwen letterlijk van elkaar scheidt. In deze concessieopdracht zit dan ook de opdracht om deze parking te vatten in een parkeergebouw. Het zal immers dit parkeergebouw zijn, dat ons zal toelaten om verder te gaan. Ik heb het in ieder geval onthouden, dat er alvast eensgezindheid bestaat over een aaneensluitende tuin tussen de museumgebouwen. Deze tuin moet een gebied van rust en ontspanning kunnen uitstralen, waar museumbezoeker en buurtbewoner zich goed en veilig kunnen voelen. Het park moet ook de smoel zijn van ons museum, los van het feit of je nu via Zwijgershoek of Huis Janssens binnenkomt. Het moet een aangenaam en gastvrij gevoel geven. Collega's, in het museumplan 2019-2023 stellen we, dat we de ambitie hebben om een regionaal museum te blijven en met betrekking tot het Mercatormuseum zelfs met nationale uitstraling. Een parkeerplein tussen onze gebouwen lijkt ons alvast een hinderpaal om deze doelstelling te behalen. Naast de inhoudelijke invulling van onze museumwerking speelt de omkadering een zeer belangrijke rol. Zo werkt de aantrekkelijkheid van ons museum, het werkt de aantrekkelijkheid van ons museum in de hand. Parkeerplein en blinde muren lijken mij niet echt aantrekkelijk. Een mooi en ruim park met rustpunten, een gerestaureerd Huis Janssens met een gepaste invulling, aantrekkelijke museumcollecties en ja, ook een museumcafé zijn een belangrijk onderdeel in de ontwikkeling en de uitstraling van ons fantastisch museum. Het parkeergebouw of het nu niet of gedeeltelijk onder de grond zit, laat ik nog even in het midden aan de ontwerpers zelf, maar het blijft wel nodig dat het parkeerplein moet vervangen worden. Zowel voor de buurt als voor onze bezoekers blijft de auto immers een noodzakelijk kwaad. De keuze van een DBFMO-formule lijkt ons dan ook de beste en de snelste manier om dit te verwezenlijken. Naast de plannen op Zwijgershoek vindt de N-VA het belangrijk ook in te zetten op het toezicht van het parkeerbeleid. Door het uitbesteden ervan kunnen onze mensen, kunnen we onze mensen inzetten op het toezicht van het openbaar terrein, kunnen we ze inzetten bij hinderlijk gedrag van bepaalde van onze burgers, kunnen we ze inzetten op verschillende vlakken die hier in de raad al meermaals aan bod kwamen. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Dan geef ik het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, het zal u waarschijnlijk niet verbazen, dat wij geen minnaar zijn, zelfs geen koele minnaar van de geplande privatisering van het parkeerbeleid.

Ik denk met onze fractie – en op zich sluit ik mij aan bij wat collega Van der Coelden daarnet zei – wij vinden dat het parkeerbeleid, dat dat een essentiële taak is, dat in handen van het stadsbestuur moet zijn en moet blijven. Dus ik ga, in de projectdefinitie is nu niet meer opgenomen dat er een tweede parkeertoren komt in het Kroonmolenplein. We vinden dat een verstandige beslissing. Ik wil ook nog duidelijk maken, dat wij die praatsessie rondom Zwijgershoek heel constructief en heel nuttig vinden, vonden en dat wij eigenlijk ook voorstellen om verder op die weg door te gaan om de invulling van dat plein en de museumsite verder te bespreken. Ik ga dan ook niet ingaan hier in mijn tussenkomst op de vraag of dat nu bovengronds of ondergronds moet zijn. Ik denk dat we daar later wel nog op zullen terugkomen. Onze voorkeur is duidelijk, dat is dat er een ondergrondse parking zou komen. In het voorstel, dat vandaag voorligt, is de essentie dat u eigenlijk het parkeerbeleid in concessie wil geven aan een privépartner. Het is duidelijk, in de projectdefinitie staat “de inning van de parkeergelden en de retributie behoren integraal toe aan de concessienemer”. En wat vraagt u in ruil voor de stad? Eén, een parkeergebouw. Twee, een verkeersgeleidingssysteem en drie, het verder afbetalen van de huidige parkeermeters. Ik ben aan het rekenen geslagen. En het is niet zo'n gemakkelijke berekening, maar ik heb die gemaakt op basis van de nota van Sweco, want we moeten daar zien, dat bv. de afbetaling van het gebouw over 30 jaar loopt, terwijl de concessie over 12 jaar loopt. En daarom heb ik de berekening gemaakt op jaarbasis. Als je de kostprijs van de toren neemt 1.650.000 miljoen, euh 1,6 miljoen en je schrijft dat af op 30 jaar dan kom je aan 55.000 euro. De financiering 30.000 euro volgens DBFMO-formule. Onderhoud ongeveer 100.000 euro per jaar. Totale kost gedurende de 9 jaar van de concessie – want de toren zal 9 jaar van de concessie belopen – 190.000 euro. Investering in straatparkeren, dus de overname van de parkeermeters, 100.000 euro. Parkeergeleidingssysteem 611.000 euro. Financiering op jaarbasis ongeveer 55.000 euro. Dus de kostprijs voor de privépartner op jaarbasis is ongeveer 350.000 euro. Daartegenover staan ongeveer 1,4 miljoen euro aan inkomsten. En dat kan waarschijnlijk nog wel meer zijn, want ook inkomsten uit een parkeergebouw zijn daar nog niet bij in rekening genomen. 1,5 miljoen tegenover 1 miljoen, euh dus dat 1,5 miljoen ten opzichte van die 350.000 à 400.000 euro, je komt aan een netto-saldo van ongeveer 1 miljoen. Reken daar een half miljoen personeelskosten van af voor de parkeerwachters, dan zie je dat dat een zeer lucratieve deal is voor een privébedrijf. En die inkomsten, die gaan waarschijnlijk nog veel hoger zijn, want ze zetten professionele parkeerwachters in en misschien, want naar het voorbeeld van andere steden en ik denk bv. aan Genk, daar zit OPC – en dat is een parkeerprivébedrijf dat u zeker bekend is – zet daar scanvoertuigen in. Het resultaat is, dat het aantal parkeerboetes op 3 jaar tijd verdrievoudigd is.

En dus als we die weg opgaan, dan gaan de inkomsten voor die privépartner nog fors de hoogte in. Dus wij vinden eigenlijk, dat dit niet de taak is van het stadsbestuur om cadeaus uit te delen en dan nog met een flinke gouden strik errond aan een privéparkeerbedrijf. Bij de bespreking van de meerjarenbegroting heeft de schepen gezegd, dat dus de inkomsten die nu in de begroting zijn ingeschreven, dat die zouden opgelost worden door de huidige parkeerwachters andere taken te geven, meer bepaald het toezicht voor ja, als GAS-ambtenaar. Dus als we dat bekijken, dan krijg je eigenlijk aan de ene kant een mooi cadeau voor de privé en aan de andere kant de bevolking die eigenlijk deze operatie moet gaan betalen. Enerzijds door waarschijnlijk meer parkeerboetes te gaan moeten betalen en anderzijds door meer GAS-boetes te betalen. En natuurlijk willen wij vermijden, dat mensen zoveel mogelijk hun auto in de stad parkeren en zeker al niet foutparkeren. Maar ik denk dat daarvoor, dat daar op een menselijke manier een beleid moet gevoerd worden. Dat daarvoor ook meer en versneld randparkings moeten uitgebouwd worden en dat er voldoende openbaar vervoer moet zijn. En het huidige beleid met het schrappen van de stadsbussen lijkt ons daar wel haaks op te staan. Ja, mensen moeten zich aan de regels houden, maar dus dat gebeurt best op een menselijke manier en in steden waar dat gebeurt door een privéparkeerbedrijf – Aalst bv. is daar ook een voorbeeld van – gebeurt dat niet altijd op de meest correcte manier en werkt dat veel ergernis bij de bevolking. En daarom stellen wij voor, dat wij als stad niet kiezen voor de privatisering van het parkeergebeuren, maar dat we dat in handen houden van de stad. Dus wij zouden deze concessie niet willen goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga proberen kort en logisch tussen te komen, want bij mijn voorgaande spreker moet ik zeggen, was de logica af en toe helemaal kwijt. Maar dat zal aan mij liggen. Wij staan wel positief tegenover deze opdracht, schepen en schepencollege, om een aantal verschillende redenen die ook al door de collega's zijn opgesomd. Dat is ook niet noodzakelijk een ideologische insteek om te gaan uitbesteden, maar we vinden het wel een logische stap die gezet wordt. En vooral – en de schepen heeft dat ook wreed, allé hard benadrukt in zijn tussenkomst in de commissie, deze avond nog niet – maar we behouden wel de regie van ons parkeerbeleid en dat vinden wij absoluut belangrijk. Dat wij zelf nog als stadsbestuur kunnen bepalen waar er geparkeerd kan worden, hoeveel plaatsen dat er zijn, wat de tarieven zijn en dergelijke meer. En dat dan de controle daarop wordt uitbesteed, zodat de mensen die dat momenteel doen vrijkomen om andere taken en andere vormen van overlast aan te pakken, daar staan wij 200 % achter, mevrouw de voorzitter.

Ook het dynamisch parkeergeleidingssysteem zijn wij heel blij, dat dat in deze opdracht is opgenomen en dat dat er eindelijk gaat komen, omdat we op die manier ook wel het parkeerzoekverkeer in het stadscentrum gericht kunnen laten gaan en eigenlijk kunnen vermijden dat auto's doelloos blijven rondrijden in de stad op zoek naar een parkeerplaats. Betreffende Zwijgershoek, we hebben daar inderdaad een heel constructief gesprek over gehad met alle partijen. Wij zijn vooral blij, schepen, dat we hiermee eigenlijk de eerste stap zetten om van Zwijgershoek – dat nu een stenen, koude oase is eigenlijk – om daar eigenlijk een mooi groen plein van te maken in het midden van onze stad. En het beleid, de klemtonen die we willen leggen, die liggen al heel duidelijk vast in dat praatplan en daar scharen wij ons zeker achter. Dus voor ons is het wel duidelijk in welke richting dat we willen gaan. En het parkeergebouw is daar een eerste fase in en ik hoop dat we die snel kunnen realiseren, zodat ook de rest van het praatplan daarna kan uitgevoerd worden. We hebben ook een heel lange discussie gehad – een interessante discussie – over bovengronds, ondergronds en wat de pro's en contra's heen en weer zijn gegaan. Ik vind het heel nuttig de onderzoeksvraag, die daar is uitgekomen om toch te bekijken “kunnen we minimum één ondergrondse parkeerlaag opnemen”. Ik vind dat zeer nuttig, ook naar toekomstige invullingen van het gebouw. Als een parkeerfunctie ondergeschikt zal worden, is dat zeer zeker meegenomen. Dus op dat vlak heeft collega Van Gansen mij zeker overtuigd om die eerst – 1 te gaan onderzoeken. Ik wou ook nog heel kort, mevrouw de voorzitter, reageren op de tussenkomst van waarde collega De Meyer, die we ja, eigenlijk onderschrijven. Het belang van die bereikbaarheid van onze Grote Markt en bij uitbreiding van ons centrum vanuit die noordelijke hoek, vanuit de Plezantstraat, vanuit de Hofstraat. Dat is ook voor onze fractie zeer belangrijk. We hebben dat in het verleden hebben mijn voorgangers, mijn collega's dat hier ook altijd benadrukt en bepleit. We hebben dat ook nu bepleit. Dat staat ook duidelijk in het meerjarenplan in de richting wat we willen uitgaan. Of dat dan inderdaad een tweede inrit is of een andere oplossing waarbij dat we de reële parkeerbehoefte die er is opvangen, dat zal voor ons ook minder, allé, ik ben daar geen fetisj over om het zo te zeggen, maar wel dat inderdaad die parkeerbehoefte duidelijk wordt opgevangen. Dus daar steunen wij zeker de tussenkomst van de CD&V-fractie. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. En dan geef ik nu het woord aan de heer Van Gansen. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Goedenavond, collega's. Ik hoor heel veel nood tot samenwerking. En dat doet mij echt wel deugd, want ik denk dat iedereen toch wel een soort van affectie voor de site heeft. Dus qua proces zitten we goed. Er wordt meer en meer overlegd. Er wordt echt wel inhoudelijk gesproken.

Dus nu is het een stukje wachten van kijk, gaat het product, gaat dat ook echt wel de moeite worden. Want ik wil nog eens heel kort onze problematiek van onze fractie aankaarten. Zwijgershoek is een cultuursite. Dat is een erfgoedsite. Dat is een museumsite. En ik denk dat wij heel veel te zeggen hebben hé. Opnieuw ballons, Reynaert de Vos, Sinterklaas, dat is onderbelicht. En we hebben echt een stukje nood volgens mij aan meer oppervlakte. Dus ik heb twee oproepen. Eentje voor het stadsbestuur. Het beleidsplan van het museum 2019-2023 dat loopt bijna af. Het zou raar zijn, dat wij daar al een keuze maken over ja, ik zal maar iets zeggen, als ge een parkeertoren bouwt tegen uw museum, dan kan uw museum nooit van zijn leven meer uitbreiden. Ah nee, want aan ene kant is er de bewoning, de andere kant is er het park en aan de andere kant zit uw parkeertoren. Dus daar zou ik toch zeker over nadenken, dat dat gekoppeld wordt. Dus uw nieuw museumbeleidsplan 2024-2025, dat er ook nagedacht wordt over dus uw oppervlakte van uw museum, dat dat eventueel uitbreidt. Want het is nog altijd een museumwijk, het is een museumsite. En ik wil ook zeker wel de suggestie van Kris Van der Coelden meenemen om dus die doorsteek van Huis Janssens naar de Salons te maken. Ik denk dat we dan echt nog meer over een museumwijk gaan kunnen spreken dan vandaag het geval is. Maar bon, als we die doorsteek zouden maken, dat is nu een parkeergarage, dat zou betekenen dat ge eventueel nog meer parkeergarages op Zwijgershoek nodig hebt. Dus, allé, ik denk dat we nood hebben aan een tweede praatsessie met de collega's. Ik sta er in ieder geval voor open. En mijn tweede oproep is naar uw externe firma, zorg dat uw opportuniteiten van uw museum, dat dat ten alle tijden gewaarborgd blijft hé. En dat kan volgens mij ofwel door ondergronds te gaan, ofwel door uw parkeertoren weg van uw museum te bouwen. Maar goed, zoals gezegd, ik ben echt wel vragende partij voor een tweede sessie met de collega's.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan de schepen, maar ik zie dat hij vastzit precies. Ja?

HANSSENS: Ja, dat verhindert mij niet om te praten natuurlijk hé. Want ik zit hier in de zaal. Maar ik heb wel wat problemen met de verbinding inderdaad. En ik zit niet eens thuis, dus ... Het zal ... Ja, nee, oké. Goed. Als mijnheer De Meyer het ..., behandel ik zijn vraag op het einde en beantwoord ik de vragen over het dossier dat nu voorligt eerst. En dan komen we op het einde terug op de Grote Markt en de noordelijke toerit. Juist, awel, daar was ik nu net op aan het denken. Maar dank u, dat u mij er doet aan herinneren. Op mijn leeftijd kan het soms wat trager komen. Ja, maar het is daarom.

Dus ik denk dat Kristof het ook heeft aangegeven en Karel heeft er ook naar verwezen in zijn tussenkomst, dat allé, op het einde van de praatsessie, die we met de verschillende fracties hebben gehad over het praatplan Zwijgershoek, zijn we tot een soort van ja, onderzoeksvraag gekomen waarbij dat er dacht ik toch een consensus was over dat aspect om te kijken wat is de minimum parkeercapaciteit die je nodig hebt op zo'n site. En te proberen om die permanent beschikbaar te houden door die onder de grond te steken. Dus dat is de onderzoeksvraag die voorligt, waarbij een deel van die parkeercapaciteit onder de grond moet gestoken worden. En dat is niet gratis en dan kom ik eigenlijk al direct tot het punt dat Kristof maakt, omdat ge dat niet los kunt zien van de moduleerbaarheid en het toekomstig gebruik van die parkeergarage. Dus als je kansen wil geven om te groeien en je zet inderdaad een parkeergebouw naast het huidige museum, kunnen we dan dat combineren, dus die minimum wat Kristof de base-load noemde, parkeren onder de grond te steken en de volgende lagen te gebruiken vandaag als parkeerruimte, maar in de toekomst als mogelijke uitbreiding van het museum. Hoe dat dat kan, daar zijn experts voor. En dat is aan hen om uit te zoeken hoe dat kan en wat daar de impact van is. Dus die drie onderzoeksvragen, die naar voor zijn geschoven met betrekking tot dat parkeergebouw houdt dat aspect in, maar houdt ook een aspect in van ondergronds parkeren. En daar zijn we eigenlijk geëindigd op dat punt. Die dingen, die moeten verduidelijkt worden inderdaad in de gunningsleidraad. En dan kom ik automatisch eigenlijk een stukje toe op de interpellatie van mijnheer Van der Coelden. Zowel mijnheer Van der Coelden als mijnheer Maes hebben aangegeven van ja, het uit handen geven van het parkeertoezicht ja, daar zijn we geen voorstander van. Omdat en mijnheer Van der Coelden zegt correct van kijk, dat zijn mensen die toezicht houden op het openbaar domein en wij vinden dat dat toezicht in handen moet blijven van de stad. Daar verschillen we van mening, denk ik. Voor ons is die parkeercontrole, kan dat uitbesteed worden en deze concessie dient daartoe. U zegt ja, voor Zwijgershoek, het is allemaal verrassend vaag of verrassend vroeg hebt u gezegd. En u stelt een aantal vragen, die allemaal relevant zijn, maar waar u geen antwoord op vindt in deze selectieleidraad. En dat klopt. Wij zullen veel preciezer moeten zijn op het moment van de gunningsleidraad. En we moeten naar timing kijken naar een moment waar we mekaar inderdaad misschien ontmoeten en die verschillende voorwaarden of vragen, die u naar voorschufft moeten bespreken. En ook hoe we die gaan vertalen in die gunningsleidraad. Ik wil daar een initiatief toe nemen. Wanneer dat dat zal zijn of hoe we dat gaan doen en in welke vorm valt nog te bekijken. Maar goeie vragen, maar die zullen grotendeels moeten beantwoord worden in de gunningsleidraad.

Mijnheer Huys, mijnheer Noppe en vooral mijnheer Van Gansen verwijzen ook naar de bredere context van die site als niet een parkeerplein, maar wel een onderdeel van een groter cultuurverhaal met al zijn kwaliteiten en misschien tekortkomingen vandaag. Allé, ik wil ook wel graag zeggen, dat alhoewel ik veel aan het woord ben in dit dossier, dat ik dit ook beschouw eerder als een deel van het cultuurverhaal dan puur van een verhaal rond parkeren. Er is vandaar al een parking. Hierin vragen wij een parkeergebouw van minstens dezelfde capaciteit dat de parking vandaag heeft. Dus het is niet een parkeerverhaal, want de capaciteit blijft hetzelfde als ge het zo bekijkt. Wel, we mikken naar wel iets meer dan 150 parkeerplaatsen, maar kom. Dat is vooral een verhaal van ruimtelijke kwaliteit en van versterken van die museumfunctie. En dan kom ik bij mijnheer Maes en daar, pff, waar moet ik beginnen. Ten eerste, het opzettelijk constant praten over parkeerbeleid, dat stoort mij. We geven het parkeerbeleid niet uit handen. Beleid, dat is strategie. Dat is keuzes maken. Dat is te allen tijde het stuur in de hand te houden. En wat staat er letterlijk in? Dat wij de regie houden. Dat wij de parkeertarifiering behouden. Dat wij beslissen waar er betalend parkeren komt en blauwe zone komt. Dat is beleid. Het toezicht op het betalend parkeren en het correct gebruiken van de schijf is geen beleid, dat is toezicht. Dat is toezicht openbaar domein. En door constant beleid te zeggen, doet u wat u altijd doet – en ik vind dat zo jammer – dat is op de populistische manier de mensen zand in de ogen strooien. Wij geven het beleid niet uit handen. Wij behouden dat. Ten tweede, uw financiële verhaal klopt totaal niet. Maar totaal niet. Er zijn twee belangrijke elementen, die u vergeet. Ten eerste heb ik gezegd, dat het financiële kader wat dit college betreft, wat deze meerderheid betreft, hetzelfde blijft. De inkomsten, die we vandaag hebben ingeschreven door het zelf te doen, dat zijn de inkomsten die we willen hebben met een parkeerconcessie. En hoe komen we daartoe? Hoe komen we daartoe? Door dat een stukje uit handen te geven. Ja, er zijn kosten voor die concessienemer, maar die concessienemer die moet ons ook een concessievergoeding betalen. Dus de rekensom om te zeggen van die gaat hier 1,6 miljoen binnenhalen of 2 miljoen binnenhalen en hij moet er maar 350.000 euro betalen, dus hij steekt 1.650.000 euro in zijn zakken, dat klopt niet. Want van die 1.650.000 euro gaat hij ons een concessievergoeding moeten geven om dat toezicht te kunnen doen. Ja, we zijn niet gek hé. We gaan niet alles weggeven. En dat zijn de twee belangrijke dingen, die we moeten voor hebben. Dat is hetzelfde als de concessie van de parking hier onder de Grote Markt. Ja, we laten dat uitbaten en zelfs de investeringen in die parking, zolang ze niet structureel zijn, doen door een concessienemer, maar die betaalt ons daar een vergoeding voor. Dit is exact hetzelfde verhaal. Wat betreft die afschrijvingstermijnen, ja, 30 jaar, wat een normale afschrijvingstermijn is voor een parking. 9 jaar gaat hij die concessie kunnen hebben.

Er staat ook al in de documenten dat 12 jaar voor een concessie eigenlijk heel lang is. Normaal is een concessie maar 5 jaar. Het bouwen van dat parkeergebouw justifieert dat dat wat langer is. Het is de bedoeling om na die 12 jaar of na die 12 jaar, dat het volgende college niet, maar het college daarachter of de meerderheid daarachter een beslissing neemt over dat parkeerbeleid terug om dat ofwel zelf in handen te nemen en dan zal dat die meerderheid die 18 andere jaren moeten afkopen, ofwel terug in concessie te geven en dan zal die concessienemer dat – een nieuwe concessienemer – die 18 jaar ook moeten overnemen. Dus dat komt niet dan op de boek van de stad. We zullen dat maar kiezen, die meerderheid zal dat maar moeten kiezen wat ze daar dan mee doen. En dan kom ik ten slotte tot de interventie ook van mijnheer Van Gansen voor ik naar de vraag van mijnheer De Meyer ga. Over het museumbeleidsplan ga ik niet te veel zeggen. De meeste mensen weten waarom ik daar niet te veel over ga zeggen, omdat ik daar ook niets van ken. Dus dat laat ik aan collega Baeyens over. Maar ik wil nog eens herhalen, Kristof, dat uw verhaal van ja, meer ruimte of groei voor het museum, dat dat eigenlijk vervat zit in de onderzoeksvragen van het parkeergebouw. En zou het niet mooi zijn, dat al die zaken perfect in mekaar kunnen groeien zal ik zeggen binnen die context van dat parkeergebouw. En dan kom ik tot de vraag van mijnheer De Meyer ten slotte. Het college heeft in juni dat dossier van de parkeerconcessie en het dossier van de Grote Markt impliciet aan mekaar gekoppeld. Omdat we verder willen gaan met die parkeerconcessie ont-koppelen we nu beide dossiers. Dat wil niet zeggen dat het vraagstuk daarmee ook opgelost is natuurlijk. De beslissing om de noordelijke inrit van de Grote Markt niet te realiseren, is nog niet genomen of wordt misschien niet genomen hé of het al dan niet realiseren van die noordelijke inrit. Maar we beseffen wel en we moeten toch wel beseffen – en dat is wat dat ontwerpteam voor de Grote Markt naar voorschuijft – dat dat een aantal voordelen biedt. Een inrit heeft een significante ruimtelijke impact, zou een nieuwe barrière vormen tussen de Grote Markt en de rand. Nu net wat we proberen op te lossen vandaag. Trekt ook meer autoverkeer aan tot dieper in het centrum. Wat niet eigenlijk altijd gewenst is. En dus hebben we aan dat ontwerpteam een grondige motivatie gevraagd om die noordelijke inrit niet te realiseren. Wat zit daarachter? Gemotiveerd dan. Voor het college is het een absolute voorwaarde voor het, is het een absolute voorwaarde dat als die noordelijke inrit niet gerealiseerd wordt, dat er een alternatief is voor de parkeercapaciteit die nodig is om bezoekers uit het noorden op te vangen. Dus ik kom daar absoluut u in tegemoet. Het onderzoek, dat al uit 2019 dateert - pré-corona - blijkt dat op een normale werkdag of een normale dag 75 parkeerplaatsen van de parking Grote Markt worden ingenomen door wagens, die vanuit de Hofstraat of de Plezantstraat aanrijden.

Die noordelijke parkeerbehoefte van 75 plaatsen ziet onze eigen mobiliteitsdienst wel als een worstcase voor de toekomst. Waarom? Het gaat over de huidige behoefte, die abstractie maakt van het fiets- en voetgangersvriendelijker maken van het centrum, wat in de toekomst moet leiden tot meer fietsers en een grotere bereidheid om de wagen verder te parkeren en verder te wandelen naar de eindbestemming, als je zit met een centrum dat er veel aantrekkelijker en voetgangersvriendelijker uitziet. Ten tweede – en ik denk dat dat niet onbelangrijk is in die discussie – het gaat over wagens die de Plezantstraat of via de Hofstraat naar de parking onder de Grote Markt rijden. Maar dat wil niet noodzakelijk zeggen, dat die uit het noorden komen hé. Heel veel mensen rijden langs de Singel en kruispunt Driekoningen zo de markt op of de stad binnen, omdat het soms vlotter gaat dan de Parklaan. Rekening houdend met een betere doorstroming op de Parklaan kan de zuidelijke aanrijroute dan ook aantrekkelijker worden dan nu en dan ja, wordt dat misschien wat minder. We willen die knoop in de loop van de komende weken doorhakken, maar we willen natuurlijk verder gaan met dat ontwerpbesluit, op basis van alle gegevens en alle mogelijkheden om die noordelijke parkeervraag op één of meerdere locaties in het noorden op te vangen. Ik ben het eens met u en het college is het eens met u, dat het essentieel is, dat de alternatieven die naar voor worden geschoven, gebruiksklaar zijn op het moment dat het noordelijk aanrijden van de parking niet meer mogelijk is. Dus niet op een moment dat de markt klaar is. Nee, nee, op de moment dat ge vanuit het noorden de parking niet meer kunt inrijden. Dus dan moeten die alternatieven klaar zijn. En in die zin is de optie van een ondergrondse parking in de omgeving van de Hofstraat, hoewel ruimtelijk zeer interessant, niet alleen financieel, maar ook qua timing moeilijk haalbaar. Het hele gegeven geeft ons ook wel de aanzet of heeft ons ook wel aangezet om misschien versneld na te denken over gans de omgeving van de stadsschouwburg. En het masterplan, dat voorzien is of voorzien is om op te maken om de toekomst van de site rond de stadsschouwburg te doen, om die planningsoefening te doen in 2023 sterk naar voor te schuiven. Om die visie sneller duidelijk te maken wat we daar gaan doen in die omgeving. En ook parkeren zal daar een essentieel onderdeel van uitmaken. Maar een masterplan opmaken - en die realisatie ja, dan zitten we allang na denk ik dat de Grote Markt er ligt – noopt ons tot als er besloten wordt om die noordelijke inrit niet te voorzien eerder alternatieven klaar te hebben. En die zullen noodzakelijk denk ik – hoe moet ik dat zeggen – tactisch moeten zijn, maar wel die parkeer capaciteit die we nodig hebben hé moeten inhouden. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie dat de heer De Meyer het woord vraagt, de heer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Ik wil eerst en vooral de schepen danken voor het open en constructief gesprek, dat we over dit dossier hebben. Drie elementen. Mijn eerste vraag, schepen, maar daar verwacht ik nu geen antwoord op, maar als we de discussie verderzetten over de concessie op Zwijgershoek, lijkt het mij wel interessant dat we tegen dan een antwoord hebben. Ik zou graag eens een overzicht krijgen van de centrumsteden over de wijze waarop dat zij hun parkings exploiteren. Privé of effectief in concessie gegeven. Voor onze fractie is dit geen ideologisch debat, laat dat duidelijk zijn. We willen dit in alle openheid voeren, maar daarom kunnen we soms ook van collega's in andere centrumsteden iets bijleren. Twee, het parkeergebouw op Zwijgershoek. En nu interpreteer ik, dat is risicovol, maar ik denk dat ik er niet zover naast zit in mijn interpretatie, ik begrijp bij u – en dus het college – een redelijke voorkeur voor een parkeergebouw, dat mogelijks één, misschien twee lagen ondergronds heeft en voor de rest bovengronds is. En u maakt daarbij de bemerking wat er bovengronds is, moet op een dergelijke wijze geconstrueerd worden, zodanig als het museum ooit zou moeten uitbreiden, dat dat perfect mogelijk is. Dat volg ik volledig. Maar waar ik dan geen oplossing voor heb, mocht ge deze keuze maken, op welke wijze gaat ge dan, mocht het museum ooit uitbreiden, de verloren gegane parking verder realiseren? Want als er één of twee lagen ondergronds zijn, een tweede of een derde of een vierde maakt ge er zomaar niet bij. Dat geef ik maar eventjes mee als overweging. Wat betreft de Grote Markt vond ik het een constructief antwoord en ik interpreteer opnieuw even. Ik begrijp dat de kans groot is, dat de tweede inrit er niet komt. Maar dat het college dan wel duidelijk zegt, een alternatief – en ons daar eigenlijk in volgt – voor de noordelijke verkeersstroom moet er hoe dan ook zeker komen. Ik denk dat dat de juiste stelling is. 75 wagens op gewone werkdagen, worstcase volgens u – parkingplaatsen, ja, ja, excuseer dat ik het niet volledig correct geformuleerd heb – ik zou toch ook eens kijken naar de donderdagvoormiddag als het donderdagse markt is over hoeveel dat we dan spreken. Meer fietsers in de stad, zeker en vast, graag. Maar als je mensen wil betrekken, die van verder naar een centrumstad komen – Sint-Gillis, De Klinge, Stekene en wat weet ik nog allemaal meer – is het voor alle leeftijdsgroepen niet altijd een evidentie om met de fiets te komen. Hou daar rekening mee. Als ge zegt wij hopen ook dat de stadsrandparking wat soelaas kan brengen, excuseer dat ik het nogmaals zeg, maar zorg er dan voor dat ze voldoende dicht is. Op de gronden van SVK gaan men makkelijker parkeren als men naar de Grote Markt gaat dan op de parking van AZ Nikolaas. Dit maar als overweging. Hoe dan ook, schepen, stelt u zeer duidelijk, voordat er werkzaamheden op de Grote Markt starten, moeten we een oplossing hebben voor de noordelijke verkeersstroom, want anders creëren we grote probleemsituaties.

Dat was eigenlijk mijn grote bekommernis en ik ben tevreden, dat dit onderkend wordt, zodanig dat ge nu nog de tijd hebt om naar een oplossing te zoeken. En vandaag hebben we daar nog voldoende tijd voor. En u weet wat onze suggesties zijn op vlak van stadsrandparking en eventueel als alternatief voor een bijkomende parking.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, twee zaken nog. Eén, en heel kort, ik denk, schepen, dat we mekaar niet moeten proberen overtuigen over de zinvolheid of de niet-zinvolheid van het uitbesteden van het parkeertoezicht. En dat we daar in collegialiteit over van mening moeten blijven verschillen. Ten tweede kijk ik en kijkt onze fractie en kijken waarschijnlijk heel veel mensen hier in de raad uit naar het vervolg van de oefening rond Zwijgershoek. Ge engageert u om tegen dat die gunningsleidraad er moet zijn, om een initiatief te nemen om ons opnieuw bijeen te brengen, in de hoop dat we daar kunnen komen tot een gedragen of een zoveel mogelijk gedragen visie. Ik zit hier ondertussen al 25 jaar en ik heb nog altijd het wat naïeve idee misschien, dat wij hier allemaal zitten om vanuit onze eigen overtuiging het algemeen belang van de stad en van de Sint-Niklazenaars te dienen. En dat er vanuit die optiek ook een gesprek mogelijk moet zijn op basis van engagement, van interesse, van kennis van zaken ook over meerderheid en oppositie heen tussen de raadsleden. En in die zin – en dan spreek ik niet alleen over deze legislatuur, maar over al dat ik hier al meegemaakt heb - is dit toch wel een vrij uniek experiment dat we opzetten. Dat u siert dat ge dat wil trekken. En als dat lukt – en dat hoop ik dat dat lukt – dat misschien ook een precedent kan zijn voor andere dossiers, waar we met vergelijkbare discussies zitten. Ik denk dat dat ook een beetje beantwoord aan de vaststelling, die we nu doen, dat voor grote projecten – of dat nu het H. Heymanplein is of de Zwijgershoek of station noord, noem om het even welk stadsontwikkelingsproject, ik zal het nu onder die verzamelnaam capteren – noem om het even welk stadsontwikkelingsproject, ja en ge zit daar minstens 10 jaar als het geen 15 jaar is mee bezig. Dus ge loopt over verschillende legislaturen. En dan denk ik dat dat ook wel een beetje de logica zelf is dat ge naar dat soort vormen van samenwerking, van inspraak, van betrokkenheid van de raadsleden vanuit de verschillende fracties over de grenzen van meerderheid en oppositie heen tracht toe te werken. Dus ik kijk daar met zeer veel belangstelling en met zeer veel goesting naar uit, maar we zullen u te gepasten tijde ook houden aan die afspraak.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan heeft ook nog mijnheer Maes het woord gevraagd en daarna mijnheer Noppe. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, u zegt dat u het parkeerbeleid niet uit handen geeft, maar als ik hier de inleiding zie, dan staat hier wel in de inleiding dat u een aantal aspecten van het parkeerbeleid uit handen geeft. Dus dat is daar inderdaad ook een aantal aspecten. En in de concessie staat ook, dat de concessienemer zelf voorstellen kan formuleren over tarifiering en parkeerregulering. En dat gebeurt in heel veel steden. En dan is het natuurlijk nog altijd aan de stad om ja of neen te zeggen, dat klopt. Maar de praktijk leert, dat dat toch wel een belangrijk drukkingsmiddel is van een parkeerfirma die dat in privéhanden heeft genomen. Ik heb ook niet gezegd dat het 1,6 miljoen zal opbrengen voor het privébedrijf, maar de inkomsten die vooropgesteld worden nu zijn op basis van de inkomsten van 2019. En u weet ook, dat dat gaat groeien. En dat die dan integraal – want dat staat ook in de concessieleidraad – dat die – in de selectieleidraad, ik zal het zo zeggen – dat die integraal toekomen aan de concessienemer. Dus, de inkomsten voor de concessienemer, die zullen alleen maar toenemen. U heeft trouwens ook in de commissie al aangegeven, dat onze parkeertarieven veel te laag zijn. Dus die parkeertarieven, die zullen zeker nog stijgen. Dus dat komt ook allemaal ten goede van dat privéparkeerbedrijf. Dus in dat opzicht denk ik dat dat inderdaad en wel degelijk een zeer lucratieve bezigheid is, die hij hier gaat nemen en een zeer goeie cadeau die hij krijgt. We zijn absoluut niet tegen het parkeergeleidingssysteem. Dus integendeel. Mag ik misschien eventjes afwerken ...

BURGEMEESTER: Ja, dat is uw woordgebruik hé.

MAES: Ja, kijk ... Dus wij zijn absoluut voor dat parkeergeleidingssysteem. Wij zien daar absoluut ook de meerwaarde van in. Maar dus deze concessie gaat over het gehele parkeersysteem, allé, het straatparkeren en in heel Sint-Niklaas. Dus dat is een zeer, allé, groot bedrag dat hiermee gepaard gaat. Dat is een zeer grote verantwoordelijkheid, een groot gebied dat hier beslaat. Dus ik denk dat wij ja, dus wat betreft de berekeningen die wij hebben gemaakt, dat die wel degelijk kloppen. Dat het gaat over een zeer lucratieve zaak voor die privéondernemer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Noppe en daarna heeft ook nog de heer Huys het woord gevraagd.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Verschillende sprekers hebben ernaar verwezen – en dat klopt uiteraard ook – dat wij zoeken, allé, dat dat een opportuniteit is om die cultuursite verder uit te bouwen en te gaan versterken. En dat onderschrijf ik ook. Maar daarnaast – en dat mogen we toch ook niet uit het oog verliezen – is dit ook een opportuniteit en een kans, die we moeten grijpen om dat stadsdeel van meer groen, meer ontmoetingsruimte en meer, allé, groen te voorzien.

Als ge de kaart bekijkt, is dat echt een stenen buurt en allé, die kans mogen we ook niet laten liggen. En ik ben ervan overtuigd als ik het praatplan zie, dat we dat niet doen. Maar we moeten daar blijvend oog voor hebben. En tot slot ook wil ik de schepen bedanken voor zijn constructief antwoord met betrekking tot de bereikbaarheid. En ik heb daar alle vertrouwen in, dat dat ook zo zal uitgevoerd worden. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Mijnheer Luk Huys?

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Schepen, ik ga u danken voor uw antwoorden. En ik denk dat heel veel schouwbουργebruikers en cultuurminnaars gaan aansluiten als ik zeg, dat we het positief vinden of dat het positief is, dat de ideeën en de planning over het schouwburgplein, dat dat naar voor wordt gehaald. Wij vinden dat absoluut positief. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Dan ik zie geen andere tussenkomsten meer, dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen ... Oké, een stemverklaring van de heer De Meyer.

DE MEYER: Ja, gezien het antwoord van de schepen en de evolutie van het dossier gaan we dit dossier goedkeuren. Maar laat het zeer duidelijk zijn, dit is geen vrijgeleide voor gelijk welke oplossing. We zullen dit dossier heel kritisch blijven volgen. Maar als op dezelfde manier samengewerkt wordt én geluisterd ook naar de elementen van zij, die niet behoren tot de meerderheid, dan denk ik dat we hier een sterk dossier kunnen van maken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat nu kenbaar maken. Ik zie niets, dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vlaams Belang, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Tegen is PVDA. Wie onthoudt zich? Dat is de sp.a. Punt 13, zakelijke rechten, doorsteek Paterssite, aankoop woning Tabakstraat 69, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dat werd ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen over? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan dank u, schepen Hanssens. Dan zijn we aan punt 14, zakelijke rechten, stadsbos Puitvoet, ruil stad-Puitvoet vzw, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ook dat punt werd toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Ik zie er geen. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Punt 15, stedelijke straatnamencommissie, wijziging samenstelling, goedkeuring. Ik denk dat daar al over gesproken is aan het begin van de zitting. Zijn daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, PVDA, sp.a. En CD&V ook of was dat ... Nee. Over de straatnamencommissiewijziging. Ja. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 16, samenstelling voorcommissie, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Voluit in de commissie besproken en ik denk dat daar alle antwoorden gegeven waren.

VOORZITTER: Goed. Excuseer. Ook nu geen vragen? Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, ... Ah, het is eenparig, oké. Punt 17, subsidiereglement ter ondersteuning van verenigingsactiviteiten in het kader van de coronacrisis, aanpassing, goedkeuring. Schepen Somers? Excuseer, eerst schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Het is zo, dat er in de gemeenteraad van augustus beslist was om de verdubbeling van de subsidies voor de jeugd-, cultuur-, sportverenigingen en zo goed te keuren. En daarnaast lag er een project ook voor om verenigingen ook de mogelijkheid te bieden om projecten in te dienen, die dan gesubsidieerd konden worden om op die manier toch nog iets te kunnen organiseren gedurende de moeilijke coronamaanden. We hebben ons toen geëngageerd, ook op basis van een aantal bezorgdheden die meegegeven werden in de gemeenteraad, om enerzijds rond die projectoproep om daarvan na te gaan of die scoop niet wat kon worden uitgebreid. Die uitbreiding, die is toegelicht in de commissie van collega Somers. Anderzijds hebben we ook beslist of leggen we hier vanavond voor moet ik beter zeggen, om een aantal aanpassingen nog door te voeren, een aantal tegemoetkomingen te doen, die in mijn commissie in detail overlopen zijn, om op die manier specifiek een aantal pijnpunten, die nog niet opgelost waren, die we hier dan toch ook mits goedkeuring vanavond kunnen tegemoetkomen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie ondertussen dat het woord wordt gevraagd door raadslid Ilse Bats en raadslid Julien Ghesquière. Mevrouw Bats, u heeft het woord.

BATS: Dank u, voorzitter. Uiteraard zijn de meeste punten, die opgesomd worden om die ruim 460.000 overige euro's van het noodfonds te besteden, zijn dat edele doelen. Dat neemt niet weg, dat onze fractie – zoals ik ook al zei op de commissie – wat vragen en bedenkingen heeft, die ons bezorgd maken.

De 100.000 euro ten eerste, die bestemd is voor huurmateriaal – want dat heb ik, denk ik, goed begrepen op de commissie – voor 't Bau-huis vinden we proportioneel een serieuze hap uit het bod. Vorige commissie was er sprake van de openstelling van 't Bau-huis voor evenementen allerlei. En dat er dan geluid, belichting en wat andere logistiek voor zou nodig zijn, ja, dat lijkt uiteraard evident. We suggereerden dan ook om multi-inzetbare apparatuur aan te kopen, die niet alleen 't Bau-huis zou dienen, maar ook andere evenementenplekken. Het liefst in openlucht, gezien de omstandigheden. 100.000 euro besteden aan de huur van materiaal, dat dan permanent wordt opgesteld op één plek, dat vinden we een bizarre beslissing. Dus daar zijn we het niet eens met de beslissing. En ten tweede – en dat is natuurlijk onze grootste bezorgdheid en onze grootste vrees – maken we ons blijvend grote zorgen om de professionele, culturele freelancers in onze stad. Dat is dan meer voor schepen Baeyens bedoeld. Zij blijven nog steeds in de kou staan. De reactie van de schepen op de commissie toont meteen ook de essentie van het beleid op dat vlak. De mensen in kwestie hadden hem nog niet gecontacteerd en dus gebeurt er weinig of niets vanuit de stad. En neen, wij weten natuurlijk ook niet precies over hoeveel mensen het gaat, maar ik kon wel cijfers opzoeken op Vlaams niveau – dat heb ik ondertussen gedaan – en in Vlaanderen, zonder Brussel, gaat het over 220.000 mensen. Ik vermoed dat er daar wel een deel van ook in onze stad wonen. Schepen, wij missen degelijke ondersteuning, een tegemoetkoming, al was het in eerste instantie symbolisch en vooral initiatief van de stad. Ja, mensen met een kant en klaar toekomstig project kunnen een aanvraag doen voor subsidie. Dank u wel trouwens, dat dat nu ook voor individuen is. Maar alle anderen, de mensen die zo'n project niet in de aanbieding hebben of dat moeilijk kunnen gezien de aard van hun beroep – je zal maar klankman zijn, bv. – die blijven achter. Wat wij voorstellen en vragen, dat is nog steeds een digitaal coronaloket en concreet contact met de specifiek aan te spreken doelgroep. Je zal gauw beseffen hoe erg het gesteld is. Al die kosten kunnen niet ... Oei ... Ja, sorry, sorry, sorry. Veel kunstenaars en artistiek gelinkte beroepen hebben maandelijks hoogoplopende vaste kosten. Ik sprak er deze week een paar uit verschillende hoeken om voor te bereiden voor vanavond en ze betalen dus – ja, dat wou ik zeggen – ze betalen vaak huur voor repetitieruimte, afbetalingen van investeringen in materiaal. Sommigen hebben ook grote kosten gemaakt tijdens hun creatieproces, maar die konden of kunnen niet worden terugverdiend op dit moment. Dus al die kosten, die kunnen niet zomaar vanuit een werkloosheidsvergoeding of een eenmalige compensatie of wat dan ook verder betaald worden. En dat zorgt bij sommigen voor droog zaad. En natuurlijk kloppen ze niet gauw aan bij het OCMW. Ze hebben namelijk ... (?) en ze linken hun problematiek, hun specifieke problematiek niet meteen aan het OCMW voor een oplossing.

Uiteraard bestaan er op andere niveaus al mogelijkheden om eventuele compensaties om hulp te vragen, maar de weg naar de papieren of digitale doolhof is vaak een hoge drempel. En naar ik hoor komt ook niet iedereen zomaar in aanmerking. Dat kan ook niet met een globale Vlaamse aanpak. Het is net de taak van een stad om individueler te kijken, om de bewoner te zien en te helpen, niet de globale groep. En dus komen we concreet tot een paar vragen en voorstellen. Doe een oproep en ga gericht op zoek naar de artistieke professionelen in onze stad. Dat is trouwens voor veel redenen goed, dat we hen beter leren kennen. Wees als stad een dienstverlener. Maak hen wegwijs in de mogelijkheden, die zich op andere niveaus ook aandienen. Vraag hen hoe de stad kan helpen of bijdragen. Dus laat hen participeren in het bedenken van oplossingen. Want we weten het ook niet allemaal. En zorg in het budget, dat misschien nu nog kan, maar ook met misschien een meer budget, voor de mogelijkheid op financiële tegemoetkoming en werk natuurlijk indien mogelijk uiteraard samen met het OCMW. Schepen, ik hoorde u iets zeggen over de cultuurtuin Waas, die zouden bezig zijn met een oplossing, maar wacht daar alstublieft niet op. Onze fractie herhaalt dus de vraag naar stedelijk initiatief. Laat de mensen niet tot u komen, maar ga alstublieft zelf naar de mensen. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. De heer Ghesquière heeft het woord en daarna heeft ook de heer Wymeersch het woord gevraagd. Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Ja, dank u, voorzitter. Ik hoor mijzelf hier dubbel. Als misschien die micro af kan? Dank u. Goed. Ik sluit mij grotendeels aan bij de vragen ook en de opmerkingen van Ilse in verband met cultuur. En dat gaat inderdaad ook vooral richting freelancers, die gelukkig via dit nieuwe reglement, via de uitbreiding – pardon – van dit reglement toch inderdaad ook wel een aantal ad hoc-mogelijkheden krijgen. Men moet die hier ook kunnen ontdekken. Men moet een aantal dingen kunnen organiseren, die inderdaad in deze coronatijd kunnen gesubsidieerd worden en de mogelijkheden zitten eigenlijk wel een stuk in dit reglement. Men moet natuurlijk eerst iets organiseren. Het is niet zomaar een financiële steun. Het is effectief voor mensen, die inderdaad nog zo'n initiatief kunnen nemen om iets te organiseren in deze moeilijke coronatijd. Nu, vooral wat betreft 't Bau-huis, daar heb ik toch ook mijn vragen bij. We komen eigenlijk terug op wat er eigenlijk al over gezegd is in augustus, toen het eerste grote deel van dit noodfonds eigenlijk toegewezen werd. Wat betreft 't Bau-huis, ik denk en ik hoop dat Ilse iets te voorbarig is met haar conclusies in verband met die investeringen. Want de raad van bestuur van 't Bau-huis moet volgende dinsdag nog samenkomen en beslissen zich maar wat er met die centen gaat gebeuren.

Kan er geïnvesteerd worden in facilitering voor evenementen om het iedereen wat gemakkelijker te maken om in coronatijden iets te organiseren voor een groter publiek? Perfect mogelijk. Ik heb ook in augustus gevraagd of er eventueel congresmogelijkheden zouden kunnen komen. Ook dat is heel belangrijk. Eventueel huurtussenkomsten. Maar de vraag is en blijft natuurlijk, we moeten hier verdorie goed opletten, dat 't Bau-huis met deze 100.000 euro – want het gaat over geen klein bedrag – geen vestzak/broekzak-operatie van de stad veroorzaakt. Dus daar moeten we toch heel goed aandacht voor hebben. Wat betreft ad hoc-organisaties, ik heb het daarnet eigenlijk al gezegd, ben ik wel blij dat er met die resterende 462.000 euro toch wel een serieus aantal mogelijkheden geboden worden. Ik ben ook verheugd, dat bv. de organisatoren van wielerkouren toch ook bij deze een 15.000 euro in totaliteit toegewezen kregen. Ik zie ook een heel belangrijk bedrag – 100.000 euro – voor de jongerenwerking ... (?). De jongerenwerking, die in kwetsbare situaties opgroeien. En ik kan mij voorstellen, op dit moment zijn er toch heel wat jongeren in de stad, die bv. hun sportactiviteiten niet kunnen doen, omdat hun club gesloten is en die daar toch wel lidgeld voor betaald hebben, maar er niet naartoe kunnen of mogen. Ik hoop dat daar toch inderdaad goeie dingen mee gebeuren. Het is een moeilijk toe te wijzen bedrag, ik beseft dat. In totaal was dat een heel mooi ... (?) van 1,3 miljoen zeker hé, ja. Het is heel moeilijk toe te wijzen, we hebben dat ook al gezegd in augustus. Om die reden gaan we gewoon heel waakzaam blijven. We gaan goed blijven toekijken wat er met die centen allemaal gebeurt. Hopelijk worden ze goed besteed, maar omdat we zo aandachtig gaan blijven en een beetje een slag op de arm willen houden, gaan we ons bij deze, bij dit punt onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter, collega's. Vrij kort. Het is een tweede luik, dat we hier eigenlijk vandaag voorgeschoteld krijgen. In opvolging van het luik – als ik mij niet vergis – dat we gestemd hebben eind augustus van dit jaar. Het gaat dus, het ging dus in totaal om een bedrag van op Vlaams niveau 87 miljoen euro ongeveer. Waarvan ruim 1 miljoen à 1,2 miljoen voor de stad Sint-Niklaas was. Een constructie, die was opgezet vanuit de Vlaamse regering om dit te verdelen via het vehikel VVSG. Daar kunnen vragen bij gesteld worden. Daar heeft de Vlaamse regering ondertussen ook de nodige vragen bij gesteld, vermits dat het relanceplan, dat naast dit noodplan wordt uitgewerkt door de Vlaamse regering, niet meer via VVSG zal gebeuren, maar via andere kanalen. Dat is gisteren meegedeeld in het Vlaams parlement. Waarom? Omdat blijkbaar de VVSG niet heeft gedaan wat men had moeten doen, minstens in de geest zoals de minister van cultuur had voorzien. Ofwel heeft hij zijn geest niet goed naar vorgebracht, ofwel is zijn geest niet goed begrepen.

In ieder geval, dit is niet uitgevoerd zoals het bedoeld was. Goed, tot daaraan toe. Wij hebben toch wel een aantal bedenkingen over hetgeen dat hier nu voorligt. Enkele punctuelen. Het gaat hier over een bedrag van 1.282.000 euro in zijn totaliteit, waarvan dus het ruimste gedeelte 1 augustus reeds werd toebedeeld. 520.000 frank werd verdeeld over sportclubs, jeugd- en welzijnsverenigingen. En dan nog een belangrijk stuk, ongeveer een 300.000 euro, die eigenlijk al werd verdeeld op basis van wat men dan kan noemen relance. En dat was uiteindelijk niet de bedoeling van een noodfonds om relancemaatregelen te treffen of te subsidiëren of te voorzien. Daarvoor is het relanceplan, dat nog in opmaak is binnen de Vlaamse regering en dat op ons afkomt en op de stad nog afkomt, daar is dat voor voorzien. Nu, we hebben dus en ik ga er een stuk of drie uitnemen waar wij enkele vragen bij hebben. Uiteraard het eerste en het is hier al aan bod gekomen, 't Bau-huis. 't Bau-huis is in feite een stedelijk vehikel en dat wordt hier toebedeeld met 100.000 euro. En wij kunnen ons de vraag stellen naar investeringen – want dit gaat dus over investeringen – in een constructie zoals 't Bau-huis, inderdaad kan betoelaagd worden met gelden uit een noodfonds. Men zou dit eventueel nog kunnen doen – het is te zien wat de voorwaarden daarvoor zullen zijn – via een later op de stad een relancefonds, maar een noodfonds voor investeringen met de beste bedoelingen ook voorzien in 't Bau-huis, ik denk dat investeringen niet kunnen geput worden uit een noodfonds. Ik denk dat 't Bau-huis daar wel voor investeringen in aanmerking komt, maar ik denk dat er nog andere huizen zijn, gelegenheden zijn die investeringen nodig hebben en zelfs investeringen gedaan hebben in het kader van corona, die daar geen recht op hebben of daar geen aanspraak op kunnen maken. Tweede punctuele opmerking, de Ketnetuitzending “De helden on Tour”, 20.000,1 euro. Die 1 cent zal daar wel niet per ongeluk staan, maar ik vraag mij af waarom. Mijn vraag, schepen, waarvoor gaat dat geld dienen? Is dat een fie, die wij betalen aan de VRT? Is dat om logistieke redenen, is dat voor promotie? Kunt ge me daar eens expliciet iets over zeggen. Dan hebben we de organisatie van WARP, Coup de Villes. Niet dat we iets tegen WARP hebben, zeker niet. Maar we hebben hier te maken toch met een organisatie, die van meer dan één culturele en subsidieruif eet. En ik denk dat als we heel het blaadje bekijken – en we moeten dat hele plaatje bekijken, ruimer opentrekken – dat we daar ook rekening moeten houden, want er zijn dus ook nog andere organisaties die in dezelfde sector actief zijn, die dezelfde prestaties leveren, die dezelfde uitstraling hebben, die dezelfde inspanningen doen, die voor minder in aanmerking komen. Als ik zie dat WARP vorige week nog subsidies krijgt van de Vlaamse en van de Franse gemeenschap, kijk, op den duur kunt ge natuurlijk van alles een beetje genieten. Dat mag ook niet de bedoeling zijn.

Ten slotte – en dat is een zeer kleine subsidiëring – 10.000 euro voor de aankoop van schuiltenten voor verenigingen, die gebruik maken van stedelijke centra. Hoe goed bedoeld ook en we vinden dat een sympathieke maatregel, maar in feite valt dit ook niet onder uitgaven voor een noodfonds voor noodsteun. In feite is dat ook een investeringssteun, die ge hier toekent. En het is daarom, schepen, collega's, dat we daar enkele serieuze vragen en bemerkingen bij hebben. En dan nog – en dat is dan iets fundamenteeler – als we de opmaak maken waar al de centen naartoe gaan en we hebben grosso modo een berekening gemaakt, dat gaat ongeveer 4 % naar sport, 26 % naar jeugd en 66 %, 2/3^e naar cultuur. We doen niets af aan cultuur natuurlijk, maar ik denk dat bv. toch sport hier met die 4 % in de globaliteit toch om het zacht uit te drukken stiefmoederlijk behandeld wordt. En ik denk dat we daar in de toekomst toch rekening moeten houden eventueel met het relancefonds of we daar dan een inhaalbeweging kunnen maken voor de sportverenigingen voor het volgend jaar. Tot daar mijn tussenkomst, mevrouw de schepen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer de schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter, dank u wel, vraagstellers. Ine zal straks nog iets zeggen over de vragen, die gesteld zijn over 't Bau-huis. En Filip Baeyens zal nog iets zeggen over de specifieke vragen met betrekking tot cultuur. Ik ga dan over de andere elementen nog een antwoord proberen verschaffen. Frans, ik was vooral gecharmeerd door uw warm pleidooi om toch zeker sport niet te vergeten. Allé, ik spreek hier niet als schepen van financiën, maar als schepen van sport. Dat raakt mij, dat je dan zo procentueel probeert om aan te tonen dat ja, dat sport hier toch aan het inboeten is in verhouding met de andere sectoren. Allé, ik was bijna aan het denken van ik word gerold waar ik ... We zijn hier iets aan het beslissen. Kunnen we niet beter vragen om dat punt terug te trekken, dat we dat toch nog eens kunnen herbekijken. Nee, goed, collega's. Alle gekheid op een stokje, er zijn een aantal concrete vragen gesteld, waar ik probeer een antwoord te geven. Julien, je sprak over 15.000 euro voor de wíelercomités. Dat gaat over 18.000 euro. Je moet daar eigenlijk ook nog - en dat is wel een belangrijk engagement dat we daar nemen, denk ik, naar die wíelercomités – ook specifiek daarnaast is er voor de ... (?) ook die 7.200 euro dat we voorzien. Dus ik denk dat dat wel een belangrijk engagement is, dat we nemen naar die sectoren. Julien, ge sprak daarjuist over een club, dat ook al ondertussen de werking tijdelijk stopgezet heeft. Dat is natuurlijk te betreuren, maar het zijn bijzondere tijden. Ik kan u ook zeggen, sinds afgelopen dinsdag tot nu zijn er ondertussen nog werkingen bijgekomen, die ondertussen jammer genoeg de werking tijdelijk moeten stopzetten door ja, trainers die uitvallen, door een aantal praktische problemen om alles operationeel te krijgen.

Dus die ene club, waar je naar verwijst, die staat jammer genoeg ondertussen niet meer alleen. En we zien wel wat de volgende dagen ons nog zullen brengen. Ik ben het ook met u eens, dat dat engagement, dat we dat nemen, bv. die 100.000 euro voor die maatschappelijk kwetsbare jongeren, dat dat wel een belangrijk engagement is om in deze moeilijke tijden toch ook nog iets te doen voor hen. Frans, als het dan gaat, ja, ge stelt natuurlijk een aantal fundamentele vragen bij hetgeen dat hier voorligt en los van de concrete dossiers. Het is zo en dat was van bij aanvang duidelijk, want ge maakt er dan die verwijzing naar de VVSG, dat dat middelen zijn van de Vlaamse overheid, die rechtstreeks zonder één of andere tussenweg van de VVSG ter beschikking worden gesteld van de gemeentebesturen. Die middelen, die zijn ondertussen al binnengekomen in de stad. En het gaat hier inderdaad over Vlaamse middelen hé. Hetgeen dat hier vandaag voorligt, gaat niet over de middelen van de stad, maar over Vlaamse middelen. Maar belangrijk wel om mee te geven, is dat we er als stad autonoom met kunnen omgaan met de bestedingswijze hé. Dus er is gezegd, dat die moeten besteed worden aan de ondersteuning van de vrijetijdssector in de ruime zin van het woord. Er is niet gezegd, dat die middelen volledig naar de verenigingen zelf moeten gaan, maar dat we dus in de breedte van de vrijetijdssector, die gebukt gaan onder de coronacrisis, die ook gebukt gaan onder de coronacrisis, dat we daar een ondersteuning moeten kunnen bieden. En we denken, dat met dit brede palet, deze brede waaier van ondersteuning, dat we dat zo maximaal mogelijk doen. En we beslissen dat in volle autonomie hoe we die invulling verder kleur geven. Als het gaat over Ketnet, “Helden on Tour”, dat is een organisatie die deze zomer al doorgegaan is. Dus die middelen, die we hier nu, die 20.000 euro die we daaraan zullen besteden, dat is op basis van een evenement, dat al doorgegaan is deze zomer. Als het dan specifiek gaat, je had ook nog een vraag over die tenten, ja, dat is echt wel rechtstreeks ter ondersteuning van deze tijdelijke situatie. Als ge om uw groepen in iet of wat comfortabele omstandigheden moet opvangen in deze moeilijke situatie, ge kunt ze niet allemaal druppelsgewijs laten binnenkomen in de sporthal en ge wilt ze wat kunnen opvangen buiten, om dan met een groep en bloc – om het in het schoon Vlaams te zeggen – naar binnen te laten komen, ja, dan moet je ze ergens wel buiten kunnen laten verzamelen. En met de natte en de regenachtige en de koude wintermaanden voor de deur leek het ons wel een interessante investering om een aantal tenten en zo te kunnen aankopen om aan de buitenkant van de sporthal en zo te kunnen plaatsen om die groepen in deze coronatijden - dus echt wel rechtstreeks gerelateerd corona en het verenigingsleven - om die groepen te kunnen opvangen. Ik denk nu dat Ine zal antwoorden over 't Bau-huis.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel. Sorry, voorzitter, dat ik al begin te praten voordat u mij het woord hebt gegeven. Dus in verband met 't Bau-huis. Ja, dank u wel voor de vragen eigenlijk allemaal. Sommige daarvan verbazen mij wel een beetje, andere minder. Ik zal even verwijzen naar de vorige gemeenteraad, waar toch duidelijk het pleidooi gesteld is geweest van alstublijft, zorg dat we nog in onze stad een plaats hebben waar evenementen kunnen doorgaan met een iets ruimer publiek. Gelet op het feit dat het winter was, allé, dat de winter voor de deur staat, dat eigenlijk buitenevenementen naar, middelen die moeten daaraan besteed worden nog groter zijn, dat we over een Bau-huis beschikten dat grotendeels leegstaat omwille van corona, werd ervoor geopteerd middelen ter beschikking te stellen voor 't Bau-huis. Wil dat zeggen dat dat middelen zijn, die wij zomaar gaan schenken en verloren gaan laten gaan aan 't Bau-huis als daar niets georganiseerd wordt? Neen. Die zijn bedoeld om een inrichting te maken – en er is vorige keer verwezen naar Kortrijk, dat was oh zo fijn, 250.000 euro – en nu is 100.000 euro plots heel duur om gedurende maanden een accommodatie ter beschikking te stellen met podiums, met alle geluid- en lichtinfrastructuur en dergelijke meer. Dus ik verschieft een beetje van het feit, dat die 100.000 euro veel gevonden wordt. Anderzijds zitten we nu alweer jammer genoeg in een ja, nieuwe situatie. En die situatie is, dat het niet verantwoord is om nu een ruimte te gaan inrichten, waar minimum 400 mensen samen binnen kunnen naar één of ander voorstelling, onafhankelijk van wat er ook is. Het is gewoon zelfs niet meer toegelaten, maar het zou ook niet aan te raden zijn met de coronacijfers, die er vandaag de dag zijn om een binnenlocatie te gaan inrichten om 400 mensen samen te brengen. Maar die middelen blijven er wel. Die middelen, het is niet omdat het nu niet mag, dat het in november niet mag of in december niet mag, dat die middelen verloren gaan. Die middelen, die zijn voorzien om in Sint-Niklaas ruimte te creëren voor evenementen, concerten, eventueel een congres. Het is niet gedefinieerd wat. Om zaken te laten doorgaan met een ruimer publiek. En daarvoor wordt er gekeken naar 't Bau-huis, omdat dat het meest voor de hand liggende is, gelet op het feit dat we voor de wintermaanden staan. Dat is eigenlijk het enige wat ik daarvan kan zeggen. Effectief is er de vraag gesteld van gaat dat allemaal huurmateriaal zijn of gaat daar ook koopmateriaal bijzitten. Op het moment dat we de oefening gemaakt hebben om naar de raad van bestuur te kunnen gaan en we met het cultuurcentrum gesproken hebben en met De Casino gesproken hebben en dergelijke meer van oké, welk materiaal zou dat nu moeten zijn, is er wel gezegd geweest van kijk, het meeste van dat materiaal zou eigenlijk best huurmateriaal zijn op afroep, maar er zijn een aantal elementen dat we misschien beter ook gaan kopen en eigenlijk in prijs niet veel gaan verschillen omwille van het feit en die kunnen we dan achteraf nog in het kader van cultuur en dergelijke meer gebruiken.

Dat is denk ik de boodschap, die ik kan geven. Momenteel ligt dit even stil, gelet op de coronacijfers en de onmogelijkheid om dingen in grote groepen te organiseren. Maar het is niet weg, die 100.000 euro blijft op de rekening staan. En ik denk als we gedurende enige maanden – er was vooropgesteld een 6-tal maanden – een accommodatie ter beschikking willen houden om een groter publiek aan te trekken, voor welke doeleinden ook, dat 100.000 euro zeker niet een overdreven bedrag is.

VOORZITTER: Euh, mijnheer Ghesquière, gaat het over 't Bau-huis? Ah oké, we laten eerst schepen Baeyens aan het woord.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Goedenavond. Ilse, Julien, bedankt ook voor de vraag en de opmerkingen daarrond. We hebben er natuurlijk al veel over gezegd. En die freelancers, het klopt hé, het is juist dat wij deze op indirecte wijze ondersteunen en niet op directe wijze. Ik wil ook wel zeggen, dat als ik zeg dat direct nog niet veel freelancers naar mij gekomen zijn, dat het toch ook wel is – en u kent het huis zeer goed, het cultuurhuis van Sint-Niklaas – is dat toch met zeer veel tentakels hé. Denk maar aan de beide academies, ik denk aan ons cultuurcentrum, aan de museumsite, aan de bibliotheek. Dan is dat met zeer veel tentakels in het veld en kennen we denk ik toch wel zeer goed wie er in Sint-Niklaas allemaal actief is. En dan horen we daar toch relatief weinig van. Indirect, allé, ik wil het toch nog eens herhalen, denk aan Honger, denk aan ons aankoopbeleid vanuit het museum waar we heel systematisch naar mensen van Sint-Niklaas kijken om hen podium te geven, ook in deze barre tijden. We blijven ook alle organisaties ondersteunen en we blijven zelf organiseren in deze lastige tijden. Ik had deze week ook een lastige week wat dat betreft door de nieuwe cijfers en door de druk omdat het weer moeilijker is om samen te komen er inderdaad ook druk is op cultuur in eerste instantie. Dus inderdaad, het is indirect dat we dat doen, maar het is met veel engagement, het is met veel voeling in het veld dat we daarmee bezig zijn. En de voorstellen, die u brengt, zien wij toch niet zo direct als heel haalbaar. Ik vind ook dat je het iets te eenvoudig opnam wat de cultuurtuin Waas betreft. Deze gaan echt wel naar individuele kunstenaars. Om daar natuurlijk te gaan horen, te luisteren wat zijn hun noden, wat zijn hun bekommernissen, waar kunnen we misschien beter op inzetten als we iets organiseren, waar moeten we aandacht voor hebben. En in dat geheel denk ik dat we toch wel een vrij goed parcours rijden in deze tijden. Dat het ook gezien mag worden als we dat naast andere centrumsteden zetten. Waar zelfs een aantal zijn, die helemaal niets meer doen wat cultuur betreft hé. Dus hen podium blijven geven, dat is ook de idee geweest van de middelen die we via het noodfonds uitgekeerd hebben. Mensen, blijf organiseren, blijf organiseren. Dus dat is toch wel wat de in-steek, die ik daar wil geven. Wat WARP betreft, zijn dat toch vrij logische middelen.

Het waren zij eerst, die een pré-Coup de Ville op touw hebben gezet en de vraag hebben gesteld van kijk, laat ons proberen om toch al iets te brengen. En toen was het nog maar eind maart, toen dat eerste bedrag gekomen is. En dat is de betaling daarvan hé. Dat is daar, dat bedrag wordt voor die pré-Coup de Ville uitgekeerd aan WARP. Ik denk dat dat het ongeveer is. En meer heb ik daar niet aan toe te voegen voorlopig.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Baeyens. Dan geef ik het woord aan de heer Ghesquière en dan aan mevrouw Bats. Mijnheer Ghesquière? En mijnheer Wymeersch. Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Ik dank de schepenen voor hun antwoorden. Nu, wat betreft 't Bau-huis, ik kijk uit naar de raad van bestuur van aanstaande dinsdag, want 100.000 euro dat is uiteraard niet niets. Maar als dat bv. inderdaad een investering is, die langer kan dienen en inderdaad heel ruim kan gebruikt worden, dan is dat misschien zelfs weinig. Dus het is allemaal zo relatief. We gaan dat dinsdagavond hopelijk toch wel deftig kunnen uitklaren. Ik zie ernaar uit. Nu, wat betreft de sport, in het antwoord van de schepen heb ik eigenlijk zeg maar inderdaad ook aangevoeld, dat hij ook wel beseft, dat bv. de inzet van de centen voor kwetsbare jongeren enorm belangrijk zijn en eigenlijk hier zeg maar, op dit moment ben ik dan toch op een idee gekomen dat ik denk toch wel heel verdedigbaar zou zijn. Er zijn heel wat jongeren, die op dit moment inderdaad niet kunnen sporten omwille van de coronamaatregelen. Die hebben dus effectief lidgeld betaald. En dat geld ja, op dit moment is dat ik zal het op zijn Sinnekloases zeggen "voor den drol". Dus daar hebben ze dus niets aan. Ik zou dus durven voorstellen om die jongeren een kortingsbon te geven, die ze kunnen gebruiken voor een inschrijving volgend seizoen. Een inschrijving voor een erkende club of vereniging, die door de stad erkend is. En dat zou dan een kortingsbon kunnen zijn om zeg maar toch het gederfde plezier van hun sport dit jaar, dat ze dat dan volgend jaar, volgend seizoen kunnen inhalen. En het zou dan nog eens een aanmoediging zijn om inderdaad te sporten voor veel jongeren. Dat zou toch wel denk ik een heel haalbare kaart moeten zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Mevrouw Bats?

BATS: Ja, schepen Somers, ik denk ja, iedereen is voor het gebruik van 't Bau-huis. Dat hebben we, daar zijn we het over eens, denk ik. We zijn ook voor het feit, dat er geluid en licht wordt ter beschikking gesteld, gekocht, gehuurd. En die 100.000 euro mag daar gerust voor dienen. Alleen hebben wij van in den beginne gevraagd om wat je daar ook mee aankocht of huurde om ervoor te zorgen, dat dat ook op een andere locatie zou kunnen gebruikt worden. En wat je nu zegt, is eigenlijk helemaal ja, zorgt ervoor dat we ons punt kunnen maken. 't Bau-huis zal voor niet meer dan 200 mensen kunnen dienen.

En buiten, bv. op de Grote Markt of waar dan ook, zal er wel meer volk bij mekaar kunnen. En stel dat het geluid en het licht dan ook elders zou kunnen geplaatst worden, zouden er meer mensen, evenementen, organisaties gebruik van kunnen maken. Dus dat voor wat 't Bau-huis betreft. Ja, schepen Baeyens, ik ga mijn pleidooi niet herhalen. Bedankt voor uw antwoord. Ik denk dat we blijven verschillen, ja, we verschillen hier duidelijk van mening wat de aanpak betreft en dat zal blijven. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, wat betreft 't Bau-huis blijven wij bij ons standpunt. Wij beschouwen dit als een investering en niet direct als een voorwerp dat in aanmerking komt om noodhulp aan te verlenen uit het fameuze noodfonds, één. Tweede, het kan best zijn dat die Ketnet-uitzending "Helden on Tour", dat dat al gepasseerd is, maar mijn vraag was, die 20.000 euro waarvoor is die gebruikt of waarvoor was dat. Het is betaald, maar mijn vraag was, is dat een fie voor de VRT, is dat voor logistieke redenen of voor promotie? Waarvoor heeft dat juist gediend? Tegenover de betaling moet wel een factuur en bestelnota staan. Dus dat was mijn vraag. Ja, maar hij is aan het nadenken, hij is aan het nadenken hé. Ja, ja, maar dat is voor de geheime zitting, dat zie je toch. Nu ben ik mijn draad kwijt hé, slimmen! Ja, en dan inderdaad, wat betreft WARP, wij bekijken dat niet enkel op lokaal vlak. Wij bekijken heel de subsidiepot en wij wegen dat af. Kijk, wij hebben onze vragen daarbij of dat steeds dezelfde organisaties steeds uit de verschillende subsidiepoten moeten putten. Voor de rest, ja, kunnen wij, uiteraard gaan wij dit niet wegstemmen. We gaan dit niet tegenstemmen, maar wij hebben dus toch onze bedenking bij sommige facetten van deze uitbetalingsmodaliteiten. En we pleiten er inderdaad voor, mijnheer de schepen, dat u in het vervolg, bij de eerstvolgende gelegenheid dat er zich zulke fondsen aandienen, dat u de sportsector iets vrijgevirer zult benaderen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, ik zie al het risico af natuurlijk, dat we een bijkomende ronde gaan starten hé. Julien, ge doet daar de suggestie om dan vanuit die middelen van outreachende jongerenwerking om die middelen aan te wenden om alle mensen, alle jongeren die een lidkaart hebben van één of andere sportclub, om die een tegemoetkoming te geven. Dat gaat wel wat voorbij denk ik aan de finaliteit van die outreachende jongerenwerking, waar de mensen zowel van jeugd als van welzijn aan het kijken zijn hoe ze dat best gaan aanpakken. En het is ook voornamelijk als bedoeling om ook niet-clubgebonden jongeren te kunnen bereiken met die middelen. Ook daar zitten jammer genoeg heel veel kwetsbare situaties.

Dus om nu te focussen met die middelen om daar dan indirect de clubs te gaan ondersteunen, ik denk dat dat misschien verkeerd is. Vergeet ook niet, dat de clubs – alle verenigingen, dus ook de sportclubs – vanuit deze middelen ook een verdubbeling krijgen vanuit hun werkingsmiddelen. Ik denk dat ze daar toch ook een belangrijke stap voorwaarts mee kunnen zetten. En dat ze ook op een goeie manier moeten nadenken hoe ze er best mee omgaan om hun leden dan ook weer vervolgens een ondersteuning te kunnen bieden. Specifiek met betrekking tot de bijkomende vraag, die Frans Wymeersch gesteld heeft over Helden on Tour zal Bart kort nog iets zeggen. Schepen Bart De Bruyne.

VOORZITTER: Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, collega. Wat betreft de Helden on Tour, dat is een vraag geweest van Ketnet. Iedereen is wel gekend denk ik met het programma De Helden. Een populair programma op Ketnet. Die hadden de vraag gesteld in de zomer om een aflevering op te nemen in Sint-Niklaas. Het concept was “ze bouwen een speelplek, samen met de kinderen uit de buurt, samen met kwetsbare kinderen trouwens”. En we hebben daar dan het Reynaertpark voor gekozen. Nu, die 20.000 euro, die moet je zien als 16.000 euro die inderdaad naar de productie van of de aflevering ging. En 4.000 euro extra, dat zijn bijkomende kosten die gemaakt zijn voor onder andere nachtbewaking. En dat verklaart die som van 20.000 euro. Nu, de aflevering zal in de loop van november uitgezonden worden. Nu, door eigenlijk dat programma en door daar neer te strijken, zijn een aantal andere zaken ook ja, aan het licht gekomen. En onder andere die outreachende jongerenwerking, die zouden we – en dat is misschien al een beetje een tipje van de sluier – maar de mogelijkheid bestaat, dat we die daar in het Reynaertpark zullen gaan uitrollen. Omdat daar toch wel heel wat uitdagingen ...

VOORZITTER: Dank u, schepen De Bruyne. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Het was dus het fie aan de VRT.

DE BRUYNE: Ja, dat klopt.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan is dat duidelijk. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Ja, nog een tussenkomst van mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, we zullen ons onthouden, zoals collega Ghesquière gezegd heeft, maar nog één kleine bemerking, die ik algemeen formuleer. En ik zal wel persoonlijk het expliciteren wat ik juist bedoel aan de burgemeester. We moeten erover waken, dat de toegekende subsidies zeker als ze omvangrijk zijn, gebruikt worden waarvoor ze bedoeld waren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: We zullen ons ook onthouden bij de stemming en wie goed naar Ilse Bats geluisterd heeft, zal begrijpen waarom.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Vermits wij het antwoord krijgen, dat wij spijtig genoeg gevreesd hadden rond een aantal dingen, zoals 't Bau-huis en Ketnet, zullen wij ons ook onthouden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Ah, oei. Excuseer, excuseer. Mijnheer Ghesquière?

GHSQUIERE: Oké, dank u, voorzitter. Nog heel kort, heel kort. Ik wou nog eventjes reageren op de opmerking van schepen Buysrogge in verband met het voorstel dat ik gedaan heb voor die kortingsbon. Ik wou er ook nog op wijzen, dat we inderdaad met de goedkeuring van dit punt nog steeds met een restbedrag zitten van 21.715,60 euro. Dus dat betekent, dat dat inderdaad wel best zou kunnen om inderdaad iets voor die jongeren te doen. En als er zeg maar een lidgeld betaald wordt door een jongere voor een heel seizoen bv. te kunnen voetballen – ik zeg maar wat – en die kan dat niet, ik moet eerlijk zeggen, als dat inderdaad voor een paar weken, een paar maanden is, is dat toch wel een essentieel bedrag. En dan denk ik toch wel, dat dat toch wel mensen zijn die zeker en vast ook recht hebben om een stukje van dit noodfonds te krijgen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Goed, wij gaan over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is de voltallige oppositie. Punt 18, diversiteit ... Dank u wel, schepen Buysrogge en dan is het nu schepen Heyrman. Even ontsmetten. Het is al netjes. Goed, punt 18 dan, diversiteitsprogramma "Iedereen mee", goedkeuring. Ik geef het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie. Ja, we hebben wat een discussie gehad over een aantal dingen. Een plezante discussie.

VOORZITTER: Vraagt hier iemand het woord? Ik zie al mevrouw El Moussaoui en mevrouw ... Ah, mevrouw Luyckx eerst en dan mevrouw El Moussaoui, mijnheer Maes. Oké, mevrouw Luyckx, u krijgt eerst het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het voorliggende diversiteitsprogramma staat bol van de goeie bedoelingen. We hebben dat ook gehoord in de commissie. En ik denk ook niet dat er iemand is, die daaraan twijfelt. Maar, je hebt een zegswijze die stelt dat de weg naar de hel geplaveid ligt met goede voornemens en dus ook met goede bedoelingen. Wij zijn allemaal divers. We verschillen van mekaar. En die verschillen, dat is zelfs meetbaar in ons genetisch materiaal. En er zijn groepen, die meer van mekaar verschillen dan de verschillen onderling binnen dezelfde groep. Ik denk dat we het daar ook allemaal over eens kunnen zijn. En dat is ook nooit anders geweest.

Maar, met dit soort vaststellingen moeten we wel een beetje voorzichtig zijn, want het opmerken van een verschil in huidskleur of in afkomst of zelfs in godsdienst kan al voldoende zijn om het racismespook te doen opdoemen met gevaar dat de mens van goede wil tegenwoordig loopt om voor racist te worden versleten, is in deze tijden toch wel groot. Ons stadsbestuur, die wil iedereen meekrijgen en stelt daarvoor dit programma voor, waar mensen in groepen worden verdeeld op basis van hun afkomst, hun geloof, hun leeftijd, hun geartheid, hun sekse, hun eventuele beperkingen en misschien ben ik zelfs nog wel een paar criteria vergeten. Blijkbaar kunnen we enkel iedereen meekrijgen als we zo'n verdeling maken. Je zou dat ironisch kunnen noemen. Verdeling in groepen kan namelijk polariserend werken en racisme en discriminatie in de hand werken. En, zoals ik het toch altijd begrepen heb, laat het stadsbestuur nu juist daar heel erg benauwd voor zijn. Ik vind het eerder pijnlijk dan dat het ironisch is. Pijnlijk, omdat dit diversiteitsprogramma als een wolk over het volledige beleid van de stad komt te liggen, als een verstikkende deken. Er hangt een prijskaartje aan, maar dat is moeilijk te berekenen. De resultaten, die zijn moeilijk in kaart te brengen. U deelt mensen in hokjes in. U kleeft er etiketten op. Zonder dat u kijkt naar de talenten en de vaardigheden, zonder dat u kijkt naar de mogelijkheden die elk individu heeft om zich aan te passen aan onze normen en waarden van onze samenleving. U doet dus eigenlijk het tegenovergestelde van wat uw bedoeling is, waardoor uw fameus plan het doel mist. Diversiteit, dat is een woord dat gebruikt wordt als een vlag, die een verkeerde lading dekt. In de gezamenlijke commissie ter bespreking van het armoedepan haalde ik reeds aan, dat het belangrijk is om de juiste woorden te gebruiken voor de juiste zaken. Want, een verkeerd gebruik van woorden, dat doet woorden aan kracht verliezen. En dan lopen we het risico, dat de bedoelingen die met woorden gewekt worden of willen uitgevoerd worden, dat dat verkeerd loopt. En met dit diversiteitsprogramma is het ook niet anders. U stelt het voor alsof diversiteit te maken heeft met minderheden. Alsof enkel minderheden zo kostbaar en zo speciaal zijn, dat ze extra zorg nodig hebben. U houdt vooroordelen in stand op deze wijze, want u laat het uitschijnen, dat elk lid uit een diverse minderheid niet in staat is om zich aan te passen aan onze samenleving. En u tekent toch al een paar jaar voor een pamberbeleid met veel rechten en zo weinig mogelijk plichten. U verlangt een oeverloos begrip van hen, die blijkbaar niet zo divers zijn en dan zwaait u wel eens met het vingertje, omdat uw visie belangrijk is en omdat anderen die visie niet delen. Maar daardoor hebt u de meerderheid van uw inwoners niet mee in uw verhaal. Dat is ook logisch, want om uw diversiteitsprogramma te doen slagen, moet u anderen discrimineren en doet u aan polarisatie. De burger, die opdraait voor de kosten van uw programma, die lust daar geen pap van.

De burgers van Sint-Niklaas zien immers geen verbetering in een aantal problemen, die zich stellen, integendeel. Sommige problemen, die worden met de jaren enkel erger. Neem als voorbeeld de veiligheid, waar de afkomst van daders van kleine en grote misdrijven niet vermeld worden, mede onder invloed van zo'n diversiteitsprogramma, omdat ze uit een diverse groep komen. Wegens het gevaar voor polarisatie en racisme. En dat is niet het enige voorbeeld. Er zijn er echt nog wel meerdere, heel veel zelfs. Wij zijn uiteraard niet tegen alles wat er in dit programma staat. Er zijn een aantal initiatieven, die mee onder de vlag van diversiteit gestoken zijn. Zo kan bv. niemand bezwaar hebben tegen een goede toegankelijkheid voor gebouwen, euh van gebouwen beter gezegd voor rolstoelgebruikers. Maar, de algehele teneur van uw voorliggende plan keurt de Vlaams Belang-fractie wel af. Het Vlaams Belang heeft heel andere voorstellen om de problemen, waar onze samenleving mee worstelt, aan te pakken. Dit soort plannen werken immers al jaren niet, ongeacht hoeveel geld er tegenaan gesmeten wordt. Dit plan is asociaal en schiet zijn doel dan ook totaal voorbij. Uw plan werkt voor geen meter en zal dat nooit doen. Hoe goed uw bedoelingen ook zijn, het blijft oude wijn in nieuwe zakken. En het zal u dan ook niet verwonderen, dat wij dit plan niet gaan goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan mevrouw El Moussaoui. Daarna komt mijnheer Maes en ook mevrouw Geerts heeft het woord gevraagd. Dus eerst mevrouw El Moussaoui.

EL MOUSSAOUI: Dank u wel, voorzitter. Goeienavond, collega's allemaal. Ook ik, onze fractie althans, heeft een aantal bedenkingen bij dit diversiteitsplan. En ik wil het zeker niet zo negatief stellen als mijn collega Luyckx gedaan heeft, maar elk zijn mening natuurlijk. Ik ben het wel met mevrouw Luyckx eens, dat er heel veel in hokjes, mensen worden ondergebracht in hokjes. Maar anderzijds denk ik wel, dat het moeilijk is om een diversiteitsplan uit te bouwen als men geen categorieën gaat creëren en als men geen regels voor bepaalde groepen van mensen gaat creëren. Of dat dat de minderheid is, of dat dat de meerderheid is, of dat iemand bijzonder is of apart is, misschien zijn dat maar woorden en labeltjes om een beleid te kunnen opmaken. Maar een aantal bedenkingen toch wel. Een aantal bedenkingen vinden we terug in het feit, dat zowel het diversiteitsplan hangt samen met het armoedeplan. Ik weet dat het armoedeplan hier nu niet ter sprake is, maar de beide zijn wel aan ons voorgesteld geweest. En ik wil mijn input enkel geven over het diversiteitsplan, maar bij de lezing van de twee plannen voelt men aan, dat ze geschreven zijn door twee verschillende schrijvers, laat het mij zo zeggen. En waarbij dat er toch wel een discrepantie is tussen beide. Want het ene kan niet los gezien worden van het andere natuurlijk.

En als men het diversiteitsplan van naderbij gaat bekijken, ziet men dat men in het diversiteitsplan verwijst naar het armoedeplan, maar wel naar het vorige armoedeplan en niet het huidige armoedeplan. Dus daar denk ik dat er iets fout gelopen zal zijn. En dat men daar niet volledig, niet volledig de zaken heeft benoemd en naar de juiste zaken verwijst als men zou willen.

VOORZITTER: Mevrouw El Moussaoui, we zijn u even kwijt. Mevrouw El Moussaoui? Ja, je bent ons ook even kwijt. Als u het goed vindt, dan ... Ja, ja, maar ze kan niet antwoorden, maar ja. Dan wachten we even.

BURGEMEESTER: Kan ze via de chat niet ...

EL MOUSSAOUI: Ik denk dat jullie me even kwijt waren hé.

VOORZITTER: Ja, je bent terug, je bent terug.

EL MOUSSAOUI: Oké, dank u wel, voorzitter. Zoals ik zei, het diversiteitsplan bevat een heel aantal goeie bedoelingen en ik denk dat het alleen maar ingegeven werd door goeie bedoelingen, die ik volledig deel. Maar dat heeft ook wel serieuze financiële implicaties. En die financiële implicaties, die zijn niet heel erg duidelijk. Dus heb ik daar schrik bij, dat het blijft bij loze beloftes, maar dat die niet echt hard kunnen gemaakt worden, omdat er geen correcte budgetten tegenover staan. Dus daar heb ik wel een aantal, daar heb ik mijn bedenkingen bij. Bovendien, bovendien het armoedeplan, zoals het ... Euh excuseer, het diversiteitsplan zoals het aan ons is voorgesteld geweest, gaat ook een veel grotere werklast met zich meebrengen voor de totale administratie van gemeenten en OCMW. En daar weet ik ook niet in welke mate dat dat met de verschillende administraties is doorgesproken geweest. En in welke mate dat het mogelijk is om dit te realiseren. Daarnaast nog een bedenking, die wij ons maken, is dat het diversiteitsplan of in het diversiteitsplan en in het armoedeplan zijn er een aantal instellingen, organisaties waarnaar verwezen wordt, die zich zouden engageren – bv. de onderwijssector, bv. de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij – die zich zouden engageren om mee te helpen en te bouwen aan de uitbouw en de realisatie van dat diversiteitsplan. Maar daar ook weer de bedenking, is daar met die verschillende instanties concreet mee overlegd geweest. In hoeverre kunnen wij hen aanspreken over die engagementen? In welke mate zal dat mogelijk zijn? Dus het blijft wat mij betreft een heel vrijblijvend, een heel wollig diversiteitsplan, dat toch meer concretisatie nodig heeft, waar meer en duidelijkere budgetten tegenover moeten staan. En waar engagementen meer, allé, duidelijker worden gegeven. Want we mogen, we moeten ons daarvan bewust zijn – en ik denk dat de stad zich daarvan bewust is, vandaar het diversiteitsplan, maar wellicht niet voldoende – we leven in een heel diverse stad en die diversiteit die blijft maar toenemen.

Dus daar moet echt wel het hoofd aan geboden worden en alleen met een heel goed diversiteitsplan kunnen we met z'n allen samenleven en die inclusie die moet te allen tijde gegarandeerd worden. Dus ik hoop dat daar echt werk van gemaakt wordt en dat men dat kan realiseren. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw El Moussaoui. Ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, eerst en vooral wil ik zeggen, dat wij – en ik vind dat toch wel heel belangrijk om dat te zeggen na de eerste tussenkomst – dat wij de uitgangspunten delen die in dit diversiteitsprogramma zijn opgenomen, nl. gelijke kansen garanderen voor iedereen en een inclusieve samenleving uitbouwen. Ik denk dat dat zeer belangrijke doelstellingen zijn, die daar inzitten en die onderschrijven wij. Maar, we vinden het echt wel jammer – en ik heb dat ook al in de drie bladzijden nota's, die wij en opmerkingen, die wij u hebben bezorgd al aangegeven – dat we eigenlijk wel vinden, dat hier veel te weinig concrete meetbare doelstellingen in zijn opgenomen. En dat hoeft niet bij elk punt te zijn, maar ik denk wel dat het voor een aantal belangrijke punten dat wel belangrijk is om aan te geven waar dat je bv. binnen 4 jaar, binnen 5 jaar wil staan. En ik ga nu geen voorbeelden meer geven, die voorbeelden zijn legio in de nota's die we hebben doorgegeven, maar eentje misschien toch. Dus de integrale toegankelijkheid. Integrale toegankelijkheid en daar wordt dan over gezegd, dat wij gaan inspanningen doen om de digitale kloof te verkleinen. Dat is natuurlijk wel goed, maar je moet wel weten, dat er altijd een kloof zal zijn met mensen, die niet digitaal mee zullen zijn of kunnen zijn. Dus eigenlijk moet dat ingebakken zijn in de dienstverlening van de stad en die doelstellingen denken we dat toch belangrijk is om dat te concretiseren. Hoe gaan we dat doen? Bv. ook het feit, dat nu bepaalde diensten enkel op afspraak werken, dat is een drempel voor veel mensen. Dus ik denk dat daar ook moet aan gedacht worden om te zorgen, dat die drempels, dat die verlagen. Een positief punt, dat wij vinden in dit plan, is het feit dat de stad een meldpunt voor discriminatie op de woonmarkt gaat oprichten. Maar we willen daar toch een 4-tal kanttekeningen bij maken. En de eerste – die hebben we ook al gezegd op de commissie – waarom is dit enkel voor discriminatie op de woonmarkt en niet voor alle vormen van discriminatie? Want ik denk dat het nodig is, dat de mensen eigenlijk alle klachten, ook klachten van discriminatie op de arbeidsmarkt, rond genderdiscriminatie en dergelijke, dat ze weten dat zij op één punt terecht kunnen met hun klachten. Dat is één. Ik denk een tweede punt, ik denk dat het belangrijk is om dat uit te bouwen in volle synergie met het Unia. Dus Unia die fungeert op dit moment als meldpunt voor discriminatie. Ik denk niet dat het nuttig is, dat we in de stad twee meldpunten voor discriminatie hebben.

Dus één punt, één single point of contact lijkt mij heel belangrijk als we het hebben over een dienst, meldpunt voor discriminatie. Ik denk een derde gegeven is dat het ook belangrijk is om discriminatie te testen en te controleren. Ik heb u ook al doorgegeven, dat bv. in Kortrijk men daarmee is gestart. Dat men daar al eerste resultaten heeft. En wij kunnen daarvoor ook een beroep doen op de socioloog Pieter-Paul Verhaeghe van de VUB, die dat in Kortrijk heeft gedaan en die bij het begin van het programma bv. zou kunnen een meting doen en dan ook nog op het einde van het programma. En of men dat nu praktijktesten noemt of andere soort testen, dat is niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat het gebeurt. En een vierde punt is dat, in uw antwoord heeft u verwezen dat u met dat meldpunt vooral wil slachtofferhulp verzorgen, maar ik denk ook dat het belangrijk is om klachten te, ja, op te volgen en ervoor te zorgen dat die worden ja, gerealiseerd. Er is een belangrijk arrest van het hof van beroep van Brussel, waarbij dat eigenlijk nu geluidsopnames van Unia erkend zijn als bewijsmateriaal voor een proces. Dus een argument, dat werd opgeworpen tegen praktijktesten, dat vervalt nu. Het is perfect mogelijk om een juridische procedure op te starten op basis van gegevens van praktijktesten. Dus globaal genomen zeggen wij er zitten een aantal goeie aanzetten in, maar er zijn toch wel veel te weinig zeer concrete elementen, concrete doelstellingen. En ik denk dat vooral de ernst van een plan, dat je dat merkt aan de middelen en de mensen die daar worden opgezet. En als wij dan vragen waarvoor gaat u dan mensen extra inzetten, dan zegt u van ja, we gaan dit verwezenlijken door op een andere manier te werken. Wel, dat vinden wij niet echt geloofwaardig. Want als je echt de sense of urgency – want dat is toch wel een probleem, het racisme en de discriminatie overal neemt toe – er is een zekere sense of urgency, als we daar echt willen verbeteren, dan denk ik dat we daar veel meer middelen en mensen op moeten zetten. En dat ontbreekt toch een beetje in dit plan. Dus ja zouden we zeggen voor de doelstellingen, ja voor de uitgangspunten, maar net iets te zwak op wat betreft de concrete uitwerking. En daarom gaan we ons onthouden op dit vlak.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, dank u, voorzitter. Wel, ik kan kort zijn, omdat er eigenlijk al heel wat argumenten aangehaald zijn. Maar laat mij beginnen met te zeggen, dat we ons best kunnen vinden in dit diversiteitsplan, omdat – en de vorige sprekers hebben er al op gewezen – het toch wel een belangrijke opdracht is. Nu, ik zou het persoonlijk wijs vinden, moest men inderdaad – en ik denk dat het collega Saloua was, die erop gewezen heeft – zeggen van we nemen dit plan even naar volgende maand, samen met het armoedeplan.

Het is eigenlijk een ambtelijke logica van de ene maand een diversiteitsplan te presenteren aan de gemeenteraad en de maand nadien een armoedeplan. Dus ik volg dat wel een stuk. Het zou logischer zijn, want het hangt natuurlijk heel sterk samen. Dus moest dat kunnen, dan zouden wij dat wel wijs vinden. Ik denk dat we dan ook nog betere, ja, inhoudelijke vooruitgang kunnen boeken door die twee te koppelen. Er zijn ook heel wat opmerkingen gemaakt over de opbouw van het plan. Dat is iets waar we ons eigenlijk geen vragen bij stellen, omdat er geen goede manier is om zo'n plan voor te stellen. Of je doet het heel algemeen en dan vinden we daar onze weg niet in. En nu heeft men een combinatie gezocht tussen algemeen en doelgroepen. Dus we vinden dat wel goed. Hier is ook gezegd het plan is te vrijblijvend. Nu, vrijblijvend vind ik zelf niet het juiste woord, omdat ik denk dat zeker de mensen die daarmee bezig zijn, die dat dagdagelijks in de praktijk moeten waarmaken, dat die vol goede bedoelingen zijn en met heel veel inzet. Maar het is natuurlijk denk ik ook wel een terechte opmerking, dat we wat meetbare maatstaven missen. Dus in die zin, ik heb zo geen ander woord. Vrijblijvend vind ik te straf uitgedrukt, maar ik, het is ook wel iets wat wij aanvoelen. Wij hebben zelf een drietal concrete bedenkingen nog, waarop we nog graag een antwoord zouden krijgen. Het eerste is eigenlijk iets wat in de commissie aan bod had moeten komen, maar er komt dan zoveel informatie op u af, dat er toch nog soms dingen ontsnappen. Er staat op een bepaald moment, wanneer men het heeft over een – dat is actiepunt 9 – over een leeftijds-vriendelijke stad, staat daar dat men wil werken naar vernieuwende en kwalitatieve woonvormen. Ik zou daar toch wel graag een concrete omschrijving bij hebben, omdat ik totaal geen idee heb waarover het hier gaat. En dan meer, twee fundamentele vragen. Er staat ook op een bepaald moment in het plan, dat men – allé, zo begrijp ik dat toch, op pagina 8 – dat men een handelingskader gaat uitwerken. Is dat, zijn daar concrete richtlijnen van hoe ambtenaren dit plan in de praktijk moeten werken? Allé, ik verwacht daar toch wel wat uitleg. En dan, er is daarnet gezegd door de vorige sprekers van ja, hoe je de dingen benoemt, als er maar aandacht is voor discriminatie, dat is juist. Dat is het belangrijkste. Maar, soms moeten we de dingen toch wel eens durven benoemen. En ik verwijs naar ons voorstel van een paar maand geleden, om toch gebruik te maken van praktijktesten. En ik wou graag eens even vernemen waarom we dit niet expliciet in het plan terugvinden. Dat was het, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik nog het woord aan de heer Luk Huys, want die had ook het woord gevraagd.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, graag wens ik te starten met een citaat uit de inleiding. "Samenleving en diversiteit is een verrijking, maar brengt ook uitdagingen met zich mee". Het is inderdaad zo, dat we allemaal verschillend zijn en gelukkig maar. Het zou anders saai en gevaarlijk zijn. Maar we kunnen het er ook over eens zijn, dat we allemaal wel mensen zijn. En daarin zijn we wel allemaal gelijk. Collega's, wat vanavond voorligt, is ons plan van aanpak om iedereen mee te hebben in onze samenleving. Een samenleving vol kansen, maar ook vol vallen. In de 6 pijlers van dit plan is het onze ambitie om de kansen te verhogen en de vallen te beperken. Als we spreken over diversiteit, dan spreken we ook over respect. Respect voor elkaar. Dus ook respect voor ieders identiteit in alle aspecten. De volledige gelaagdheid van de identiteit, dus geloof, levensvisie, afkomst, geslacht, gender, familiale situatie, enz... binnen het raamwerk van onze moderne open maatschappij. Als N-VA vinden we dit respect zeer belangrijk. Vele feiten uit de afgelopen maanden hebben ons laten zien, dat er vaak gebrek is aan respect. Gebrek van respect voor een burger, een geweldloze arrestant, voor een ordehandhaver, een leerkracht, voor de vrije mening, voor de verlichting. Zo leggen we in dit plan de aandacht op respect voor het Nederlands. Nederlands is en blijft de taal van onze samenleving en ook van onze organisatie. Maar voor de anderstaligen moeten we er dan ook alles aan doen om deze mensen zo snel mogelijk het Nederlands aan te leren. Dit werkt voor hen enkel kansenverhogend. Zo leggen we de aandacht op het respect voor cultuur. De ingeslagen weg om een zo divers mogelijke programmering te organiseren binnen het cultuurcentrum wordt verdergezet. Divers van discipline en divers van doelpubliek. We hebben daarvoor alle vertrouwen in de huidige staf van het CC. Zo leggen we de aandacht op het respect voor de adviesraden. De stad zal partner en facilitator zijn om de adviesraden van onderuit te laten hervormen. Hoe en wanneer laten we aan het middenveld zelf over. Zo leggen we de aandacht op het respect voor de geschiedenis. Geschiedenis maakt immers deel uit van ieders identiteit. Hierbij denk ik ook aan tradities, die ooit ontstaan zijn en door de tijd heen verder organisch groeien en evolueren, zonder dit te forceren. Zo is de kolonisatie ook een deel van onze geschiedenis. De trieste aspecten ervan zijn een vaststaand feit, maar het is en blijft een deel van onze geschiedenis, waaruit we onze lessen moeten trekken. Ook de Vlaamse ontvoogdingsstrijd is deel van onze geschiedenis en heeft vormgegeven aan onze identiteit. Een objectieve omkadering bij deze feiten blijft dan ook nodig, zoals dit het geval is voor onze volledige geschiedenis. Een wederzijds respect veronderstelt dan ook respect voor eenieders gebruiken en tradities. Zo leggen we de aandacht op het respect voor de gelijke kansen. Iedereen mee houdt ook in gelijke toegang hebben tot een woning, tot een job, enz... Ongeacht geloof, afkomst, geslacht, gender, familiale situatie. Maar er is ook respect nodig voor zij, die de keuze maken.

Kiezen is ook altijd een stukje verliezen. Onze organisatie blijft in ieder geval kiezen voor de juiste persoon op de juiste plaats. En er moeten ook kansen blijven voor iedereen om te solliciteren bij de stad. De kandidaten mogen dan ook geen angst of twijfel hebben om welke job dan ook, om te solliciteren bij ons. De juiste en duidelijke informatie voorzien, is hierbij een nodig aspect. De angst mag niet in de weg staan omdat we de meest geschikte persoon kunnen aanwerven. Ditzelfde verhaal speelt zich ook af binnen de woningsector. Iedereen moet de kans hebben om zich als kandidaat-huurder aan te melden. Maar ook hier is het aan de verhuurder om te kiezen. Het is aan ons om de verhuurder te informeren, dat een eventuele negatieve gebeurtenis niet veralgemeend mag worden. En, collega's, laat het duidelijk zijn, als enige vorm van discriminatie van welke aard dan ook plaatsvindt, of het nu is op de arbeidsmarkt, de woningmarkt, het straatbeeld of waar dan ook, moet het slachtoffer gerespecteerd worden en moet justitie zijn werk kunnen doen. Collega's, dit plan bevat zoveel andere respectvolle doelstellingen, maar ik wou het alvast bij deze punten houden. N-VA zal dit plan met veel respect goedkeuren. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, beginnend bij de tussenkomst van Anneke Luyckx. Ik onthoud vol goede bedoelingen en de weg naar de hel onthoud ik niet. Dat we allemaal divers zijn, dat onthoud ik ook. En dan ben ik u wat kwijtgeraakt. Ik denk meer in visie of in hoe ik het plan lees. Wij delen volgens mij het plan, allé, in het plan de mensen juist niet op in groepen. We zeggen juist dat iedereen nog bestaat, dat iedereen een meerlagenidentiteit heeft. Dat hij bestaat uit verschillende onderdelen. Dus we doen juist niet aan hokjes denken. Maar ik heb begrepen, dat wat wij bedoeld hebben, dat dat niet begrepen is. In elk geval wil het diversiteitsplan geen verstikkende wolk zijn. Misschien een roze wolk, die blijft, die over de stad hangt. Dus u hebt een beetje een ander diversiteitsplan gelezen dan ik. Volgens ons is juist de doelstelling om wel voor iedereen te werken in dit plan. Ja, iedereen is man of vrouw, jong of oud. Iedereen is anders. Maar we verschillen in mening en dat is ook niet erg hé. Dat zorgt er ook voor, dat er wat diversiteit is in de gemeenteraad. Dus ik onthoud ook wel, dat u gezegd heeft dat we goeie bedoelingen hebben, voilà. Saloua, ja, met het hokjes denken, daar volg ik ook niet in. Nogmaals, we hebben gezegd van meerlagenidentiteit. Iedereen is van alles. Dus ge kunt juist iedereen niet in een bepaald hokje indelen. We hebben er eigenlijk speciaal voor gekozen om het DIP en het LAP niet in dezelfde maand te nemen. Het is zo, dat het diversiteitsplan, dat is het iedereen mee-plan, dat is eigenlijk de grote kapstok. En ge zou het LAP als een soort van grote uitwerking van één van de doelgroepen kunnen zien. Op het moment, het LAP, er is nu een draft van, dus er kunnen altijd nog toevoegingen of verbeteringen in aangebracht worden.

Dus als u zegt van ja, hier klopt het toch niet wat ik lees of zie met het ontwerp van het LAP mag u dat zeker doorgeven. De financiële implicaties daarvan, voor sommigen in de meerjarenplanning denk ik dat u gemerkt heeft, dat er voor sommige echt wel een globaal budget is voorzien. Voor een bepaalde actie bv. En dan is er ook nog een globaal budget voor een diversiteitsprogramma uit te voeren. Dus er zijn al een aantal acties, concrete acties die budgetten hebben. En dan is er nog een globaal budget ook. Uw derde vraag, dat weet ik niet meer zo goed, maar in elk geval ... Ah ja, of er genoeg mensen zijn om dat uit te voeren, ja, het plan is natuurlijk mede gemaakt door de administratie. Zij hebben ook hun team wat anders ingedeeld, zodanig dat iedereen eigenlijk – en dat is misschien ook al een beetje een vraag op Jef – iedereen is verantwoordelijk voor een bepaald, het aansturen van een bepaald onderdeel. Er zijn, er worden inderdaad andere partners vernoemd in het DIP. Het zou al een beetje erg zijn, dat we ja, dat we dat dan helemaal alleen doen. Bv. DISCO is al op een vergadering met onderwijs besproken. De Sint-Niklase zitten we altijd mee aan tafel. Is ook logisch dat we hen in dit verhaal betrekken. En als u zou zien, als u DIP's van andere steden zou lezen, zou u eigenlijk wel zien dat ons diversiteitsplan sowieso al concreter en actiegericht is. Maar er zijn inderdaad veel acties in, die de bedoeling hebben om bv. met onderdelen, met andere teams aan de slag te gaan en daar concrete acties te plannen. Ja, Jef, het feit dat wij dezelfde uitgangspunten delen, dat u die deelt met dit diversiteitsplan, dat is fijn. Wij hebben u gezegd dat we eventjes getwijfeld hadden, net als vorige keer, om bij elke actie een soort van ja, een, ja, hoe noemt het, een meetbare doelstelling ... Ja, nee, ik wou het anders noemen. Dus de vorige keer hebben we het anders genoemd en eigenlijk hebben we dan heel veel tijd gestoken in constant een Excel te beoordelen en te kijken moeten we dat nu op groen of op oranje zetten. Wat wij nu zouden doen, is sowieso een jaarlijkse evaluatie doen. We zullen die ook op de commissie brengen. Stad in Cijfers is ook een barometer, waar je je aan zou kunnen meten. Bv. als het gaat over diversiteit bij personeelsbeleid, dat kan je daarin lezen. Stad in Cijfers werkt ook constant de cijfers bij, die er mogelijk zijn. Rond integrale toegankelijkheid en de digitale kloof, dat vind je voor een stukje terug in het LAP. Ja, dat bepaalde diensten nu op afspraak zijn, nu moet ik wel echt zeggen, dat het welzijnshuis en het stadhuis zijn nu echt eens twee diensten, die opengebleven zijn. Er zijn heel veel diensten gewoon gesloten en er zijn diensten die sinds maart nog niet open geweest zijn. Dus ik vind echt, dat wij in deze omstandigheden het maximum gedaan hebben om zo bereikbaar mogelijk te zijn. Dus in die zin, allé, vind ik dat we daar bij de betere leerlingen van de klas zitten. Rond meldpunt discriminatie op de woonmarkt, ja, er is ook al Unia en we gaan ook rond dat meldpunt samenwerken met Unia. En dat is ook al een beetje een vraag, een antwoord op de vraag van Christel.

We hebben de discussie in juni gehad en we hebben een hele uitwisseling gehad rond het praktijktesten. We hebben gezegd dat we het monitoringsysteem van de overheid afwachten. Gisteren is Bart Somers nog in 't stad geweest. Ik heb het hem ook nog eens gevraagd. Hij zei “we zijn ermee bezig”. En in de werkgroep, die dat uitwerkt, zit onder andere prof. Verhaeghe in. Dus ik heb daar goede hoop op. Ja, als er een klacht is bij Unia moet die natuurlijk ook altijd te persoonlijke titel van iemand gedaan worden en de juridische procedure, ja, daar kunnen wij ons ook niet ... Allé, het is altijd een persoon die een klacht moet indienen. Wat wel is, is dat wij jaarlijks met Unia rond de tafel zitten en dat zij uit hun klachten bepaalde verbeterprojecten filteren of dingen waar zij van zeggen van kijk, daar zouden bv. ... Allé, ik herinner mij nu een geval van een mevrouw, die niet binnen mocht in een meubelwinkel met een blindengeleidehond. Dan hebben ze gezegd van ja, op dit moment zou je misschien beter nog eens een actie doen naar alle winkels, dat blindengeleidehonden zouden binnen mogen. Dat hebben we toen gedaan. Dan, mevrouw Geerts, bedankt voor de positieve insteek. Zoals ik al gezegd heb, is er discussie geweest over het feit of we het LAP en het DIP of we die samen zouden behandelen. We hebben dat niet gedaan. Ik denk dat rond die leeftijdsvriendelijke of die woonvormen, dat zal een moeilijke zijn, maar wij dromen nog altijd dat er iets zoals Abbeyfield of iets anders ooit uit de bus komt van dat soort van creatieve vormen. Dat handelingskader, dat zijn eigenlijk meer een soort van concrete voorbeelden, die men wil uitwerken van oké, als je voor deze situatie staat, wat zijn dan allemaal overwegingen die ge kunt meenemen en wat zou je dan kunnen doen. En wat is dan een haalbare aanpassing, die je kan doen in moeilijke situaties. En dat is eigenlijk uit de gesprekken ter voorbereiding van het plan, was één van de vormingen ging daarover en hebben we er eigenlijk uit geconcludeerd van ja, we moeten zo'n aantal casussen, een aantal voorbeelden uitwerken en we moeten daar een soort van handelingskader van maken van kijk, als ge in deze situatie komt, wat doe je dan. En op de vraag van de praktijktesten heb ik daarnet geantwoord. En dan, Luk, ja, ik denk dat respect zo'n beetje de rode draad in uw ... Welk? Ja, respect en voor de rest was het meer een visie die ge meegaf en wat ge belangrijk vond vanuit uw partij en dit plan. Maar ik heb geen vraag gehoord waar ik nog op zou moeten antwoorden.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de schepen. Ik zie dat mevrouw Geerts het woord vraagt. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, kort hoor. Ik denk, zo'n handelingskader, ik kan er mij nu iets bij voorstellen, dat dat toch belangrijk genoeg is om ook eens naar een commissie te brengen.

Ik denk dat dat geen materie is voor een gemeenteraad, maar ik denk dat dat wel belangrijk is, omdat we uiteindelijk daar dan toch ook als gemeenteraadsleden een goed idee krijgen van hoe men dan concreet de zaken aanpakt.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts.

HEYRMAN: Geen probleem. We zullen het naar de commissie brengen als het zover is.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat duidelijk maken. Ik zie dat niet. We stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V, sp.a en PVDA. Punt 19, ... Of we hebben ... Ja, punt 19, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Vrouwencentrum vzw, goedkeuring.

HEYRMAN: Ja, er komen nu eigenlijk drie overeenkomsten, die allemaal te maken hebben met ontmoeting of inloop. Allé ja, inloop in een bepaalde betekenis, ik zal het zo zeggen. We verlengen die voor een jaar, omdat we ook de welzijnstoelage of het welzijnsreglement aan het hervormen zijn en nog willen kijken hoe we met die verschillende vormen omgaan.

VOORZITTER: Goed. Ik zie punt 19 dat mevrouw Baeten het woord vraagt. Mevrouw Baeten, u hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u wel. Het is, allé, met het Vrouwencentrum was het zo, dat in 2017, toen de emancipatieraad afgeschaft werd en er meer subsidies naar het Vrouwencentrum gingen, maar wij horen toch vanuit heel veel organisaties en ook vanuit het Vrouwencentrum zelf, dat ze die raad wel enorm missen en vooral de impact op het beleid die ze hadden. Toen werd er gezegd van ja, het levert misschien minder of er zijn al vrouwen in de politiek, maar toch zie je dat vandaag de dag emancipatie heel hard leeft en dat er nog veel werk is. Dus het is een beetje de oproep en de vraag wanneer jullie het plan gaan herbekijken om toch zeker die oproep mee te nemen en misschien opnieuw de emancipatieraad, die wij als fractie toch zeer waardevol vonden, opnieuw op te richten.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Schepen?

HEYRMAN: Ja, eigenlijk deel ik dezelfde mening niet. Allé, in die zin, ik heb een beetje, de raad heeft zichzelf opgeheven. Ik heb wel wat de laatste fases meegemaakt en eigenlijk had men geen onderwerpen meer. Allé, men zocht ook, men heeft heel de tijd geprobeerd om te verjongen. Dat is niet gelukt. En men heeft dan nog een tijdje geprobeerd – ik denk een tweetal jaren – van een andere werkvorm te doen, waar de vergaderingen beperkt werden tot 4 keer per jaar. En dan één keer een gesprek rond beleid, één keer een vorming en dan één keer rond internationale vrouwendag.

En eigenlijk heeft men met die raad zelf, we hebben niets afgeschaft, men heeft zelf beslist om ermee te stoppen. En men is dan overgegaan naar het vormen van een werkgroep, die de dag voorbereidt. Dus allé, het is niet aan een stadsbestuur om een raad op te heffen, maar ik heb eerlijk gezegd in heel wat contacten de vraag nog zeer weinig gehoord van wij willen nu een nieuwe emancipatieraad.

VOORZITTER: Mevrouw Baeten?

BAETEN: Allé, ik hoor wel dat het een gemis was en dat het inderdaad was omdat ze die verjonging niet altijd vonden, maar dat er ja, dat er te weinig thema's zijn, ik denk niet dat dat een probleem is. Ik kan er genoeg geven en misschien, ik zal al in gesprek gaan met die dames om te zien wat de nood was en misschien zal die vraag dan terug opnieuw komen.

HEYRMAN: Ja, de raad die moest zijn eigen thema's op de agenda zetten natuurlijk hé. En het verwerd tot dat de administratie of dat mensen bij ons moesten beginnen zoeken van ja, wat willen jullie op de raad. Dus in die zin. Als er een initiatief komt, die willen praten met de stad en geen probleem, maar wij hebben ... Allé, ik wil eventjes, wij hebben die raad niet afgeschaft.

BAETEN: Dank u wel, schepen.

VOORZITTER: Oké. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. We stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie ... Tegen? Is Vlaams Belang. Punt 20, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus vzw, ontmoetingshuis Zigzag, goedkeuring. Zijn daar vragen? Geen vragen. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, verlenging samenwerkingsovereenkomst met Westerbuurt Herleeft vzw, goedkeuring. Waren daar nog vragen over? Nee? Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, PVDA, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Dan zijn we toegekomen aan de interpellaties. En de eerste interpellatie ... Excuseer? Twee minuten pauze? Goed, er wordt gevraagd voor een korte schorsing, ik denk een sanitaire schorsing misschien. Dat is voor 5 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, dan gaan we verder met de interpellaties. Ik wil jullie toch allemaal nog even herinneren aan de afspraken om ons zo goed mogelijk binnen de tijd te houden. Dus 7 minuten voor de toelichter. Indien er tussenkomsten zijn van andere fracties, dan doen we dat in 2 minuten. Het college antwoordt 5 minuten en dan een slotwoord voor de interpellant van 5 minuten. Oké. Dus ik geef het woord aan de heer Van Peteghem. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Yes. Wel, ik heb gevraagd om het punt aan de agenda te houden om verschillende redenen. Ten eerste, ik vraag om eigenlijk die groene palen in de Bosstraat en Gouden Leeuwstraat om die volledig weg te nemen. Het is een landelijke straat. Als we natuurlijk in elke landelijke straat zo'n ingrepen moeten doen, ik denk dat we dan niet goed bezig zijn hé. Het is een straat met enorm veel bochten. Die palen geven nog altijd, hoe zou ik het zeggen, een conflict met de fietser en de zwakke weggebruiker. Dat is nog altijd zo. Ook deze palen. Er zijn er nu meer geplaatst. 's Avonds is het uiteraard ook niet goed verlicht. Met mistig weer is het ook niet goed verlicht. Vooral de senioren in de OKRA-vereniging hebben er problemen mee met de fietsers. Het remt ook de snelheid niet af, dat is bewezen. Men trekt op, men remt. De snelheidsduivels die rijden er nog altijd even rap. Het enigste dat ge kunt doen, dat is die mannen verbaliseren. Ik denk dat dat het enigste is waar ze naar luisteren. Dat is niet alleen daar, dat is in mijn straat, dat is in uw straat, dat is een beetje overal. Dat is een beetje de mentaliteit van onze chauffeurs. Waarom dan deze beslissing genomen is, het kost inderdaad geld en het plaatsen en wegnemen van deze palen, dat kost geld natuurlijk. Ook tijd. Die zijn er gekomen naar aanleiding van een infovergadering, die werd georganiseerd door een deel van de Bosstraat, de Eikenlaan, ook wel een beetje gesteund door onze collega Jos De Meyer, dus die de buurtbewoners hebben samengeroepen om eigenlijk de wegomlegging aan te kaarten, de berm die slecht verhard waren naar aanleiding van de werken in Puivelde. Die zijn allemaal nadien wel uitgevoerd, want dat was eigenlijk al gepland die werken. Dus, op deze vergadering werd er gesproken over uiteraard het te snel rijden in hun straat. En ik zeg altijd, dat is niet alleen daar, dat is overal, snelheid. Uiteindelijk heeft de verkeersdienst dan beslist om in twee fasen die plaatsen en een asverschuiving aan te leggen. Dus in totaal vind ik een foute beslissing en onveilig voor de zwakke weggebruikers. Zelfs voor de fietsers en het autoverkeer. In de eerste fase is er dan ook al een rij verwijderd, maar dat is niet voldoende. Om deze reden vraag ik uiteraard om al deze palen, die er nu nog staan, te verwijderen. Wel, schepen, ik verwijt u persoonlijk niets hé, want ten eerste, ge zijt een goeie schepen, ge werkt goed, ge werkt hard.

Die beslissingen, die zijn er ook gekomen niet alleen door de schepen, maar vooral door de dienst verkeersmobiliteit en daar heb ik wel een opmerking. Er zijn ambtenaren, die goed werk leveren, maar die totaal geen ervaring hebben, geen praktische ervaring hebben. Die deskundigen, die werken nog niet zolang aan 't stad, doen dat goed, maar als ge met de trein en de fiets van huis naar 't stadhuis komt of andersom, dan heb je die gevoeligheden niet om een verkeersbeleid in de stad aan te pakken. Dat heeft vroeger zo geweest, dat is nu ook zo geweest. We hebben nu veel jonge ambtenaren, die uiteraard nog veel moeten bijleren en uiteraard praktisch vooral. We hebben nu ook tegenslag, dat er onlangs nog een paar mensen met pensioen gegaan zijn, die er zeker en vast konden bijdragen om die zaken aan te passen. Dat zijn toch wel opmerkingen, die ik maak, waar ge toch rekening mee moet houden, schepen, dat ge u moet laten omringen door mensen, die vooral ook praktische ervaringen hebben in die cel van verkeer en dat is ook een gedeelte met openbare werken, dat samenwerkt. Dat er mensen zijn, die die praktische ervaring niet hebben. En dat zie je ook hoe die hun beleid oppakken. Dat is toch een opmerking, die ik maak en die ik bv. gezien heb in de Kleemstraat, hoe die mens, die ambtenaar, die techniek dat oppakt, dan zie ik dat dat al totaal fout is vanuit de praktische ervaring. Maar dat is alleen daar niet. Dat is in sommige andere punten ook nog, dat die andere ideeën – dat kan, dat is ook zo – maar waar er ook volgens mij beslissingen genomen worden, die ge niet altijd in de hand hebt. Daarom vraag ik toch nog eens, luister naar mensen met gezond verstand. Er zijn er genoeg met praktische ervaring in die diensten, onder andere Ivo, die nu spijtig genoeg met pensioen is. Dat was iemand, die qua uitvoering een knappe man was, sterke figuur. Maar er zijn er nog verschillende hier die werken aan de stad, die dat hebben. Er zijn ook nog andere opmerkingen, die ik maak en dat is nu niet en dat was in het verleden ook zo. Ik zal bv. zeggen het comité van de Hoge Bokstraat was voor een gedeelte ook politiek samengesteld. Die het neigst roepen, die krijgen het meest. Daardoor zijn er vroeger ook al beslissingen genomen. Ja, ... (?) verkeer moet ge niet over klappen, over de asverschuiving. Dat is ook één van die zaken. Dat zijn dingen, die politiek gestuurd worden. Ook daar is de Bosstraat/Eikenlaan ook voor een stuk politiek gestuurd geweest. En het is niet omdat er één iemand – en dan heb ik het niet over Jos hé, pas op – het is niet omdat er één iemand vraagt in de straat van kijk, ze rijden hier te rap, hier moet iets komen, dat ge dat moet doen. Dat moet goed doordacht zijn. Dat zijn dingen, die ik vraag, Carl. Kijk toch eens goed naar die ambtenaren, leer ze wat bij toch praktisch. En ik ben er zeker van en dat zul je zelf ook al ondervonden hebben in de uitvoering van sommige zaken, dat ge dat niet altijd in de hand hebt.

Maar dat vraag ik, Carl, vooral in deze materie, dat toch wel gevoelig ligt, waarbij ... En ik ga ook die ongevallen niet gebruiken, want dat heeft er niets mee te maken. Ik vind het onveilig. Vandaar dat ik vraag om die weg te nemen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik ben een beetje aangesproken door mijn collega. Zo kort mogelijk, collega's. Op een bepaald ogenblik was er effectief een vraag naar meer verkeersveiligheid in de Bosstraat. Er is ook een hoorzitting georganiseerd geweest, waar een 50-tal mensen aanwezig waren. Als u weet dat er 75 woonsten zijn, dan is dat een behoorlijke opkomst. En daar was een uitdrukkelijke vraag voor verkeersremmende maatregelen. Op geen enkel moment heb ik daar de leiding willen nemen. Ik ben hoogstens de go-between soms geweest tussen die mensen en de schepen. Ik zeg in alle eerlijkheid, ik stond achter de vraag voor die verkeersremmende maatregelen. En de eerste reeks paaltjes, die er gekomen zijn, heb ik ook verdedigd. De tweede reeks aan de andere zijde van de straat, nu recentelijk, daar had ik heel wat zorgen rond. Ik heb dat ook overgemaakt aan de schepen. Die heeft na plaatsbezoek toen ook beslist dat die zouden verwijderd worden. Schepen, zijn er nog problemen? Een betere verlichting van die paaltjes, dat is wenselijk. En in de herfst is het wel soms vervelend, dat er heel wat bladeren ter plekke liggen aan die paaltjes. Dat maakt het voor de fietsers soms als het nat weer is vrij gevaarlijk. Ja, juist, burgemeester. Ge krijgt daar een soort compost en daar doorrijden is riskant. Mocht ge een beter alternatief hebben, dan ben ik graag mee bereid om daar rond te zoeken. En ge weet, schepen, ik blijf ook aandringen heel sterk tot een herasfaltering, want nu is dat op sommige plaatsen met de greppels die er zijn in de asfalt, heel, heel gevaarlijk. Dus dit toch als even nuancering bij de tussenkomst van mijn collega.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Twee mensen met heel veel ervaring, die dit punt inleiden. Maar ook die de zaken vanuit een andere hoek bekijken. Gaspard weet dat heel goed, dat wij in een vorige bestuursperiode een aantal afspraken hebben gemaakt rond meldingen van overdreven snelheid. En al de meldingen van overdreven snelheid, die burgers maken, die worden altijd op dezelfde manier behandeld. Dat wil dus zeggen, we gaan eerst een meting doen om objectief te kunnen vaststellen of er wel degelijk een snelheidsprobleem is. Want dat wordt vaak gezegd, maar is niet altijd zo. We hebben dan ook een aantal limieten afgesproken, waarbij we gaan ingrijpen en die zijn niet op de maximumsnelheid, maar die zijn ietske hoger. En voor zones 50 kwamen we hier toch – op wat we de V85 noemen – op 63 km/uur in beide richtingen, waar 50 km/uur is toegestaan. En dat is toch wel significant boven die maximumdrempel ook, die we toepassen. Die voor zones 50 57 km/uur is.

Dus er is wel degelijk een objectief, vaststelbaar snelheidsprobleem. En dat noopt ons tot acties. Wat we altijd eerst doen, is sensibilisering door zo'n dynamisch snelheidsmeetbord te zetten, waarbij mensen hun eigen snelheid kunnen zien. En dat heeft altijd wel een goeie impact. Mensen zijn ook niet altijd bewust, dat ze te hard rijden. Zeker niet in bepaalde straten. En ik moet toch toegeven, dat het tweede stuk van de Gouden Leeuwstraat of het eerste stuk als ge het vanuit Belsele bekijkt, dat dat een heel breed aandoende straat is, waar ge al snel boven uw maximumsnelheid zit. Dat werkt natuurlijk, maar dat werkt ook maar tijdelijk. Dat uitlezen van die borden, ge ziet dan altijd of vaak toch, dat de snelheid terug omhooggaat na een aantal weken, omdat men zich gewend aan zo'n bord. Snelheidsduivels zitten er altijd tussen en eigenlijk de enige manier, dat je die kan aanpakken, is te pakken en te flitsen door controle. En die gekken, die rijden helaas overal in onze stad rond. En soms is dat met heel ernstige gevolgen. Als we zien dat dat dus niets opbrengt, dan gaan we infrastructurele maatregelen proberen te overwegen. En dan moeten we toch eerlijk toegeven – en ik volg Gaspard daar volledig, zeker op het moment van de eerste interpellatie, toen die ingediend werd – dat we ons daar compleet vergaloppeerd hebben. We hebben geprobeerd om ook een beetje op vraag van de mensen lokaal, kijk, die wegversmallingen, die eenzijdige wegversmallingen die werken goed, maar dat remt niet altijd heel goed af, probeer iets anders. En dan hebben we dat geprobeerd met een dubbele wegversmalling en die dubbele wegversmalling die werkt zeer effectief, maar creëerde alleen maar meer chaos voor de zachte weggebruiker, die soms wagens op zich zag afrijden. We hebben heel kort op de bal daar gespeeld, ook omdat er een aantal mensen tegengereden waren. Dat was niet goed. Die palen zijn inderdaad groen en donker. En daarom niet altijd goed zichtbaar. Dus hebben we heel snel beslist om die tweede rij weg te halen. Maar ik heb de indruk, dat nu, want de massa klachten van week één is, ja, dat is weg. Meldingen, die wij krijgen, gaan niet meer over die plaatsing van die dingen. Ik heb wel de indruk, dat men hier wel een stukje mee kan leven, Gaspard. En diegenen die echt te hard willen rijden hé, die gaan zich niet laten tegenhouden. Daar heb je 100 % gelijk in. Maar ze zijn wel, ze hebben wel een belangrijke signaalfunctie. Als mensen die zien staan, gaan ze eens nadenken van tiens, wat is dat hier, waarom staat dat hier en passen ze hun snelheid aan. Ik in ieder geval rijd nu anders door de Gouden Leeuwstraat dan tevoren, omdat ik weet van die dingen staan er voor een bepaalde reden en het houdt mensen bij de les. Desalniettemin moeten we altijd verder gaan kijken of we niet kunnen verbeteren. De zichtbaarheid bv. van die palen kan beter of moet beter. We zijn aan het kijken of we dat in ander materiaal kunnen zien, dat duidelijk zichtbaar is. Zowel voor de fietser als de voetganger. En wanneer willen we die verbeteringen uitvoeren?

Dat is op de moment dat we de Hoge Bokstraat – euh, de Hoge Bokstraat ging ik al zeggen, dat is omdat gij over de Hoge Bokstraat begonnen zijt – de Bosstraat gaan herasfalteren, dan gaan we kijken om die wegversmallingen beter zichtbaar te maken en met beter materiaal aan te leggen. Die zullen wel altijd wegneembaar zijn, omdat we ook weten, Puivelde is het dorp van de koers en dat we daar ook rekening mee moeten houden, dat men daar niet tegen koerst en dat we bij een koers die dingen kunnen weghalen. Dat zal op heel korte tijd geëvalueerd worden en een voorstel gebracht worden. En ik wil dat graag aan jullie ook voorleggen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ja, mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Een repliek. Wat betreft die snelheidsduivels, dat is zo, Carl, in alle straten. Ik vind het erg. Die kun je maar met één ding pakken. En ik weet nog, vroeger stond er in de Gouden Leeuwstraat regelmatig de politie opgesteld om te fitsen. En iedereen wist dat hé. Men paste dus zijn snelheid zeker en vast aan hé. Dat zag je dus duidelijk. En als ge een keer of twee gepakt zijt, dan is dat gedaan hé. En ik denk, dat is de beste oplossing. Nu, als de Bosstraat geasfalteerd wordt, Carl, dan kun je eventueel kijken en dat is voor de koers geen probleem. Als ge daar een plateau legt, die op een deskundige manier is aangelegd, dan kun je daar perfect met de koers over. Ik denk dat je daar veel minder problemen mee gaat hebben als met die palen. Men remt, men trekt op, ik bedoel de ene rijdt er algauw nog door, terwijl dat de andere erdoor wil. Die problemen zult ge blijven hebben. Wat betreft de fietsers gaat ge die problemen ook hebben. Als ge daar een plateau legt, daar heeft de fietser geen probleem mee. En als ge een plateau legt, niet gelijk in de Luitentuitstraat, maar een plateau waar eigenlijk iedereen en de bussen ook kunnen passeren, ik denk dat dat nog het beste is. Beter dan die palen, want als ge in alle straten palen gaat moeten zetten, dan kun je beter palen zetten dan bomen hoor. Dus, dat is mijn opmerking.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem.

DE MEYER: Als er betere alternatieven zijn, dan zal ik daar graag mee rond nadenken.

VOORZITTER: Goed. Dan zijn we gekomen aan het interpellatiepunt nr. 3 van de heer De Meyer over het bouwproject De Klavers. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, schepen, het project van de nieuwe, bijkomende klaslokalen en buitenschoolse opvang op de site van De Klavers ziet er prachtig uit. Ik heb met veel belangstelling de nota's van het college doorgenomen en dat waren er heel wat. En ik heb ook een bezoekje gebracht aan de nieuwbouw in primeur en dat moet ik zeggen, dat is de moeite waard. Maar geef toe, het is ook een prijzig project geworden.

En als we eventjes kijken naar de evolutie van het dossier, bij de start van de opwerkopdracht 2016 was het beschikbare budget dat men vroeg 1.718.000 euro en op basis van dat bedrag was er ook 399.000 euro Agion-subsidies. Dat was ook zo ingediend bij de Taskforce enerzijds en anderzijds bij Agion. In de loop van – en ik vat mijn verhaal samen, gezien het gevorderde uur en nog vele collega's moeten tussenkomen – in de loop van de verdere procedure zijn er heel wat verhogingen geweest van het budget. Eens met 450.000 euro, eens met 750.000 euro en nog eens een vraag van 690.000 euro. Kortom, bijna meer dan een verdubbeling van het oorspronkelijk gevraagde budget. En deze prijsverhogingen zijn het gevolg geweest ja, van wat ruimere vragen vanuit de school zelf, omwille van bijkomende technieken die moesten voorzien worden, omwille van een KB dat gewijzigd was in de loop van de procedure. En hiermee, schepen, vat ik heel wat zaken samen, zodanig dat ik dat allemaal niet meer gedetailleerd moet weergeven. Ik was vooral gevat of mede gevat door een zinnetje van de cel duurzaamheid, die schrijft “We geven een ongunstig advies, omwille dat we niet betrokken zijn bij het bestek en omdat de energie-eisen niet in overeenstemming zijn met de doelstellingen uit het klimaatplan”. Achteraf – en ik zeg het voorzichtig nu – nuanceert men dat heel sterk en is men wel akkoord. Ja, is dat dan een beetje lichtvoetig geschreven, deze dure zin? Ik weet het niet, ik ben niet verantwoordelijk voor deze zin. Maar ik weet wel, dat ze achteraf tot een andere mening zijn gekomen. Ik vat ook mijn vragen samen, schepen. Wat denkt ge nu zelf over die prijsevolutie? Is dat voor alle dossiers rond gebouwen binnenstad verantwoord? Zijn de diensten effectief optimaal betrokken geweest bij? Ik denk het niet. Zou het niet beter zijn – want toen waren het nog geen coronatijden – dat men eens samen een gesprek heeft en niet alleen mailtjes stuurt met dergelijke zware uitspraken, maar dat men samen een gesprek heeft, zodat de zorgen voorafgaandelijk effectief kunnen opgelost worden? En dan is mijn belangrijkste vraag eigenlijk, als ik de evolutie van dit dossier bekijk, heeft men optimaal subsidies aangevraagd. Er zijn subsidies aangevraagd op basis van een dossier van 1,7 miljoen euro en het is bijna verdubbeld voor het schoolgebouw zelf. Want ik weet ook, de buitenschoolse opvang zit erin. En die subsidies zijn toegekend op basis van twee criteria. Enerzijds moest men binnen de Taskforce een afspraak maken voor de verschillende netten. Maar daarbij hield men ook reeds rekening met het gevraagde bedrag. En hier is dat dan toch wel fors toegenomen. Twee, ik heb die vraag ook altijd gesteld in de commissie. Zoals we het gekregen hebben voor de gemeenteraad zijn alle subsidies aangevraagd. Ik denk dat men kansen heeft laten liggen. En ik noem er enkele. Men had bv. voor het sanitaire blokje, dat erbij gekomen is - maar sanitaire blokken zijn altijd duur - een afzonderlijke subsidie kunnen aanvragen.

Of men had voor de technieken, duur dossier, een afzonderlijke tussenkomst kunnen aanvragen. En hoe kunt ge dat? In het vrij gesubsidieerd onderwijs is dat via de spoedprocedure, maar bij OVSG bestaat er zoiets als de prioritering van bepaalde dossiers. En daar beslist het OVSG autonoom over ten aanzien van Agion. En deze procedure wordt veelvuldig gebruikt door de grootsteden Antwerpen en Gent, maar zelden door andere steden en gemeenten. Ik vond dat men hier toch wel valabele argumenten had, zeker gezien het gewijzigd KB in de loop van deze procedure om via OVSG toch wel een afzonderlijk dossier in te dienen én ook nog tijdig goedgekeurd te krijgen. Want als ge er op een wachtlijst stond van 7 à 8 à 9 jaar heeft het allemaal geen zin. Maar om versneld gedurende hetzelfde jaar een goedkeuring te krijgen. Mocht dat voor die technieken niet gelukt zijn, schepen - dat geef ik u nog mee – er was ook een mogelijkheid om een lening aan te vragen bij het klimaatfonds. Ik weet, de interesten zijn niet duur, maar bij dat klimaatfonds voor schoolgebouwen was dat 0 % interest. En bovendien kon je dan ook nog beroep doen op de technisch gratis ondersteuning van Fluvius. Ik geef het u allemaal maar mee om te zeggen misschien had men hier toch wel op iets meer subsidies kunnen rekenen. Ik beperk mijn tussenkomst hiertoe, maar ik ben begonnen met te zeggen, het is een prachtig project, een beetje prijzig. Misschien hadden we wel wat meer subsidies kunnen krijgen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Schepen? Oei, dat heb ik niet gezien. Mijnheer Ghesquière?

BURGEMEESTER: Zit dat binnen die 7 minuten?

VOORZITTER: Nee, dat is 2 minuten. Ah ja, dat is een andere fractie, ja.

BURGEMEESTER: Het is dezelfde fractie.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière? Oké, goed. Dan geef ik het woord aan de schepen.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. En dank u, mijnheer De Meyer Jos, voor uw vragen en ook voor uw suggesties die u hebt gedaan. Ja, u heeft het zelf al een beetje gezegd in uw toelichting. Inderdaad, de prijs, de initiële prijs en de ... Hoor ik mezelf nu dubbel? Soit. De initiële prijs en hetgeen dat er uiteindelijk betaald is, is inderdaad wel een groot verschil. Voor maar – zoals uzelf hebt gezegd – er zijn altijd meer opdrachten bij gegeven. Ook op vlak van technieken, sanitair beslist van kijk, we gaan de klassen toch iets groter maken, we gaan berging voorzien bij de klassen en dat heeft natuurlijk ook allemaal zijn prijskaartje. Wat betreft de Agion-subsidies, die zijn binnen de Taskforce of de werkgroepcapaciteit was er overeengekomen, want dat is altijd beslist bij consensus, dat er verdeeld ging worden volgens de LOP-cijfers.

En dat betekende dat voor die subsidiepot van 6,3 miljoen euro toen 23,3 % naar het gemeenschapsonderwijs ging gaan - 14,9 % naar het gesubsidieerd officieel onderwijs en 61,9 % naar het gesubsidieerd vrij onderwijs. In concreto resulteerde zich dat, dat het stedelijk basisonderwijs 798.000 euro kreeg toegewezen, 399.000 euro voor de uitbreiding van De Droomballon en 399.000 euro voor Gavertje Vier. Ik heb gevraagd aan de diensten van kijk, zijn alle subsidies tot in het maximum uitgeput? Ze hebben mij gezegd van wel, maar ik ga zeker navraag doen hoe het zat met de OVSG-subsidies en dat we daar in de toekomst zeker ook op letten als die mogelijkheid ... Ah, voilà. Maar ik zal het zeker meegeven aan de diensten, dat we daar in de toekomst ook op letten, dat we zeker alle mogelijke middelen en subsidiemiddelen zeker uitputten. Zijn alle diensten optimaal betrokken geweest op het juiste moment en bij de voorbereidingen van dit dossier? De betrokken partijen waren de schooldirectie, de verantwoordelijke van de buitenschoolse groepsopvang, de dienst van beheer gebouwen in functie van het later onderhoud, meerdere collegenota's zijn voorgesteld. En over dat advies dat u sprak, allé, dat negatief advies van de cel duurzaamheid, heeft u zelf ook al vermeld, dat is bijgestuurd in diezelfde nota. En dan kon de cel duurzaamheid zich daar wel in vinden in de argumentatie. Maar de administratie had u daar zelf al over gecontacteerd en dat heeft u ook zelf gezegd. En dan uw laatste vraag, u hebt het niet mondeling gezegd, maar het staat hier in uw schriftelijke vraag die u had opgemaakt, van wie is politiek verantwoordelijk voor de prijsevolutie in het dossier. Ja, de burgemeester zegt dat altijd zo mooi hé, het schepencollege is één en ondeelbaar, dus het is het stadsbestuur dat hiervoor verantwoordelijk is. Ik denk dat dat in het kort, omdat ge heel veel informatie al schriftelijk gekregen had, moet ik het inderdaad ook niet allemaal herhalen. Ik denk dat ik op het meeste wel geantwoord heb.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, mijn conclusie, voorzitter, is de volgende. Stadsgebouwen mogen en moeten duurzaam zijn. Maar dat neemt niet weg, dat we de kostprijs kritisch moeten opvolgen. En dan denk ik niet alleen aan deze site, maar dan denk ik ook aan het stadhuis, dan denk ik ook aan het techniekhuis. We moeten opletten of bij stadsgebouwen wordt er onvoldoende kritisch nagedacht over de kostprijs. Maar dat is ruimer bedoeld dan deze site.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan zijn we gekomen aan ... Excuseer?

GHESEQUIERE: Mag dat nog, voorzitter?

VOORZITTER: Ja, eigenlijk bent u in dezelfde fractie dan de indiener. Maar als u het echt heel kort beloofd te houden, dan mag u.

GHESEQUIERE: Ik ga het inderdaad heel kort houden, want het is eigenlijk om de schepen zich te laten voorbereiden op een vraag in de volgende commissie zal ik maar zeggen.

In verband met duurzaamheid op dezelfde site De Klavers. Tot mijn grote verwondering is de cafetaria er nog altijd niet uitgerust met zonnepanelen. Ik zou toch wel eens graag weten of daar nog geen studie over bezig is. Dus de cafetaria op De Klavers heeft ook nog geen zonnepanelen. Dus qua duurzaamheid kan dat vind ik ook wel tellen.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze vraag. Ja, goed. Frans zegt “zolang er maar bier is”. Ja, goed, dan komen we aan de interpellaties 4 en ook daaraan gekoppeld dan interpellatie 8, in verband met de toekomst van de materniteit in AZ Lokeren en bij de heer Wymeersch is het een motie of een voorstel tot beslissing. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, in feite gaat dit over een materie, die eigenlijk niet Sint-Niklaas gebonden is en toch. En toch, omdat één van de spelers in dit verhaal geen onbelangrijke speler is, nl. AZ Nikolaas. Waarover gaat het? Ik moet u absoluut niet informeren. U kent het verhaal voldoende. Dus het feit dat door fusieplannen en samenwerkingsplannen allerhande onder meer dus een samenwerking tot stand komt en een verregerende samensmelting tot stand zal komen tussen AZ Nikolaas en onder meer het Algemeen Ziekenhuis Lokeren. Waarbij in eerste instantie als de plannen uitkomen zoals ze nu voorliggen, onder andere de materniteit in Lokeren zal verdwijnen en zal worden geïncorporeerd in de materniteit van AZ Nikolaas op het grondgebied van Sint-Niklaas. Is dat voor onmiddellijk? Neen, want ik neem aan, dat dat nog altijd maar zal gebeuren op het ogenblik dat de nieuwe locatie van AZ Nikolaas zal actief zijn. Alhoewel, men kan zich altijd aan een slechter scenario verwachten. Nu heb ik spijtig genoeg al enige ondervinding met hospitaalbezoek en met de kliniek, in hospitalen liggen. En ik kan één ding zeggen, daar ik ondervinding onder meer ook heb met het Algemeen Ziekenhuis Lokeren, dat is een zeer aangename – voor zover een hospitaal aangenaam kan zijn – een aangename, relatief kleine, maar goedwerkende en goed functionerend hospitaal. Wat over AZ Nikolaas, daar zijn de meningen eerder over verdeeld, laat het ons zo omschrijven. Goed, dat gezegd zijnde en rekening houdend met het feit dat we inderdaad in het ziekenhuislandschap, in het hospitaallandschap de afgelopen jaren enige verandering zien – dat is al een tijdje aan de gang, onder meer ook door de hervormingsdrang onder leiding van minister Maggie De Block – zijn er dus wel wat hospitalen, klinieken verdwenen en zullen er nog wel wat verdwijnen. Allemaal onder het mom van specialisatie, centralisatie of hoe ge het ook wilt noemen.

Men heeft de mond vol over het feit, dat er bedden te weinig zijn - en ik verwijs onder meer, u zult zeggen ja, dat is een uitzonderlijke situatie, er zijn hospitaalbedden te weinig, in deze huidige coronacrisis verwijst men daar zeker naar – maar als men natuurlijk een aantal klinieken, hospitalen sluit en van de hospitalen die men moderniseert en overhoudt daar minder bedden aan toebedeeld, dan komt ge natuurlijk tot de constatacie op het einde van de rit, dat er inderdaad in Vlaanderen minder en veel minder hospitaalbedden zijn. Als men de hospitalen verder centraliseert, dan komt men dus ook tot de vaststelling, dat mensen die in het hospitaal moeten gaan werken – verplegenden, verzorgenden en anderen – natuurlijk verdere, grotere afstanden moeten doen om hun werkplek te bereiken, wat onrechtstreeks, ontegensprekelijk zijn belang zal hebben en zijn invloed zal hebben op de studiekeuze en op de werkkeuze van betrokkenen. Want als men op voorhand weet, dat men minstens 20 à 25 km zich moet verplaatsen om aan hun werk of op hun werkplek te zijn, dan wordt een bepaalde job iets minder aantrekkelijk. Dat als inleiding. Wat is nu het prangende verhaal op dit ogenblik? De materniteit in Lokeren, die als eerste in aanmerking komt om dus geïncorporeerd te worden in AZ Nikolaas. Waarom de materniteit? Ik weet het niet. Velen weten het niet. Omdat de materniteit in Lokeren voldoende cliënteel heeft, we zullen het zo zeggen. Niet alleen in de afdeling materniteit, maar het AZ Lokeren heeft voldoende potentieel, omdat Lokeren met zijn hospitaal een groot interland heeft, een groot interland bestrijkt en dus heel wat patiënten en cliënten kan ontvangen. Daarom is het zo raar, dat van een goedwerkend hospitaal een uitstekend draaiende afdeling als eerste wordt geïncorporeerd om opgedoekt te worden en geïncorporeerd te worden in een grotere entiteit. Dit heeft niet alleen gevolg voor de materniteit op zich, maar ook voor de potentiële cliënten. Dit heeft ontegensprekelijk gevolgen voor het personeel, dat in die afdeling tewerkgesteld wordt. En zal ook gevolgen hebben voor andere afdelingen als afgeleide daarvan. En daarom denken wij, dat wij als Sint-Niklase gemeenteraad, die vertegenwoordigd zijn in de raad van bestuur van AZ Nikolaas en daar toch min of meer een vinger in de pap zouden moeten kunnen hebben – en ik druk mij zeer voorwaardelijk en zeer voorzichtig uit – om daar toch nog eens te wijzen op al die omstandigheden en al die redenen en al die gevoeligheden om te zeggen van kijk, jongens, een kleinere kliniek, een kliniek die streekgebonden is, die goed werk levert, die faam heeft, waarom wordt die gesloten? Ik denk dat zorg – zeker in de huidige tijden – en dichtbij de mensen ... Men heeft altijd de mond vol over zorg dichtbij de mensen te leggen. Nu gaat men zorg weg van de mensen trekken. Men gaat nu verplichten dat mensen uit het Lokerse ofwel richting oosten 20 km of richting westen 20 km zich moeten verplaatsen om er bepaalde diensten te ontvangen.

Men zegge het is de teken des tijds, het kan goed zijn, maar het is dus misschien een teken des tijds, maar het gaat in tegen de filosofie die velen - die op het ogenblik de dienst uitmaken - verkondigen. Dus het is het ene of het is het andere. Ofwel houdt men zich aan de filosofie en brengt men en houdt men de zorg dichtbij de mensen, ofwel gaat men centraliseren, laat men mastodonten maken waar de mensen meer een nummer zijn dan wel een patiënt. En het is in die zin, dat wij willen pleiten voor het behoud van de materniteit in Lokeren zelf en dat wij een motie hebben ingediend, waarbij wij vragen aan de gemeenteraad om opdracht te geven aan onze vertegenwoordigers in de raad van bestuur van AZ Nikolaas om dus daar te wijzen op het feit van kijk, dit kan niet, wij menen dat dit niet kan, wij willen dit ook niet en dus dit op tafel te leggen bij de raad van bestuur om de raad van bestuur van AZ Nikolaas tot andere gedachten te brengen om ervoor te zorgen dat één, de materniteit in Lokeren blijft en ten tweede, al een waarschuwend vinger op te steken voor eventuele andere afdelingen. En er wordt al bv. gesproken over de spoed. Dat zou ook pas erg zijn, dat die dus ook zouden verdwijnen uit Lokeren. Daarom deze motie. Wij vragen aan de gemeenteraad om deze te steunen.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, het is dus inderdaad heel erg, dat de materniteit van het ziekenhuis van Lokeren zou sluiten. Dat heeft enorme gevolgen voor de dienstverlening naar de mensen van Lokeren. Wetende dat heel wat mensen uit het Lokerse erg tevreden zijn over deze materniteit. Over de warmte die ze daar krijgen door de vroedvrouwen en de gynaecologen, die daar actief zijn. Dus, ik denk dat het inderdaad belangrijk is, dat zorg, dat die dichtbij de mensen wordt gegeven en dat eigenlijk ja, de efficiëntiewinst die men voorstaat, dat dat niet ten koste mag gaan van de dienstverlening naar de bevolking. En wat we nu krijgen door het feit dat AZ Nikolaas deze beslissing neemt, ja, dat ook Sint-Niklaas daar voor een stuk betrokken in wordt. Want u zou zeggen, ja, dat is Lokeren, Sint-Niklaas is daar eigenlijk geen betrokken partij. Toch wel. We geven de indruk alsof wij nu alles willen gaan centraliseren van het ziekenhuis van Lokeren richting Sint-Niklaas. En dus de materniteit, die zou niet gesloten worden in Lokeren op de moment dat de nieuwe vestiging in Sint-Niklaas wordt opgericht. Dat was eigenlijk een beetje de verwachting. Maar dat zou al doorgaan in 2022. Dus in dat opzicht is het een totale verrassing voor de mensen in het ziekenhuis en voor personeel. En de vraag, die zij dan ook stellen, is de stad, zijn de vertegenwoordigers van de stad Sint-Niklaas, zijn die ervan op de hoogte, hebben die daar ook mee ingestemd? Waarom geeft de stad Sint-Niklaas geen signaal, dat wij geen vragende partij zijn voor eigenlijk het afschaffen en het sluiten van die materniteit?

Dus ook voor ons, vanuit onze fractie de vraag van kan er vanuit de vertegenwoordiging van de stad een duidelijk signaal komen naar de raad van bestuur van AZ Nikolaas, dat de stad Sint-Niklaas, dat de gemeenschap, de gemeenteraad van Sint-Niklaas, dat die daar absoluut geen vragende partij is om die materniteit te sluiten en dat wij eigenlijk achter het principe staan van zorgen dichtbij de mensen. Wij kunnen dat begrijpen, dat dat belangrijk is wanneer dat je over hoogtechnologische geneeskunde spreekt, waarvoor materiaal en specialisatie vereist is, dat je daar probeert een aantal dingen te concentreren. Maar ik denk niet dat dat geldt voor bevallingen, niet voor de materniteit. Dus ik denk dat dat best zo dicht mogelijk bij de mensen gebeurt. En vandaar ook onze vraag, dat de vertegenwoordiger van de stad daar zou tussenkomen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik ga mij aansluiten bij veel van de argumenten, die hier al naar vorgebracht zijn. Ik denk dat we hier te maken hebben met een discussie tussen aan de ene kant diegenen die opkomen voor een optimale openbare dienstverlening en een spreiding van de diensten of een zo groot mogelijke spreiding van de diensten, ook de medische diensten. En anderzijds een algemeen ziekenhuis, dat vanuit een economische logica probeert van zijn werking zo efficiënt mogelijk te organiseren. Ik denk dat wij als raadsleden principieel de behoeders zijn van de openbare dienst en van een voldoende spreiding daarvan en dat wij in die zin ook oor moeten hebben naar argumenten van de mensen – zowel de burgers als de politieke fracties in Lokeren – die boos en verontwaardigd zijn over de beslissingen, die genomen zijn of nog te nemen zijn. Wij zijn daarover aangesproken door onze collega's van de sp.a in Lokeren. Nu, als ik zie, ze zijn daar zeker niet de enige. Als ik zie dat Groen Lokeren op zijn facebookpagina zet “Groen Lokeren heeft onthutst de recente gebeurtenissen in het Lokerse ziekenhuis gevolgd, de materniteit, de spoeddienst, dit kunnen we onze meer dan 40.000 Lokeraars niet aandoen”. Ook de N-VA Lokeren heeft in dezelfde zin geargumenteed. “Laat ons toch de goed draaiende dienst behouden, een materniteit met meer dan 700 bevallingen per jaar volstaat in elk ander Vlaams ziekenhuis om te overleven, trek met goede voorwaarden enkele pediaters aan en klaar is kees”. Dus ik denk dat toch ook de meerderheidspartijen in deze raad gevoelig zouden zijn voor de signalen, die we krijgen vanuit Lokeren en dat het inderdaad goed zou zijn, dat vanuit deze raad via onze vertegenwoordiger in de raad van bestuur van het AZ Nikolaas een gelijkaardig signaal van bezorgdheid en ook tegen, van protest zou geuit worden naar de bestuurders van de kliniek en hun plannen met AZ Lokeren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, mochten wij in Lokeren wonen en mochten wij de gemeenteraad van Lokeren zijn, ja, niemand ziet in zijn eigen stad of dorp delen van ziekenhuisafdelingen verdwijnen of afgeslankt worden. Maar ik wil twee zaken vooropstellen. Ten eerste, de bewegingen in het ziekenhuislandschap, zowel op bovenregionaal vlak als binnen het Waasland, die zijn niet nieuw hé. Die zijn niet nieuw. Als je eens kijkt, AZ Nikolaas is gevormd 2007. Hamme, Beveren, Temse, Sint-Gillis, we hebben ook gezien in Sint-Niklaas zelf Maria Middelaes en de Stadskliniek. Dat waren twee lokale ziekenhuizen, die zijn samengevoegd en die regionale ziekenhuisvorming heeft zich daarna verdergezet. In de ons aangrenzende gemeenten of zones – ja, dus Hamme heeft zich aangesloten bij het Waasland – ik wil meegeven van de 10 Wase steden en gemeenten waren er laat ons zeggen 20 jaar geleden 5 met een eigen ziekenhuis of met meerdere ziekenhuizen, zoals Sint-Niklaas met de Stadskliniek en Maria Middelaes. De 5 andere hadden er geen hé, die hadden er geen hé. Zowel voor bevalingen als voor om het even wat moest men naar een ander ziekenhuis. In 2014 wordt het zorgstrategisch plan van het ziekenhuis van Lokeren door de Vlaamse overheid niet goedgekeurd. Lokeren was, is één van de kleinste, allerkleinste ziekenhuizen in Vlaanderen. U weet ook dus dat ziekenhuizen voor hun financiering voor een groot stuk afhankelijk zijn, eigenlijk voor het overgrootste stuk afhankelijk zijn van de bovenlokale financiering. En wanneer men natuurlijk zijn zorgstrategisch plan niet goedgekeurd krijgt, ja, dan moet men kijken ja, hoe kunnen wij nog een toekomst voor ons ziekenhuis of de ziekenhuisvestiging in onze stad of gemeente realiseren. Men heeft in verschillende richtingen gekeken en uiteindelijk – dat is ook de meest logische keuze, denk ik – heeft men gekozen voor AZ Nikolaas en is men dus in het Waasland gebleven. Ja, dan is het wel de bedoeling, denk ik, dat dat uitgebreide ziekenhuis een levenskrachtige structuur blijft. Herinner u, collega's, een paar maanden geleden hebben Koen Michiels en Stefan Van den Brouck hier een zeer uitgebreid exposé gegeven over waar men stond en wat de toekomstplannen waren. Natuurlijk, dat ging allemaal nog niet in detail en zeker wat Lokeren betreft, is er niet gezegd geweest ja, de samenwerking en de inkanteling, ja, dat is vooropgesteld, maar welke specifieke consequenties je zou hebben naar deze of gene afdelingen in Lokeren, daar is niets over gezegd, omdat dat ook toen nog niet aan de orde was. Ondertussen heeft de raad van bestuur een beslissing daarover genomen. Die beslissing is genomen. Die beslissing is niet lichtzinnig genomen. En die heeft inderdaad die minder fraaie kant, dus dat de materniteit in Lokeren zal worden opgeheven.

Maar de hele ziekenhuishervorming in het Waasland heeft ook tot gevolg, dat een aantal ziekenhuisbezoeken of een aantal specialismen, waarvoor onze patiënten, de Waaslanders, naar Gent, naar Antwerpen, naar Leuven moesten – zeker naar Antwerpen was dat niet altijd een evidente verplaatsing – dat nu terug in het Waasland kan of voor het eerst terug in het Waasland kan. Dus ik geef toe, ja, voor de mensen van Lokeren om elders te gaan bevallen, ja, dat zal niet zo aangenaam zijn, dus dat ze dat niet op 2 of 3 km van hun deur kunnen doen. Dat zal wat een grotere verplaatsing worden, maar ja, wat dat betreft, moet ik zeggen ja, dat is voor een aantal andere Wase gemeenten ook reeds het geval. Ik zeg het nog eens, de raad van bestuur heeft die beslissing niet lichtzinnig genomen. En u weet ook – en daar wordt dan eigenlijk weinig of niets over gezegd of dat wordt nogal eens weggelachen – dus dat men in Lokeren wel een specialisatie rond orthopedie voor de hele regio en voor buiten de regio wil uitbouwen. Wat betekent dat voor bepaalde zaken ook mensen uit Sint-Niklaas en de andere Wase gemeenten niet in onze stad, maar in Lokeren terecht zullen kunnen. Ik moet zeggen, ook uit mijn persoonlijke ervaring, ik heb ook al geweten dat voor bepaalde consultaties mensen van Sint-Niklaas niet in de L. De Meesterstraat of in de Hospitaalstraat of Moerlandstraat een afspraak kunnen maken, maar naar Beveren moeten. Ja, dat gebeurt ook. Ik vind het, ik zeg het, vanuit Lokeren dat is natuurlijk geen prettige beslissing, maar ik zou toch, collega's, het niet erg verstandig vinden, indien wij daarover onze mandatarissen in AZ Nikolaas een bepaald stemadvies zouden meegeven of een bepaalde motie zoals mijnheer Wymeersch die voorstelt, zouden goedkeuren. Dus ik zou daar niet willen op ingaan, want als we daaraan beginnen, dan kunnen wij ... Mijnheer Wymeersch, ik ben nog altijd aan het woord! Dan kunnen wij onze vertegenwoordigers en alle mogelijke samenwerkingsverbanden stemadviezen of mandaten meegeven. Of het nu gaat over zaken die betrekking hebben in Veurne of Maasmechelen. Ik zou daar echt niet willen aan beginnen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes.

WYMEERSCH: ... collega's, nou breekt mijn klomp twee keer. Eén, omwille van het feit dat de burgemeester hier antwoordt op een vraag tot stemming van een motie door de gemeenteraad aan de ene kant, maar ook aan de andere kant omwille van het feit dat hij vanuit zijn positie als burgemeester het algemeen beleid rond ziekenhuizen in dit land niet alleen uitlegt, maar verdedigt. Eén. Ja, maar ten eerste. Ten tweede, mijn klomp breekt dus een tweede keer, als ik moet vernemen dat de raad van bestuur van AZ Nikolaas de beslissing heeft genomen. Een raad van bestuur, waar onze vertegenwoordiger of onze vertegenwoordigers in aanwezig zijn en ze hebben meegestemd om deze beslissing te nemen.

En nu mag de burgemeester nog duizend keer zeggen, dat wij niet het recht hebben of dat wij ons dat recht niet mogen aanmeten om een mandaat te geven aan iemand die ons vertegenwoordigt in een raad van bestuur, dan vraag ik mij af waarom wij een vertegenwoordiger van de gemeenteraad afvaardigen in gelijk welke raden van bestuur of beheerscomités of weet ik veel. Zij zitten daar dankzij ons en zij hebben daar te doen en te zeggen wat de gemeenteraad hen opdraagt. En wij hoeven niet te slikken wat hun persoonlijk idee is, akte te nemen hier in deze gemeenteraad. Dus ik vraag hier als tussendoortje wie heeft de stemhouding van onze vertegenwoordigers in de raad van bestuur bepaald? De gemeenteraad niet. Heeft het college dat gedaan? Dan hadden wij daar graag een antwoord op gehad. Hebben de mensen dat zelf gedaan? Dan had ik daar ook graag een bevestiging van gekregen. Dat zijn duidelijke vragen, waarop ik een duidelijk antwoord geef. En dan, men gaat volledig voorbij aan de essentie van de zaak. Men gaat volledig voorbij aan de essentie van de zaak, waarbij – en collega Maes heeft het recht gezegd – zorg dichtbij de mensen en niet het economisch gegeven. Maar op dit ogenblik is het allemaal economisch gegeven. Allemaal is het economisch en financieel gegeven. Met als gevolg één van de gevolgen van al dat economisch en financieel denken, dat maken wij vandaag de dag in deze coronacrisis mee! Hadden we wat minder economisch en financieel gedacht en wat meer menselijk en wat meer voor de zorg en wat meer nagedacht in het verleden en tot op vandaag nog altijd, dan hadden wij zulke problemen niet gehad. Niet op Vlaams niveau, niet op federaal niveau. Maar dat speelt blijkbaar geen rol. En als ik dan zie wat ... En ik neem aan, burgemeester, dat u van uw positie gebruik – ik had bijna gezegd misbruik – maakt om de gemeenteraad te beïnvloeden, maar oké, ik laat dat even opzij, maar dat u hier spreekt namens uw fractie neem ik dan toch aan – als het niet als college is, dan is het waarschijnlijk in naam van uw fractie – dat er een zekere dualiteit is tussen de N-VA in Lokeren aan de ene kant en de N-VA in Sint-Niklaas aan de andere kant. Ik vraag mij af wat de houding gaat zijn als we straks de stemming voorleggen wat betreft, niet alleen wat betreft de N-VA, maar wat betreft de collega's van Groen, die zich ook in Lokeren hard verzetten tegen deze stappen die AZ Nikolaas voor heeft met AZ Lokeren. Ik kijk daarnaar uit. Ofwel is het hier een politiek spelletje en wil inderdaad Sint-Niklaas onderliggend nog altijd zeggen van “kijk, wij zijn de hoofdstad van het Waasland, wij zijn het, wij willen het en wij willen het blijven”, ofwel redeneert men in hoofde van de patiënten, de cliënten en de mensen die verzorging verdienen. Dat zijn de vragen. Dus ik wil nu graag eens weten wie heeft de stemhouding van onze mandatarissen bepaald in de raad van bestuur? Wie heeft dat gedaan? Wie heeft die opdracht gegeven? Dat is nu voor mij eens een essentiële vraag.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef eerst het woord aan mijnheer Maes en dan heeft ook mijnheer De Meyer nog het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik ben toch ook wel verbaasd van uw antwoord hoor. Want eigenlijk antwoordt u ook niet op de vraag welk standpunt dat de vertegenwoordiger van de stad heeft ingenomen op de raad van bestuur. Heeft die dat meegestemd? En van wie heeft hij dan die opdracht gekregen om mee te stemmen? Dus, het is toch zeer merkwaardig waarom dat er eigenlijk op dat moment een vertegenwoordiger van onze gemeenschap, dat die meestemt om eigenlijk in Lokeren een afdeling te sluiten. Dat vinden wij heel raar. Want we hebben hier inderdaad een toelichting gekregen van de directeurs een aantal maanden geleden. En zij hebben onder andere ook gezegd – en dat heb ik mij nog goed herinnerd – dat is dat als dus heel dat beleid rond het afbouwen van de ziekenhuisbedden, dat mocht men dat vandaag doen, wetende met de ervaringen van corona, dat zulk een beleid nooit zou worden goedgekeurd. Dus dat hebben zij ook gezegd. En wat zij ook hebben gezegd is het feit dat er nog altijd voldoende bevallingen zijn in Lokeren en in Dendermonde en dat er strikt genomen volgens de wet van Maggie De Block geen sluiting noodzakelijk zou zijn van die twee afdelingen. Dus de indruk, die op dat moment hier is gewekt geworden door de directie van AZ Nikolaas is dat er geen probleem zou zijn. Maar als we nu zien, dat er wel degelijk al direct en op relatief korte termijn een sluiting volgt, ja, dan is ook de vraag wel wat gaat er dan in Dendermonde gebeuren? Gaat men daar ook nog eens de materniteit sluiten? Wil men alles vanuit heel die regio wat betreft bevallingen naar Sint-Niklaas gaan trekken? Dat gaat ons ook een heel negatief imago bezorgen. En dat is eigenlijk niet goed voor de mensen, die daar wonen. Dus ik zou toch wel willen vragen, ja, welk standpunt heeft onze vertegenwoordiger daarin ingenomen? En wie heeft dat standpunt bepaald? En kunnen wij als gemeenteraad eigenlijk vragen om wel degelijk een standpunt in te nemen, waarbij dat we pleiten voor een gezondheidszorg dichtbij de mensen? En dat heeft niets te maken met specialisatie. Want er wordt nu gezegd, dat bepaalde zaken waar mensen anders naar Gent voor naartoe moeten, dat dat nu in Sint-Niklaas kan. Ik heb daar absoluut geen problemen mee. En ik sta er ook wel achter, dat zaken die echt gespecialiseerd zijn, dat dat gebeurt in ziekenhuizen waar de dokters daarrond gespecialiseerd zijn. Want dan heeft men een grotere kans op slagen dan in andere ziekenhuizen. Dat is absoluut medisch bewezen. Dus dat is niet het probleem. Maar er zijn diensten, waar dat niet voor speelt. En bevallingen is geen hoge technologie. Dat kan best dichtbij de mensen gebeuren. En toch heeft men beslist om dat weg te trekken. We vinden dat heel jammer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, voorzitter, kort. Zelfs om middernacht mag men genuanceerd blijven, vind ik. Voor mij is het belangrijkste criterium voor deze beslissingen “wat is medisch al of niet verantwoord”. Want ge zit daar als bestuurder ook met een aansprakelijkheids criterium, dat in deze meespeelt. Ik steek het niet onder stoelen of banken, ik onderschrijf de tussenkomst van de burgemeester. Niet vergeten, dat Lokeren ook een perspectief krijgt op termijn, dat hier hoegenaamd niet geschetst is en dat ik zelf ook niet ga doen, maar dat veel ruimer is dan bv. het ziekenhuis in Beveren. Mijn suggestie is wel, dat we dit nu niet in een drafje op een bijna populistische wijze behandelen, maar dat we niet morgen of overmorgen, maar dat we rustig de tijd nemen om een commissie – is dat een bijzondere commissie, mij om het even – hierover organiseren. En niet alleen over de materniteit, maar gezien al de bijkomende vragen die er gesteld worden en zelfs verdachtmakingen en intentieprocessen en wat weet ik nog allemaal meer, over kwaliteitsvolle geneeskunde, ziekenzorg en ziekenhuiszorg in het Waasland. En dat we daar niet alleen de directeur en de afgevaardigd bestuurder uitnodigen, maar ook zeker die mensen, maar dat we daar zeker ook de hoofdgeneesheer, die medisch beslagen is, daarbij uitnodigen. En uiteraard ook de ondervoorzitter van het ziekenhuis, die deel uitmaakt van deze raad en zelf ook dokter is en die misschien straks toch ook nog even zal tussenkomen vanuit zijn specifieke kennis als arts. Tot hier mijn korte tussenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden, toch nog?

VAN DER COELDEN: Allé, er zijn twee elementen in de discussie hé. Er is hetgeen waar Jos nu vooral op inpikt, het inhoudelijke. En dan wil ik best oor hebben naar de argumenten van om het even wie voor om het even wat. Maar er is ook het principiële en het politieke, wat vooral door Frans Wymeersch aangestipt wordt. En de vraag of een vertegenwoordiger van de stad in de raad van bestuur of in de algemene vergadering van een algemeen ziekenhuis, ja, in hoeverre dat die in het verste geval gestuurd wordt of verantwoording moet afleggen, hetzij aan de gemeenteraad, hetzij aan het college of in mindere mate, hoeverre dat er over belangrijke dossiers overleg gepleegd wordt tussen het college en/of de gemeenteraad en die vertegenwoordiger. En daar hebben we geen antwoord op gekregen. Allé, mij lijkt het logisch – en we hebben daar precedenten van in de vorige legislatuur met de algemene vergadering van, allé, hoe noemen ze, Eandis met State Grid - dan hebben wij onze vertegenwoordiger in Eandis met een uitdrukkelijk mandaat naar die algemene vergadering gestuurd om tegen die, allé, die, tegen dat aandeel van die Chinezen in Eandis te stemmen.

Ik zeg niet dat wat er hier moet gebeuren, ik vraag mij alleen af over dit soort dossiers die belangrijk zijn, wordt er overleg gepleegd – laat het ons gemakkelijk houden – tussen het college en de vertegenwoordigers van de stad en het OCMW in AZ Nikolaas op initiatief van het college, dan wel op het initiatief van die vertegenwoordigers zelf. Maar dat dat soort overleg en dat soort sturing er is, dat lijkt mij over dit soort belangrijke dossiers niet meer dan evident. Want het klopt, wat Frans Wymeersch zegt, ze zitten daar niet voor zichzelf, ze zitten daar niet voor hun partij, ze zitten daar namens de stad, vertegenwoordigd door hetzij de gemeenteraad, hetzij het college.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden.

DE MEYER: Nog even punctueel inpikken op Kris. Kris, ge zult u nog herinneren dat vorige legislatuur in het ziekenhuis, waar sp.a toen deel uitmaakte van de raad van bestuur, de niet-onbelangrijke beslissing genomen is met toch wel wat gevolgen voor de patiënten voor de verhoging van de erelonen in de éénpersoonkamers. Op welke wijze hebben jullie vertegenwoordigers toen mandaat gekregen voor uw stemhouding binnen deze gemeenteraad?

VAN DER COELDEN: Daar wil ik direct op antwoorden. En dat is ook een vorm van zelfkritiek. Die beslissing is genomen op het randje dat ik voorzitter geworden ben van het OCMW en dat Willem De Klerck dat was. Daar is een soort gebricoleerd overleg geweest tussen de OCMW-voorzitter, ik denk het vast bureau van het OCMW en de vertegenwoordigers in de kliniek. Maar toen heb ik het heel goed gevoeld, dat het nodig is om rond dat soort dossiers overleg te plegen tussen de vertegenwoordigers van stad en OCMW in dat soort organisaties, ja en het politieke bestuur. Of dat nu de gemeenteraad, OCMW-raad, vast bureau of het college is. Maar dat er nood is aan overleg rond dat soort dossiers. En dat moet aangevoeld worden door diegenen die de stad vertegenwoordigen, die moeten die reflex hebben en als ze ervan horen, moet dat ook aangemoedigd worden en aangestuurd worden door diegenen die het beleid vertegenwoordigen op dat moment. Maar die reflex moet er zijn.

DE MEYER: Ik kan u alleen maar zeggen, dat ik in eer en geweten gestemd heb, in eer en geweten gestemd heb omwille van de redenen die ik daar aangehaald heb. Ik spreek mij niet uit voor mijn collega's. Dat moeten ze zelf maar doen. Maar ik heb dit voor mij correct in eer en geweten gedaan, omwille dat op basis van informatie die ik kreeg, dit de enige juiste, correcte beslissing was op basis van medische gegevens.

VOORZITTER: Ik geef kort het woord aan de burgemeester en de heer Merckx, die daarnet aangesproken is en kort gaat antwoorden.

BURGEMEESTER: Ja, heel kort, voorzitter. Er is inderdaad ruggenspraak geweest dus met onze vertegenwoordigers in de raad van bestuur, die ons ook op de hoogte gebracht heeft van de intenties en het voorstel dat voorlag. En hij heeft ook zelf gezegd van ja, volgens mij is dat ook verantwoord. Dat is geen lichtzinnige beslissing. Maar als men op termijn kwaliteitsvolle zorg wil aanbieden bij de bevellingen – en dat gaat veel verder dan wat men op het eerste zicht denkt, zeker als er problemen zijn – dan is dit de enige juiste, verantwoorde beslissing. Dat is één. Dat is één. Twee, collega's, het mandaat van onze vertegenwoordigers in raden van bestuur, dat komt hier nooit voor. In geen enkel intergemeentelijk samenwerkingsverband. Wij geven als gemeenteraad enkel een mandaat aan onze vertegenwoordigers in algemene vergaderingen. Dat is ook gebeurd naar, op het moment waar mijnheer Van der Coelden naar verwees in verband met de Chinezen en Eandis. Maar nog eens, de raden van bestuur – en dat geldt ook voor de raden van bestuur, die dichterbij ons staan, ik denk bv. aan MIWA, Cultuurcentrum, Interwaas en dergelijke meer – ja, de stemhouding van onze leden in de raad van bestuur komt nooit ter sprake in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik ga eerst het woord geven aan ...

WYMEERSCH: Nee, mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Mijnheer Merckx heeft eerst het woord gevraagd.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, het is mijn persoonlijke overtuiging en de overtuiging van mijn fractie – daar ben ik 100 % zeker van – dat iemand die betrokken is in heel de zaak, als mandataris vanuit de gemeenteraad aangeduid, hier niet aan het woord moet komen om zijn houding ... Nee, ja, maar ... Wat? Algemene vergadering. Ik vind dat dat niet kan.

VOORZITTER: Goed.

WYMEERSCH: Mensen die gestemd hebben en die dan ...

VOORZITTER: Er wordt aan hen gevraagd, er wordt aan hen gevraagd ...

WYMEERSCH: ... ter verantwoording geroepen worden, ik vind dat dit niet kan.

VOORZITTER: Ja, hij beantwoordt een vraag, die gesteld wordt. Ja, mijnheer Merckx, ik geef u nu het woord.

MERCKX: Ja, heel kort op dit nachtelijke uur. Dus ik ben de vertegenwoordiger van de stad Sint-Niklaas en er zijn natuurlijk ook vertegenwoordigers van Lokeren in de raad van bestuur. Dat wil ik toch ook even meegeven. En deze beslissing betreft natuurlijk niet een beslissing, die de stad Sint-Niklaas direct aanbelangt hé. Dus dat is al punt één.

Ten tweede, net zoals de burgemeester duidelijk geschetst heeft, heb je inderdaad het afgekeurde zorgstrategisch plan voor Lokeren, waar in de argumentatie van de Vlaamse overheid duidelijk al weergegeven is, dat men ziet Lokeren evolueren naar een proximateitscampus en waar dus – ik lees gewoon voor hé – binnen die campus moet een PIT-functie behouden blijven, maar is er geen ruimte voor kritieke diensten, zoals gespecialiseerde spoedgevallen en functie intensieve zorgen. En dus de nadruk moet liggen op geriatrische zorg en verlengde zorg en revalidatie, eventueel aangevuld met daghospitalisatie. Dus toen reeds werd duidelijk dat dit kleinste ziekenhuis van België, allé of van Vlaanderen toch, dat daar geen toekomst weggelegd was om een echt actief acuut ziekenhuis te blijven hé. Er zijn in Lokeren weliswaar 170 erkende bedden, maar de evolutie van het aantal verantwoorde bedden is van 2012 naar 2020 van 150 naar 106 gezakt. Dus dat is een ziekenhuis met een 106 verantwoorde bedden. Ja, er is nu eenmaal een evolutie naar kortere ligduur ook. Bv. wat betreft materniteit, vroeger had je 600 bevallingen per jaar. De vrouwen lagen één week in het ziekenhuis, wat betekent dat je toch 2 bevallingen per dag had x 7 dagen, 14 patiënten, vrouwen die op de materniteit lagen. Nu is de gemiddelde ligduur 3 dagen. Dus die afdeling materniteit, dat zijn nog gemiddeld een bezetting van 6 bedden. Dat is een kleine dienst, een zeer kleine dienst op Vlaams niveau en dan moet je daar ook ondersteuning voor hebben. Want je kan zeggen, ja, bevallingen dat is iets dat natuurlijk is, dat evident is, maar er moet toch ook een pediater zijn hé. Je wil toch niet bevallen in een ziekenhuis, waar geen pediater van wacht is. En het is de voorbije jaren echt ondanks het feit, dat AZ Nikolaas echt, echt geprobeerd heeft om die materniteit in Lokeren te houden – en Jos kan dat beamen hé, daar zijn pogingen ondernomen om pediaters aan te trekken, zelfs buitenlandse pediaters die zijn daar werkzaam – maar wij kunnen die kwaliteit niet meer garanderen. En dan heb je inderdaad de aansprakelijkheid, die geldig is. En ik wil het niet meemaken, dat daar iets serieus misloopt, waardoor dat wij aansprakelijk gesteld worden. Dat kan niet, ja. En dat, dat geldt allemaal. En daarmee worden dan, stilletjes aan rijpen die geesten en worden beslissingen genomen. En het is natuurlijk spijtig voor zo'n stad als Lokeren, maar toch ook niet onoverkomelijk hé om te gaan bevallen naar Sint-Niklaas. Dat is nu toch niet zo'n ramp, denk ik.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Merckx.

MERCKX: Goed, dan mijnheer Wymeersch nog kort en dan gaan we stemmen.

WYMEERSCH: Kijk, mevrouw de voorzitter, ik dacht, ik zit hier nu ook al meer dan 30 jaar. Ik heb hier al veel meegemaakt, maar het verbetert er hier potverdomme niet op hé. Het verbetert er hier niet op hé.

Dat hier mensen, die hun eigen gedrag komen verantwoorden, zelfs niet ingaan op het feit of ze al dan niet een mandaat hebben gekregen om, dat gaat mijn petje te boven hé. Dus iedereen in raden van bestuur, in algemene vergaderingen, weet ik veel, doet maar wat zij zelf denken goed te zijn. Daar komt het in feite op neer. En, collega Merckx, excuseer, ge wilt het niet op uw geweten hebben als er in Lokeren iets zou gebeuren, dat niet door de beugel kan. Daar komt het in feite op neer hé. Dat hebt ge gezegd. Ik kan u voorbeelden geven van dingen, die niet door de beugel kunnen, die hier wat verder gebeuren hé. Meer dan één hé. En ik heb ondervinding genoeg in verschillende klinieken in heel het Waasland hé. Dus begin daar niet over, want daar kan ik een boek over schrijven hé. En over gezondheid dichtbij de mensen, daar hebben jullie ook nog nooit van gehoord. En ik denk, en ik denk ...

MERCKX: Dat de cafés dicht waren, mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: Mijnheer Merckx, ik ben aan het woord, ik ben nu aan het woord en ik denk dat een tweespalt aan de ene kant tussen de N-VA die het voor het zeggen heeft ergens en de N-VA gelijk in Lokeren die het niet voor het zeggen heeft, dat er hier wel duidelijk naar voorkomt ... Mevrouw de voorzitter, het wordt tijd dat we overgaan tot de stemming.

VOORZITTER: Dat was mijn voorstel, dat ik daarnet ook al ...

WYMEERSCH: En ik vraag de hoofdelijke stemming.

BURGEMEESTER: De nachtklok gaat in, maar wij leven op een andere planeet hé.

MAES: Maar we kunnen de gemeenteraad op een andere dag verderzetten ook hé. En dan kunnen we ook beslissen hé.

VOORZITTER: Goed. Ik zou willen vragen, dat iedereen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Allé toe, onnozelaar.

VOORZITTER: Houden jullie je klaar voor de stemming? Ook thuis hé. Ja, ik zal de namen afroepen en u zegt voor, tegen of onthouding.

BURGEMEESTER: Het is hier gebruikelijk. Ik weet niet of dat in het huishoudelijk reglement staat, maar het is wel gebruikelijk.

WYMEERSCH: Ik zit hier namens mijn fractie, maar tussen twee haakjes gezegd, ik zou toch graag hebben uit respect voor en uit deontologische eerlijkheid, dat onze vertegenwoordigers zich onthouden.

DE MEYER: Mijnheer Wymeersch, ik voel mij aangesproken. Er is nog nooit voor een raad van bestuur gezegd "dit moet de houding zijn van". Wel voor algemene vergaderingen, niet voor raden van bestuur.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mijnheer Noppe?

NOPPE: Mijnheer Wymeersch, de raad duidt vertegenwoordigers in algemene vergaderingen aan, maar niet in de raad van bestuur. Als je hier 30 jaar zit, had u dat toch al moeten weten hé.

WYMEERSCH: Mijnheer Noppe, ik weet dat hij vanaf nu gaan we dus over elke raad, over elke algemene vergadering de agenda bespreken hé. Allemaal hé.

BURGEMEESTER: Het staat altijd op de agenda, Frans.

WYMEERSCH: Awel, en we gaan die bespreken hé, elke keer.

VOORZITTER: Ja, we gaan over tot de gevraagde stemming. Ah ja, oké. Goed, we hebben even onderhoord en 1/3e van de raadsleden moet verzoeken om een hoofdelijke stemming. Dan moeten we eerst kijken of we een hoofdelijke stemming ... Ja. Wie wenst de hoofdelijke stemming? En raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat nu aangeven. Wie wenst de hoofdelijke stemming? Wie zegt ja? Dat is het Vlaams Belang. Ja, dan denk ik niet dat we een derde meerderheid hebben en dan wordt er op gewone wijze gestemd in verband met de motie. Ja? Iedereen heeft de motie gekregen. De vraag is dus duidelijk. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat nu aangeven. Wie stemt voor de motie? Dat is het Vlaams Belang en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid en CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is sp.a. Interpellatie 5 van – en ik zou voorstellen dat we hier terug de geijkte of de afgesproken tijden in de gaten houden – interpellatie van raadslid Frans Wymeersch, programma Sinterklaasgebeuren in de stad, inhoud en communicatie.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dus dat wil zeggen dat de interpellatie vervalt, als ik het goed ...

WYMEERSCH: Nee, ze vervalt niet, maar ik doe ze vandaag niet.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan zijn we aan interpellatie 6 van raadslid Maes, tweede golf corona, vragen en voorstellen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga het heel kort houden. Ik denk – ik heb het daarnet al gevraagd – dat vanuit de schepen van mobiliteit zou aangedrongen worden bij De Lijn om het aantal bussen in de spitsuren voor de scholieren te verhogen. Dat is één. Het tweede punt dat ik had in mijn interpellatie geschreven rond het bezoek in de woonzorgcentra, daar heeft de directeur van het Zorgpunt maandag al op geantwoord. En ook minister Beke heeft al deze week gezegd, dat dat zoveel als mogelijk moet kunnen doorgaan. En dan wil ik voornamelijk toch ingaan op de kwestie van de lokale contactopsporing, de contacttracing en de bronopsporing.

Omdat ik denk dat dat toch wel een belangrijke sleutel is, waar we merken dat in bepaalde regio's wel degelijk – en in bepaalde landen zelfs – degelijke resultaten zijn geboekt. En een uitzending van Terzake heeft daar ook fel op ingezoomd, meer bepaald over wat er in Kortrijk gedaan wordt op dat vlak en ook wat prof. De Maeseneer in Gent op dat vlak doet. Dus er zijn studies en ervaringen rond, dat het belangrijk is om te kijken vanwaar komen die besmettingen en zijn daar clusters terug te vinden en kunnen we op die manier eigenlijk sneller mensen ja, contacteren, in quarantaine plaatsen en zorgen dat het virus zich niet verspreid. Ik denk dat het, we gaan daar nog een tijdje mee zitten met corona, dus ik denk dat het absoluut niet te laat is om daarmee te starten. Waarom zouden we niet de mensen van iemand, de schepen van Kortrijk bv. niet uitnodigen, prof. De Maeseneer op welke manier doen ze dat. Ze doen dat met heel veel vrijwilligers in eerste instantie en nu is er ook vanuit de Vlaamse gemeenschap subsidie voorzien om dat op te zetten. Niet alleen voor die contacttracing, maar vooral voor die bronopsporing. Dus ik vind dat wel een belangrijk gegeven, waar we ons ook als Sint-Niklaas best zouden over buigen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, in antwoord op de vragen, die nog overgebleven zijn. Eén, wat betreft De Lijn. Het is zo, we hebben al contact gehad met De Lijn en er zijn in heel Vlaanderen een aantal extra bussen, die zullen worden ingezet om specifiek op de spitsuren, vooral dan de schoolspitsen, dus op de zeer drukbezette lijnen om daar extra capaciteit te creëren. En ook in het Waasland zal dat het geval zijn. Maar daar is men nog verder in gesprek met De Lijn daarover. Dus daar zijn al stappen rond ondernomen. Twee – sorry – rond sensibilisering, want dat was ook één van uw vragen, heb ik al voor een stuk op geantwoord in de commissie. En dus volgende week zal er opnieuw een huis-aan-huis coronanieuwsbrief verspreid worden. En drie, wat de contacttracing betreft, ik denk dat ik daar in de zitting van augustus al over gesproken heb, in die zin dat wij op basis van informatie die we krijgen van de huisartsen, wanneer er dus gezinnen zijn die moeilijk te bereiken zijn of waar men vaststelt dat zij problemen hebben in het naleven van de maatregelen, zeker als het over corona gaat en ook de verdere contactopsporing, daar wordt al op ingezet door onze medewerkers. En zoals u zegt, is er ook vanuit Vlaanderen nu een model in ontwikkeling, waar men refererend naar wat er in Kortrijk gebeurt, maar ook in Roeselare en in Mechelen, via de stad, via een aantal gemeenten van de stad en het omliggende of via de eerstelijnszone of eerstelijnszones, dus aan die bron men contactopsporing doet. We hebben daar contact over met de Vlaamse overheid. En dat is nu in een stroomversnelling aan het komen. Alleen zal dat een zeer, zeer belastende en zeer intensieve operatie worden.

Als wij die tientallen mensen – want nu denk ik gisteren waren er 95 nieuwe besmettingen vastgesteld in Sint-Niklaas, 95 – als wij die allemaal moeten gaan contacteren plus dan de contacten die zij aangeven ook nog eens moeten gaan contacteren, dat is een niet te onderschatten inspanning. Dat kunnen we niet aan met onze medewerkers nu. Dus we zullen ook moeten kijken of daar, als we daar instappen en in de mate dat we daarin zouden instappen of we daar ook ja, vrijwilligers, gepensioneerde mensen die daarmee vertrouwd zijn, kunnen beroep op doen. Natuurlijk, met dien verstande dat we moeten vermijden dat mensen ofwel niet worden gecontacteerd, ofwel dubbel worden gecontacteerd. Want er zijn ook in het verleden, het recente verleden al, een aantal jammere zaken gebeurd, waar mensen eigenlijk ja, toch ontgoocheld en woest en verontwaardigd zijn, dus dat zij de uitleg die zij al eens gedaan hebben, een paar dagen later nog eens moeten doen. Maar voor die bron- en contactopsporing in heel het land denk ik dat er de komende dagen en de komende weken heel veel werk zal moeten gebeuren. En ik vrees een beetje niet alleen voor Sint-Niklaas, maar eigenlijk in heel het land dus dat we nog niet direct die capaciteit hebben om dat te kunnen tot een goed einde te brengen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Er is ondertussen nog een berichtje van schepen Hanssens verschenen op de chat, dat er al extra bussen ingelegd zijn op lijn 41 en 31 in de spitsen en dat er nog extra capaciteit over is indien nodig.

MAES: Ja, dank u, burgemeester. Ik ben blij dat er nu al contacten zijn en dat daar ook initiatieven nu worden genomen. Ik denk dat en ik wou voornamelijk toch wel inzetten en aandringen op de kwestie van de bronopsporing. En ik besef maar al te goed, dat in de fase waarin dat we nu zitten, dat dat een zeer zware belasting is. Maar hopelijk gaan we naar een fase, waar het dan toch terug de curve naar omlaaggaat. En ik denk dat we er moeten vanuit gaan dat we ons, als we ons nu voorbereiden en de zaken opstarten, dat we dan het meeste nut gaan hebben in het moment dat de curve echt terug een beetje aan het dalen is en dat je veel meer mensen gaat kunnen bereiken. En dat je echt gaat kunnen opsporen waar de clusters zich bevinden. En dat is, denk ik, een belangrijk gegeven. Als je die kan vinden, dan kan je veel sneller ingrijpen en kan je de verspreiding eigenlijk wel met iets meer succes tegengaan. Dus ik hoop dat we daar inderdaad verder op de hoogte gehouden worden van de plannen, die daar zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik u meteen terug het woord voor interpellatie nr. 7, wat met de Mercatorknoop? U hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, ik denk niet dat ik u moet vertellen, dat ABLLO en de Fietsersbond een alternatief plan hebben gepresenteerd enkele weken geleden. Het boekje heb ik hierbij. Dat is aan ons allemaal bezorgd ook via mail.

Dus wat zij eigenlijk voorstellen en wat zij naar voorbrengen rond de Mercatorknoop is dat er op twee belangrijke punten eigenlijk het plan van 10 jaar geleden achterhaald is. Enerzijds door het feit, dat het principe van de betonstop is ingevoerd en ook het stopbeginsel. En dat de huidige plannen, die er gelden voor de Mercatorknoop, dat die eigenlijk die twee principes niet toepassen, niet volgen. En dat zij dus een alternatief plan hebben ontwikkeld, waarin dat er veel minder ruimte wordt beslagen, waarin dat er veel meer aandacht is voor de fietsers op het maaiveld en niet op hoogte en dergelijke dingen meer. En dat er ook veel meer ja, ruimte komt voor kwaliteitsvolle herbestemming. Dus ik ga niet de volledige interpellatie doen, want we zijn al een zeer gevorderd uur, maar de vraag is wel, ja, bent u het eens met die analyse en dat plan van deze twee verenigingen? En ziet u ook de voordelen ervan om dat voorstel te bekijken? Bent u akkoord dat dat huidige plan, dat er is, dus eigenlijk de betonstop en het stopbeginsel niet volgen? En vindt u dat het huidige plan niet is afgestemd op het decreet gemeentewegen en het decreet basisbereikbaarheid? Met als conclusie, ja, bent u bereid om samen te zitten met die twee verenigingen om dat plan te bespreken en samen naar het Agentschap Wegen en Verkeer te gaan, rekening houdende met het feit dat we toch wel best tussenkomen op dit moment vooraleer dat we eigenlijk een definitief plan gaan ontwikkelen? Waarvan we dan eigenlijk moeten vaststellen, dat het niet optimaal is op dit moment. En ik denk dat ook vanuit participatieoogpunt, dat zijn twee toch prominente verenigingen in het Waasland, ik denk dat het zinvol is om die mensen, naar die mensen te luisteren en hun voorstellen op een merites te onderzoeken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Er moet mij wel iets van het hart. ABLLO heeft de slechte gewoonte aangenomen om heel laat in planningsprocessen tussen te komen om hun ideeën naar voor te brengen. Ten tweede, het is geen voorstel dat men voorlegt. Het zijn een aantal bedenkingen, die ze maken op basis van een aantal Vlaamse beleidsintenties. Want u spreekt over een betonstop. Naar mijn weten is er nog geen betonstop beslist. In het nieuwe Vlaamse regeerakkoord spreekt men over bouwshift. Gans het wetgevende werkdecreet, decreten zijn nog niet goedgekeurd door het Vlaams parlement. Mijnheer De Meyer weet dat ook. In een vorige bestuursperiode, legislatuur is er heel veel werk ingegaan, maar hij heeft het uiteindelijk niet gehaald. Dat zijn enkele beginnende bedenkingen. Het voorstel, dat men nu doet rond die Mercatorknoop is eigenlijk een idee dat moet onderzocht worden op het niveau van de startnota. Een startnota, die ondertussen voor dit project 10 jaar geleden goedgekeurd is en gezien het vergevorderd stadium van dit project is het - in de mening van het college - quasi onmogelijk om zonder enorm veel tijdsverlies voor het project hierop in te gaan.

Zonder inhoudelijk in te gaan op alle argumenten zijn er toch al een aantal zaken, die reeds in het verleden werden onderzocht en niet weerhouden. En een aantal opmerkingen, geformuleerd door de Fietsersbond, zijn interessant omdat ze ja, ook al in vooroverleg met de stad – dat is ook het verschil met ABLLO, de Fietsersbond die praat met de stad en bereikt dan ook wel eens soms het één en het ander – een aantal opmerkingen, die geformuleerd zijn door de Fietsersbond die zullen wel nog met het Vlaams gewest en studiebureaus bekeken worden. Maar dan gaat het heel specifiek over fietsinfrastructuur, die ingetekend is in het project. Het project van de oostelijke tangent ten slotte is een Vlaams project, gefinancierd met Vlaamse budgetten en daarom leek het ons correct om het dossier door te spelen aan het Agentschap Wegen en Verkeer en het studiebureau, dat werkt op dit dossier. En dat hebben we dan ook gedaan. We zullen met hen zien wat zij ervan vinden. En in die zin gaan we niet meer initiatief nemen dan dat. Ik wil nogmaals benadrukken – ik heb dat ook in de pers gezegd – echt benadrukken dat wij als stad geen enkel belang hebben initiatieven te gaan nemen, die dit project dat wij allen over de partijen van meerderheid en oppositie heen een levensbelangrijk project vinden voor onze stad, om dat project te gaan vertragen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, kort een reactie. Bedankt, schepen, voor uw toelichting. Ik denk dat het ook duidelijk is, dat wij die oostelijke tangent goedgezind zijn. Dat is in het verleden al door ons naar voorgebracht. Ik denk, allé, ik ben wel benieuwd te weten wat de voorstellen zijn van de Fietsersbond, die u gaat meenemen en wat de reactie van het Agentschap Wegen en Verkeer daarop gaat zijn. Zijn daar al afspraken rond of wanneer is daar verder overleg over gepland? Want uiteraard is het niet de bedoeling, dat dit project eindeloos vertraagd wordt. Maar het is denk ik hoe sneller dat zulke dingen worden meegenomen, hoe meer dat er kans is dat er effectief nog kan gerealiseerd worden zonder al te veel vertraging. En dus, allé, ja, ik weet niet of u daar al kunt op antwoorden, maar het lijkt mij toch wel belangrijk om dat eventjes op te volgen en te kijken op welke manier dat kan gerealiseerd worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen, wilt u daar nog ... Oké.

HANSSENS: Maar we zullen dat in het opvolgingsverslag laten opnemen. Er is nog geen datum vastgelegd.

VOORZITTER: Oké. Goed. Dan de 9e interpellatie was van raadslid Frans Wymeersch, maar aangezien hij niet meer aanwezig is, zal die in een schriftelijke vraag worden omgezet of eventueel herhaald worden. Dan komen we terug bij raadslid Maes over het behoud van de bushaltes in het Brugsken, Hertjen, Hertestraat en Fabiolapark. Mijnheer Maes, ik geef u het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, het is weer iets voor u. Dus De Lijn heeft begin oktober de tijdelijke omleiding van buslijn 2 definitief gemaakt. Een tijdelijke omleiding, die er was omwille van de werkzaamheden aan het Brugsken. Maar door deze bestending van die omleiding betekent dat, dat in feite de wijken Brugsken, Hertjen, Hertestraat en Fabiolapark, dat die buslijn daar niet meer komt. Heel wat mensen hebben mij daarrond aangesproken en vinden het erg jammer, dat zij op de plekken waar zij tot nu toe, allé, en in het verleden de bus namen, dat zij daar op dit moment geen bushalte meer hebben. Ik denk dan voornamelijk aan de mensen van het Fabiolapark, maar ook de mensen van Peter Benoitpark die daar een probleem hebben. En binnenkort gaat er ook nog de vernieuwde Kriekepitte bijkomen, waar ook 45 gezinnen hun intrek gaan nemen. En vaak zijn dat gewone, ja, arbeiderswijken, gewone volkswijken waar heel wat oudere mensen wonen. Mensen die ook gebruik maken van de stadsbus en van het openbaar vervoer. En dus ik heb ook contact genomen met de mensen, de chauffeurs van De Lijn en die hebben mij gezegd, dat zij een aantal alternatieven hebben voorgesteld aan De Lijn, meer bepaald dat in de richting waarin dat je kan rijden in 't Brugsken, dat in die richting de bus daar wel zou kunnen rijden. En als je de andere richting zou nemen, dat je dan vanaf 't Hertjen zou afslaan richting Glycineplein en zo terug via de Don Boscowijk de gewone route zou kunnen volgen. Waardoor dat eigenlijk dus het grootste deel van het probleem kan ondervangen worden. En ik zou dus willen vragen, schepen, ja, ik vermoed dat u van deze zaken op de hoogte bent gebracht door De Lijn, maar ik zou toch wel willen aandringen om ervoor te zorgen, dat die wijken, dat die haltes terugkomen, zodanig dat die mensen eigenlijk terug een bushalte kunnen nemen waar ze in het verleden een bus hebben genomen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen?

DE MEYER: Voorzitter, kort. De problemen, die onze collega aankaart, onderschrijf ik.

HANSSENS: Ja, kort antwoord ook, voorzitter. De Lijn liet twee weken geleden weten aan de stad, dat zij een aantal testritten aan het uitvoeren waren om de suggesties, die mijnheer Maes hier maakt te testen en die vraag correct te kunnen beantwoorden. Niet omdat mijnheer Maes die suggesties gedaan heeft, maar omdat wij zelf vanuit de dienst mobiliteit die suggesties hebben gegeven. Uit die testritten bleek, dat het operationeel – en dan moet u lezen tijd – operationeel niet mogelijk te rijden is via het Glycineplein op de Parklaan omwille van de té grote omrijtijd. De Lijn stelt voor om de lijnen, komende van Temse, dus lijnen 93 en 95 langs de Voskenslaan te laten rijden, zodat de haltes in de Voskenslaan en Fabiolapark mee kunnen bediend worden. Maar dit voorstel moest wel eerst nog intern door de syndicale organisaties worden goedgekeurd.

Waarom dat dat door syndicale organisaties moet worden goedgekeurd bij De Lijn, dat is interne keuren, dat weet ik niet. Indien er een akkoord zou zijn, zou bij gunstige evaluatie deze trajectwijziging van de buslijn uit Temse doorgevoerd worden op korte termijn. En dat betekent dus dat elke 20 minuten het Fabiolapark zou bediend worden met die lijn. En dat is ook een lijn, die ook de markt aandoet. Dus dat zou een oplossing zijn voor die weggevalen haltes aan Fabiolapark. We hebben vanaf dat de werken gedaan waren op 't Brugsken gemerkt dat De Lijn dus die omleidingsweg continueerde. Op dat moment hebben wij ook onmiddellijk gereageerd naar De Lijn. Wij verwachten daar uitsluitel rond rond die reiswegen binnen de twee weken. En De Lijn heeft ook gevraagd om een plaatsbezoek te doen, omdat sommige van de gelede bussen, die die haltes zouden moeten aandoen, moeilijkheden zouden hebben om de Voskenslaan in te rijden. Dus dat moet nog eens bekeken worden. Dus maar we verwachten daar wel binnen korte tijd een antwoord op.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, schepen. Toch nog een vraagje in verband met 't Brugsken dan en de andere rijrichting. Want ik kan nu wel begrijpen, dat er een probleem misschien is langs het Glycineplein om daar met gelede bussen te rijden. Maar in principe lijkt mij dat toch geen probleem om 't Brugsken te nemen in de gegeven omstandigheden in de rijrichting. Dus waarom doet De Lijn daar geen testritten of doen ze dat wel?

HANSENS: Maar die testritten, die zijn uitgevoerd, maar die leverden te veel verliestijden op. En dat is meestal het geval als je met gesplitste haltes zit, die dus alleen maar in één richting worden bediend, omdat uw terugweg waarschijnlijk dan langer is of de heenweg langer is dan de terugweg. Dus dat is getest, dat is gereden en ze komen tot 4,5 minuut langer uit dan in het geval dat toen 't Brugsken in twee richtingen kon bediend worden. En dan krijgen ze die rit niet meer rond in het uurschema dat ze voorzien hadden. En dan moet ge een extra bus inzetten om dat mogelijk te maken.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik ga nog eens een minuut zagen. Wat ik jammer vind, is dat – en dat kadert ook misschien een beetje in de nieuwe politieke cultuur, gelijk dat we die met Zwijgershoek leren kennen hebben – wat ik jammer vind, is dat we een uitnodiging gekregen hebben van schepen Hanssens, gericht aan alle fracties om op 10 november bij hem op het kabinet of op het stadhuis samen te zitten om het te hebben over het busaanbod. Eerlijk gezegd, ik heb ook wel een aantal bedenkingen over wat er nu op tafel ligt. We hebben daar ook al een aantal voorstellen over gedaan om die te verbeteren.

Ik heb dat bewust niet willen agenderen op de gemeenteraad, omdat ik dacht bon, als de schepen ons uitnodigt, dan is daar het moment om dat voor te leggen, is daar het moment om dat te bespreken. Ik had gedacht dat iedereen die redenering ging volgen en dat we hier geen voorafname gingen krijgen van ja, een discussie, een gesprek dat we binnen een paar weken aanvoeren. Jammer genoeg zit niet iedereen op dezelfde lijn hé. Ik vind dat alleen maar jammer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden.

BURGEMEESTER: Sommigen denken dat het leven aan de rappe is.

MAES: Mag ik daarop reageren?

VOORZITTER: Je mag daarop reageren, ja.

MAES: Ja, allé, ik heb die uitnodiging van 10 november zo geïnterpreteerd, dat het ging over het gehele plan van de stadsbussen. En dit is eigenlijk een vraag, die gaat over één specifieke lijn en een tijdelijke omleiding, die ineens geprolongeerd is geworden. Ik denk dat het dus wel degelijk nuttig is om dat gesprek 10 november te hebben over het geheel van de problematiek van de stadsbussen. En dus daarom heb ik dit nu wel op de agenda gezet. Want de problematiek, denk ik, is veel ruimer dan alleen de lijn nr. 2 via 't Brugsken en het Fabiolapark en zo.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Goed, dan gaan we over naar punt 11, de interpellatie over het Ghelamco-project in de Stationsstraat, gericht aan – dank u, schepen Hanssens – schepen De Meester. Mijnheer Maes?

MAES: Dank u, voorzitter. Ik ga proberen dit kort te houden. Maar het is wel iets technischer. Dus we weten allemaal, het heeft in de pers gestaan, het project dat Ghelamco in de Stationsstraat wil uitbouwen. Dat is een heel groot project. Dus dat is als je het ruimtelijk gaat bekijken, is dat voor het stuk tussen de Stationsstraat, Van Britsomstraat, Casinostraat, bijna heel het stuk als je dan het College daar niet bijneemt. Al de rest omslaat dat zo goed als, dit project. Dus en ik denk dat het belangrijk is, dat de vraag is van ja, wat gaat de stad daarmee doen? Gaat de stad meegaan in de plannen van deze bouwpromotor of hebben wij zelf een visie op wat er in de buurt daar mag ontwikkeld worden of gaan we daar gewoon meegaan met de plannen van deze projectontwikkelaar? En ik wil dan vooral in eerste instantie ja, ingaan op het feit dat zij vooral mikken op een hogere middenklasse. Dat is hun goed recht natuurlijk, maar ik denk dat er vooral in onze stad nood is aan betaalbare woningen, als er niet minder dan 3.418 gezinnen op de wachtlijst staan voor een sociale woning.

Als schepen Callaert ons in het vooruitzicht stelt, dat er in elk groot bouw- of woonproject van meer dan 100 wooneenheden, dat er een verplichting wordt ingesteld om een gedeelte daarvan voor sociale woningbouw te voorzien – hij sprak over 10 %, volgens ons is dat te weinig, maar goed – dus laat ons dan toch al beginnen, denk ik, om ook hier in dit project te zorgen dat mensen, die ja, eigenlijk in aanmerking komen voor een sociale woning, dat die ook in dit project aan bod kunnen komen. Dus, met 104 woningen op deze plek krijg je een veel grotere woondensiteit. En ik dacht eerst op basis van de inzage in het omgevingsloket, dat het 5 bouwlagen waren, maar als ik deze week op het stadhuis ben gekomen om de plannen in te zien, dan merk ik dat het eigenlijk 6 bouwlagen zijn. Dat de plannen met een maximale hoogte van 22 m, dat ze hier willen bouwen, terwijl dat een maximale hoogte die is opgelegd geworden voor een ander gebouw in de Stationsstraat, dat dat 15 m is. Dus men probeert dat een beetje te maskeren door de twee hoogste bouwlagen om die terug te trekken. Dus zodat ze niet te zien zijn vanuit de straat, maar ik denk dat ja, het blijven 6 bouwlagen. En natuurlijk, voor een projectontwikkelaar is het interessant om zoveel mogelijk wooneenheden op een zo weinig mogelijk of een zo klein mogelijk gebied te bouwen. Maar de vraag is of wij als stad daarmee akkoord moeten gaan. Dus, Ghelamco die plannen ook 119 parkeerplaatsen, wat dus extra autoverkeer gaat aantrekken in de stad. Wat volgens ons toch wel een probleem gaat opleveren met het circulatieplan. En dus ook de winkellus, die men daar nu aan het uitbouwen is, die gaat daar dus een probleem ondervinden, want volgens de begeleidende nota rond mobiliteit zou dus de ingang voor de parkeerplaatsen in de Van Britsomstraat komen te liggen en de uitgang helemaal van voor in de Casinostraat. Dus vlakbij twee scholen. Dus men moet daar ook nog eens de rotonde aan de O.-L.-Vrouwkerk gaan nemen om dan in die Van Britsomstraat te geraken, want dat moet dan via de Casinostraat zijn, langs de kant van de Hofstraat. Dus op die manier krijg je daar wel een veel grotere druk op het verkeer, wanneer dat je daar 104 wooneenheden gaat inplannen. Dus dat is nog los van het bezoek dat daar is. Dus ook wat betreft de erfgoedwaarde – en daar wil ik toch heel kort op ingaan – dat is dat er drie gebouwen zijn in dat gebied, wat men wil afbreken, die eigenlijk de klasse B hebben, wat erfgoedwaarde betreft. Dat zijn de nrs. 96, 94 en 86. Die laatste twee is waar Tiffany's nu gevestigd is. Dus en daar staat bij de stedenbouwkundige voorschriften van het rup, dat “het gebouw is beeldbepalend of beeldondersteunend in het straatbeeld, het hoofdbouw mag niet afgebroken worden”. Op blz. 4 van de rup-voorschriften staat dat. Dus en verder “uitbreidingen zijn mogelijk voor zover de waarde van het gebouw of de ruimtelijke draagkracht van de omgeving hierdoor niet wordt aangetast”.

Dus als men twee van die drie gebouwen van klasse B wil afbreken, dan denk ik dat ze hier wel degelijk een probleem hebben met de rup-voorschriften. En ja, ik wil nu niet té uitgebreid ingaan op de reputatie van Ghelamco, daar heb ik dan alle links doorgestuurd die daar zijn. U kan zeggen ja, dat heeft niets te maken met de stedenbouwkundige voorschriften. Dat klopt, maar als waarnemers zeggen in de tijd dat men telkens met verbazing vaststelt hoe deze West-Vlaamse vastgoedbaron erin slaagt om deals binnen te rijven aan de beste voorwaarden, zijn dat toch wel een bedenkelijke partner denk ik. Kortom, ik denk dat het belangrijk is, dat de stad eigenlijk wel zich gaat bepalen, euh bepalen onder welke voorwaarden dat dit project zou mogelijk zijn. Want wij vinden het wel belangrijk, dat er inderdaad meer leven komt in de Stationsstraat. En er zijn heel wat gebouwen in de Stationsstraat, waar de bovenverdiepingen leegstaan. Dus in dat opzicht zijn wij er voor, maar wij denken dat het belangrijk is dat er een stadsregie komt, een soort van wooncoöperatie, die eigenlijk buurt per buurt kijkt op welke manier dat de woonkwaliteit en het woonaanbod kan uitgebreid worden. En ik denk dat het niet een privéontwikkelaar dat moet sturen, maar dat de stad eigenlijk de voorwaarden aan de privé moet opleggen. En dus dat is eigenlijk onze vraag van wat gaat het stadsbestuur met dit project doen? Wat gaat het stadsbestuur met het geheel van het dynamiseren van deze buurt aanvangen en op welke manier gaat er een stadsregie daar een belangrijke rol gaan in spelen? Voilà, 5 seconden nog.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord eerst aan mijnheer Van der Coelden, dan aan mijnheer De Meyer nog 2 minuutjes elk.

VAN DER COELDEN: Ik heb een aantal jaren geleden mee aan de basis gelegen, mag ik toch wel zeggen, van de bescherming van de meest waardevolle gevels in de Stationsstraat. Dus dit beroert mij zeer. Maar, er loopt vandaag, er is een vergunningaanvraag ingediend, er loopt vandaag een openbaar onderzoek. Dat is het moment waarop dat er adviezen worden ingewonnen van verschillende instanties. Dat is ook het moment waarop mensen een bezwaar kunnen indienen. Na dat openbaar onderzoek wordt dat allemaal gebundeld en geeft dat aanleiding tot een advies van de omgevingsambtenaar. En het is op basis van dat advies, dat het schepencollege binnen de gestelde termijn een beslissing zal moeten nemen. Nu, in het licht van die procedure zou ik er mij perfect mee kunnen verzoenen, dat de schepen vandaag zegt dat hij geen antwoord kan geven omdat eerst de procedure moet afgewerkt worden. Dat lijkt mij logisch.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, dit aanbod is volgens mij, collega's, een opportuniteit. Niet om blindelings en klakkeloos te volgen, maar wel om in gesprek te gaan en onze voorwaarden duidelijk te maken op vlak van verdichting, ook de mobiliteit, erfgoedwaarde, woonkwaliteit en dergelijke meer. Maar smijt een dergelijk aanbod niet klakkeloos in de prullenmand. Zorg ervoor, dat er een verantwoord project komt, want het is niet zeker dat ge morgen of overmorgen een dergelijke kans krijgt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ik ben blij, dat Kris eigenlijk al de essentie gezegd heeft van wat ik wou zeggen en van wat ik denk dat mijnheer Maes eigenlijk ook weet, nl. dat ik hier geen uitspraak kan doen in een lopend stedenbouwkundig dossier. Ik ga hier een heel stuk skippen of overslaan omdat Kris dat al gezegd heeft, maar uiteraard zullen wij met veel aandacht de resultaten van het openbaar onderzoek bestuderen en samen met de adviezen van de verschillende diensten zullen we daarna in eer en geweten een standpunt innemen. En uiteraard zullen densiteit, erfgoed, architectuur en mobiliteit aan bod komen in die adviezen en in de afweging die het college moet maken. Dat is uiteraard een evidentie. Als het gaat over wat algemener beleid wil ik daar toch wel bij een aantal punten stilstaan. Ik ben blij, dat u zegt dat meer dynamiek in de Stationsstraat, dat dat toe te juichen is. Die combinatie van winkelen, wonen en werken op deze locatie, dat dat een meerwaarde is. En ik denk dat we het er allemaal over eens zijn. Dat hoor ik toch in de verschillende tussenkomsten. En we zijn het uiteraard ook allemaal eens, dat dat niet de enige criteria is waaraan een project moet voldoen. Daar zijn we het ook allemaal over eens. Ik ben blij, dat u vanuit uw tussenkomst, u heeft niet veel overgeschoten, maar iets wat u wel weggelaten heeft, is uw uitspraak over 1/3e sociaal wonen als last op te leggen. Ik vond dat een behoorlijk gratuite uitspraak en ik ben in die zin blij, dat u dat weggelaten heeft, omdat u – hoop ik – in de tussentijd u verder geïnformeerd heeft om tot de vaststelling te komen, dat dat soort last, allé, dat dat totaal niet wettelijk afdwingbaar is hé. We hebben het grond- en pandendecreet gehad, dat een last oplegde tussen de 10 en de 20 % en dat na een bevraging bij het Hof van Justitie van de Europese Unie door het Grondwettelijk Hof is vernietigd.

Dus het is essentieel om te zorgen, dat we in het bepalen van de lasten – en dat is net de hele oefening, die in de bouwcode, waar we nu in de bouwcode werk van aan het maken zijn en waar we ongetwijfeld in de commissie nog heel grondig van gedachten zullen wisselen – maar dan met heel het evenwicht zoeken van lasten, die we kunnen opleggen in een project en dan hebben we het over het geheel van lasten - een sociale last, de bescheidenlast, de lasten rond mobiliteit, rond groenvoorziening, maar ook bv. rond speeltoestellen of overdracht naar publiek domein - dat die combinatie van lasten de juridische toets moet doorstaan en dat is net een belangrijk onderdeel van die bouwcode. Maar uw gratuite uitspraak als 1/3e van de woningen moet sociaal zijn, daarvan weten we dat het Grondwettelijk Hof dat al vernietigd heeft in het verleden en dat we eigenlijk daar geen basis toe hebben, allé, terwijl dat we uiteraard nullast op dat vlak allemaal wenselijk vinden. Maar ik zeg het hé, dat zijn een aantal punten in zijn algemeenheid. Beweren ook dat de stad geen visie heeft over hoe dat de stad er moet uitzien, dat wil ik toch ook met klem tegenspreken hé. We hanteren het lobbenstadmodel, dat aangeeft waar er ruimte is voor verdichting en waar niet. Er is de bouwblokkenstudie, die een beeld geeft over de bouwblokken in de kernstad. Ik heb daarjuist verwezen naar de bouwcode, die in opmaak is. Er is ook een rup voor dat deel. Daarnaast zijn er nog een heleboel relevante plannen, zoals het mobiliteitsplan. Dus beweren, dat er geen visie zou zijn over waar we met de stad naartoe willen, dat is echt larie. En daarnaast ... Ah, dat is net wat u zegt van we moeten als stad een visie hebben en we moeten als stad aangeven ... Wel, die visie is er. We geven ook een aantal dingen aan. Daarnaast nemen we als stad deze bestuursperiode ook een actievere rol op als het gaat om stadsontwikkeling. Ondertussen hebben we ook een beleidsadviseur stadsontwikkeling, maar natuurlijk is het moeilijker om een actieve rol te spelen of op te nemen op gronden waar je geen eigenaar van bent hé. Op private gronden mogen private eigenaars nog altijd een stedenbouwkundige aanvraag doen, die de stad dan zal toetsen aan die verschillende beleidskaders, waar ik het daarjuist over had. En die verschillende beleidskaders zijn hier ook in de gemeenteraad goedgekeurd en dat is dus de toetssteen ook, waar we naar moeten kijken. Maar op gronden, waar de stad zelf eigenaar is, experimenteren we wel zelf met vernieuwende bouwvormen, zoals we dat ook nu doen met coöperatief wonen op de Paterssite. Kortom, u weet dat in dit concrete dossier, dat ik in dit concrete dossier geen uitspraken kan doen. Dat zou zeer onverstandig zijn. Uw gratuite uitspraak rond sociaal wonen, maar u heeft die weggelaten, dus ik moet daar misschien niet te ver op ingaan. Maar zeggen dat we geen visie hebben, dat wil ik toch met klem tegenspreken. En dat we zelf een actievere rol willen opnemen, dat is iets dat we sinds deze bestuursperiode ook zeer duidelijk, dat ook zeer duidelijk onze ambitie is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Uiteraard weet ik dat u rond dit dossier geen concrete uitspraken kunt doen. Maar ik wou toch dit dossier aangrijpen om eigenlijk een beetje, want ik vond dat we op dat vlak in de stad een beetje ... Ah, een beetje in het slaap gevallen zijn. Het is misschien die wakker dan juist op zijn plaats. Nee, ik denk dat inderdaad dit dossier, want het is inderdaad, in de pers komt dat ineens over als een enorm aantrekkelijk dossier. Maar het is natuurlijk niet op de, denk ik op de voorwaarden waar je normaal gezien als stad zelf zo'n zaken wil gaan doen. Dus ik denk dat het belangrijk is, dat de stad zelf nadenkt en zelf voorzetten geeft, ook – en ik zeg niet dat de stad geen visie heeft – maar de visie ook voor het hoe dynamiseer je op het vlak van wonen, winkelen en bv. ook werken, kantoorruimte bv., hoe dynamiseer je die buurt. En dat vind ik wel een belangrijk gegeven, dat je daar als stad een veel dynamischer rol in kan spelen en waar je niet moet afwachten tot dat de privé met voorstellen komt. Want ik denk inderdaad, niet al die gebouwen zijn van de stad, maar je kan daar wel aanzetten geven en mensen samenbrengen om te kijken op welke manier dat daar eventueel vernieuwing kan gebracht worden. En dat was een beetje de belangrijkste bedoeling van deze interpellatie om daarrond eigenlijk een stukje wake-up call te doen van laat ons zelf meer initiatief nemen en laat ons niet afwachten tot er zo'n grote jongen als Ghelamco afkomt en dingen naar vorschuijft, die dat wellicht niet zo wenselijk zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, dan gaan we over naar de volgende interpellatie van raadsleden Saloua El Moussaoui en Kristof Van Gansen, steun lokale horeca, nood aan perspectief. Mevrouw El Moussaoui of mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ik zal het overpakken. Saloua heeft een slechte verbinding. Beste collega's, het is helemaal geen nieuw voorstel hé. In mei 2020 hebben we het ook al gelanceerd met Saloua. Waarom? In Aalter geeft men een lokale aankoopbon, in Mechelen geeft men een lokale aankoopbon. Heel specifiek, omdat men die lokale economie in stand wil houden door de corona. Bon, we hebben nu een tweede golf van besmettingen. Dus dat betekent ook, dat er een tweede lockdown soms voor geopteerd wordt. En we merken toch ook wel, dat niet alleen de lokale horeca, maar ook de lokale middenstand er echt wel van afziet. Dat is niet alleen een financieel probleem, maar ook mentaal is dat een heel zware klap. Dus is de oproep van Saloua en mij om een signaal van hoop te geven vanuit de stad. Dus dat we niet alleen maar Vlaamse middelen gaan verdelen, maar dat we dus ook wel durven nadenken over een stukje eigen stadsmiddelen te investeren in de lokale economie. Er is een voorstel om dat met een lokale aankoopbon van 5 euro te doen op afvraag. Dat is geen voorstel te nemen of te laten.

Maar we wouden eens kijken of er nog andere ideeën waren vanuit het stadsbestuur richting de lokale middenstand eigenlijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan schepen Somers. Ah, mevrouw Geerts, sorry.

GEERTS: Ja, we wilden daar eigenlijk vanuit onze fractie wel aansluiten bij de oproep. Ik denk, dat sluit ook een beetje aan bij wat mevrouw Bats vorige keer gezegd heeft. Het is echt niet verboden om ook nog eigen middelen aan te spreken. We denken dat elk initiatief om de noodlijdende horeca te steunen is goed. We vragen ons alleen af of dit voorstel of dit nu de beste manier is. We hebben daar, Kristof verwijst naar andere steden en gemeenten. We hebben ook een aantal voorbeelden van zo met bonnetjes en dergelijke, dat dat toch allemaal heel veel administratie is en weinig ja, doeltreffend is. Dus absoluut akkoord, dat er initiatieven komen om de horeca te steunen, maar twee bedenkingen daarbij. Eén, hou het toch alstublieft een beetje praktisch. Twee, als je dingen doet, zou het wel billijk zijn, denken we, dat je dat ook een stuk doet op basis van omzet uit het verleden.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de burgemeester, euh schepen Somers, excuseer.

SOMERS: Ja, ... Oei, het is hier precies ... Dank u wel voor de vraag en ook de aanvulling van mevrouw Geerts. Ik denk dat we niet kunnen stellen, dat we vanuit het stadsbestuur nog geen middelen besteden aan middenstand en horeca. Als je de budgetten van het centrummanagement ziet, denk ik dat je dat zeker niet kan zeggen. Uiteraard zitten we nu in bijzondere tijden en corona hakt er uiteraard enorm in. Zowel is dat een zeer moeilijke periode voor horeca en middenstand. Als stadsbestuur hebben we al heel veel gedaan en telkenmale in gesprek en in overleg met de horeca wat het beste voor hen zou zijn. De uitbreiding van de terrassen met toelaten van overdekte terrassen, maar ook het ganse programma, dat we voorzien hadden van Winter in Sint-Niklaas, waar de focus vooral gelegd werd naar horeca en middenstand om eigenlijk dat belevingselement te ondersteunen. Dat is op commissies uitgelegd. Ik ga dat hier niet doen, want dat zou mijn antwoord op mijn vraag natuurlijk veel te ver leiden. Uiteraard valt dat nu omwille van de nieuwe maatregelen, die er gelden, ook voor een groot stuk in duigen en gaan we dus terug samen met de horeca kijken wat we moeten doen. Ik deel de mening van mevrouw Geerts, die zegt van ja, iedereen een cheque geven van wat in jullie voorstel zit, van 5 euro, het vergt veel administratie en het is misschien toch niet zo doeltreffend. Wij hebben op regelmatige basis overleg met zeer veel centrumsteden en andere steden om te kijken wat zij doen en wat zij als efficiënt beschouwen. En ook die opmerking zie je daar vaak terugkomen.

Bovendien, het verlies van cheques, het feit dat mensen die graag naar de horeca gaan en regelmatig de horeca bezoeken, dat eigenlijk die cheque er niet toe doet, dat die sowieso middelen besteden in de horeca van het ogenblik dat zij open zijn, mensen die niet graag naar de horeca gaan dat die die cheque ook laten liggen en dergelijke meer. Dus die efficiëntie, heel veel steden en gemeenten zitten daar toch mee. Ikzelf, ja, ik volg dat toch wel een beetje. Dus ik denk niet dat dat de manier is waar we mee verder moeten gaan. En ik had dat ook al in mei, toen je dat voorgesteld hebt en naar vorgebracht. Uiteraard moeten we ook kijken van federaal en Vlaams wat ze allemaal gaan doen in het kader van middenstand en horeca. Maar zoals gezegd, zijn wij zeker bereid vanuit de middelen, die we eventueel hebben van nu Winter in de Stad en die niet kunnen uitgegeven worden, maar ook dat moeten we nog verder bekijken, wat we kunnen doen naar horeca en middenstand. En tot hiertoe komen de vragen vooral van creëer beleving, creëer de situaties dat mensen echt naar onze stad komen, echt de horeca willen gaan bezoeken, zodoende dat iedereen er iets aan heeft. Horeca, middenstand, maar ook de mensen die hier vertoeven, die hier wonen, werken en winkelen. Dus u gaat daar zeker nog meer over horen wat de plannen zijn naar verdere ondersteuning van middenstand en horeca, maar nu denk ik dat het zeer moeilijk ligt om nu gewoon een cheque te gaan uitgeven. Ik denk dat we daar eerst moeten kijken hoelang dat de horeca gesloten is, in welke periode de horeca terug zal opengaan en op basis daarvan de juiste initiatieven nemen. Samen in overleg met de horeca. Dat is een overleg, dat tegenwoordig zeer goed verloopt. Waar zeer positieve inbreng is. En ik hoop dat dat alleen maar verder uitbreidt, dat er nog meer horecaken input gaan geven en wensen uitspreken. Maar u zal daar in de toekomst dus nog meer over horen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie. Ook van raadslid Van Gansen, de beslissing Vlaamse overheid, regiovorming. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Oké. Dag, collega's, wederom. Burgemeester, ik heb met veel interesse geluisterd naar de discussie daarnet omtrent de ziekenhuizen. En ook vorige maand had ik een vraag gesteld omtrent de wenselijkheid van twee erfgoedintergemeentelijke samenwerkingen in onze stad op een paar 100 m. Of het toch niet interessanter was om die te laten samenwerken. Nu, er zijn een paar bedenkingen, die ik mij wil maken. Eén, er wordt echt wel goed werk geleverd door de personeelsleden van de intergemeentelijke samenwerking hier in het Waasland. En er is ook wel veel inzet van de bestuurders. Maar goed, we weten eigenlijk al langer, allé, toch wij vanuit Jong CD&V, dat er ontwerpfouten zitten in het aantal en de manier van organisatie van de intergemeentelijke samenwerkingen.

We merken dat er ja, bestuurders van de ene vergadering naar de andere hollen. We merken ook vooral – en dat is echt problematisch – dat er geen beleidscoördinatie is tussen die verschillende intergemeentelijke samenwerkingen. Als ge die plannen naast elkaar legt, dan die haken niet in elkaar vast. Die hebben andere werkingsgebieden, die hebben andere termijnen, die hebben andere besturen. Dat is echt een stukje, allé, versnippering van uw beleid. Maar uw kostprijs van uw belastingbetaler gaat daarmee ook de hoogte in hé. Ge hebt allemaal aparte HR-bedrijven. Ge hebt allemaal aparte lokalen, die allemaal aparte IT-leveranciers hebben, die aparte bedrijfsrevisoren hebben, die aparte boekhoudsystemen hebben. Het stopt eigenlijk niet. Dus daar komt echt wel een kostprijs met zich mee. En dan – en dat is iets heel belangrijk, dat is iets wat wij ook in het buitenland meer en meer zien – als burgers het labyrint van de beleidsvorming niet meer begrijpen, dan haakt men totaal af. Burgers, die de politiek niet meer begrijpen, die haken af en die gaan een stukje meer stemmen voor de Trumpen in deze wereld, de Boris Johnsons in deze wereld en ga zomaar verder. Dus het is in ons aller eigenbelang dat wij zorgen, dat uw intergemeentelijke samenwerkingen, dat die goed verlopen en dat wij dus een begrijpbare en een efficiënte en een daadkrachtige politiek hebben. Nu, ik ga onmiddellijk onze studie van 3 jaar à 3,5 jaar geleden al in de chat smijten. Ik heb dat hier net gedaan. Dat is een zeer, zeer apolitieke studie, dat wij gedaan hebben. Wij hebben daar ook voor een stuk of 100 deelnemers uitgenodigd in het Walburgkasteel een paar jaar geleden. En wij staan er nog altijd achter, dat wij echt wel dat apolitiek willen aanpakken en dat wij dat op een hoog niveau willen aanpakken. Ge gaat zien, dat daarvoor tientallen bladzijden aan analyse en data staan. Wij zijn er echt wel voor, dat we eerst een analyse willen maken en daarna echt een visie op de toekomst. En we zijn ook fier met Jong CD&V, dat we er toch in geslaagd zijn om ons eindwerk, allé, ons eindwerk, sorry, de weg te laten vinden naar de Vlaamse overheid. Waarom? De Vlaamse overheid heeft ook gezegd van kijk, dit gaat zo niet meer langer. We zitten in Vlaanderen met meer dan 2.200 intergemeentelijke samenwerkingen. In het Waasland zitten we met een stuk of 100 intergemeentelijke samenwerkingen. Dat marcheert niet meer. Dus de Vlaamse overheid heeft ook gezegd van kijk, het gaat niet meer. We willen referentieregio's afbakenen. Die hebt u allemaal gezien in de sessie. En dat is nog vrij coherent hé. De referentieregio van het Waasland is het historische Waasland, waar ook onder andere Zwijndrecht inzit. De Vlaamse overheid is daar niet alleen mee bezig. Ge hebt ook de federale overheid, die ook bezig is met uw politiezones aan te passen. En daar zijn sinds de vorige minister van binnenlands bestuur plannen om nog maar naar 7 politiezones in Oost-Vlaanderen te gaan. En kijk, dat zijn opnieuw keuzes die gesteld gaan worden hé.

Willen wij als Sint-Niklaas naar één Wase politiezone gaan of willen wij naar verschillende zones gaan en moeten die zones dan aansluiten op bv. uw archeologie-intercommunale of uw afvalintercommunales, waar ge 3 verschillende hebt in het Waasland of uw sociale huisvestingsmaatschappijen, waar ge ook een handvol hebt. Of wilt ge naar uw brandweezones gaan of wilt ge zelf naar uw mobiliteitsregio's gaan. Enfin, er is een beetje werk aan de winkel. Dus ik wou u vragen, burgemeester, wat is de visie van Sint-Niklaas op regiovorming en wil u daar een proactieve rol in opnemen of wacht u eerder de werkzaamheden van de Vlaamse overheid af?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dank u wel, mijnheer Van Gansen, voor uw zeer lange inleiding. Maar het is een thema, dat mij ook al vele, vele jaren zeer boeit en waar ik mij destijds als Vlaams parlementslid in de commissie binnenlands bestuur ook in dat debat heb geworden en waarbij ik ook de voorbije 5 jaar als voorzitter van Interwaas een zeer actieve rol in gespeeld heb en nog steeds speel. En ook als lid van de commissie krachtige besturen van de VVSG. Ik vind inderdaad, dat wij als Waasland en ook Sint-Niklaas als hoofdstad van het Waasland daar inderdaad een actieve rol in moeten spelen. Wij hebben het voordeel, wanneer we spreken over regiovorming in Vlaanderen, dus dat het Waasland een regio is met een duidelijke afbakening. Dat is voor andere regio's niet zozeer het geval. En ook met een eigen regionale identiteit, een samenhangingsgevoel. Ik denk dat dat zeer belangrijke ingrediënten zijn, die ook dus die regiovorming in het Waasland kunnen bevorderen. Nu, de oefening op Vlaams niveau is al bezig, denk ik, toen minister Bourgeois nog minister van binnenlands bestuur was in Vlaanderen. Dat is dan de vorige bestuursperiode verdergezet. Maar nu is dan minister Somers gekomen met die beslissing van de Vlaamse regering, die inderdaad een platform biedt om verder op te werken. En we willen daar in het Waasland en in Sint-Niklaas ook verder op werken. In die zin één, wat de gebiedsomschrijving betreft, moet ik u enigszins corrigeren. In die zin dus, dat in de kaart die nu voorligt Zwijndrecht bij de regio Antwerpen wordt ingedeeld, omdat natuurlijk Zwijndrecht deel uitmaakt van de provincie Antwerpen, terwijl zowel Zwijndrecht maar ook denk ik alle andere Wase gemeenten zeer graag zouden hebben, dat Zwijndrecht lid wordt van de regio Waasland, zoals Zwijndrecht enkele jaren geleden ook is toegetroten tot Interwaas.

Belangrijk is om heel deze operatie te doen slagen en om het niet alleen bij studie en verder onderzoek te laten, is dat de Vlaamse overheid in haar verder beleid in de verschillende sectoren ook daar incentives zou geven op zijn minst of zelfs dwingende bepalingen zou opnemen, dus dat de huidige – en u hebt ze genoemd, de meer dan 2.000 samenwerkingsverbanden in Vlaanderen, de verrommeling van de tussenstructuren zoals men dat noemt – dat die werkelijk zouden inkantelen in die regio's. Dat wordt een heel moeilijke en taaie oefening. Ik kan u dat verzekeren. Omdat ge daar niet alleen op het vlak van de besturen en de mandatarissen dus ja mensen moet verplaatsen of zitjes ontnemen om het zo te noemen, maar ook op het vlak van de directies en de administratieve structuren van al die samenwerkingsverbanden, dat daar harde noten zullen moeten worden gekraakt. En ik moet zeggen dus dat niet alle politieke partijen in het verleden daar evenveel daadkracht en doorzettingskracht in getoond hebben. En de proof of the pudding is in the eating en het zal op dat moment zijn om het mogelijk te maken of om te zien of het inderdaad menens is dus met die regiovorming. Ik wil ook aanstippen dus dat op het vlak van het democratisch deficit zoals men dat zegt, men ook zal keuzes moeten maken hoe bestuurlijk, hoe het bestuurlijke aspect dus van die regio's wordt bekeken, zonder dat men ook nog eens naar een kostenverhoging gaat. Dus het moet een efficiëntieoefening zijn, maar de neiging om dan een te zware bovenbouw of waterhoofd te creëren, daar mag men zeker niet aan toegeven. Ik ben ook blij, dat u hebt aangeraakt dat ook wat betreft de federale materies het wenselijk zou zijn om in dezelfde richting te evolueren. Toen hier professor De Ruyver en later zijn opvolger professor Janssens bij mij geweest zijn in verband met mogelijke denkpistes rond de nieuwe politiehervorming, heb ik ook altijd gezegd één, Sint-Niklaas als dusdanig nous ne sommes demandeurs de rien. Dus we hebben een slagvaardig politiekorps en onze schaal met bijna 80.000 inwoners laat ook toe om dus een politiedienstverlening op niveau en met kwaliteit te geven. Maar als men gaat naar een schaalvergroting mag dat niet kneuterig zijn en dan denk ik inderdaad – en dat blijkt ook uit de rapporten die later zijn naar voorgekomen – dat men inderdaad moet denken naar dat Wase niveau. Ook een mogelijke brandweerhervorming, denk ik, moet op zijn minst vermijden dat men dan politiezones gaat doorsnijden. Zoals u weet is de hulpverleningszone Waasland met 7 gemeenten, waarbij bv. ja, Waasmunster geen deel uitmaakt van een of Waasmunster op het vlak van de politiezorg deel uitmaakt van een politiezone met Hamme, die dan in een andere hulpverleningszone zit.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ja, ...

VOORZITTER: Ja, u heeft het woord.

VAN GANSEN: Ah ja, oké, sorry. Ik vind het inderdaad belangrijk, dat we een stukje kijken naar de Vlaamse overheid, maar ik denk dat wij veel meer lokaal kunnen doen. En het feit dat ge allemaal verschillende logo's hebt, het feit dat ge allemaal verschillende namen hebt, dat zou zonder aan uw bestuurders te raken, dat zou zonder aan uw management te raken, zou dat al voor een soort van een begrip en een centralisatie kunnen zorgen. Het is een kleine tip, die wij 3,5 jaar geleden al gelanceerd hadden. Neem dat zeker in overweging, maar vooral die beleidscoördinatie hé. Volgens mij gaat ge, allé, ik kan bezig blijven. Het feit dat uw politiezone anders is dan uw brandweerzone, dat uw vervoersregio anders is dan uw ziekenhuiszone, dat heeft allemaal ... (?). Maar ik zou toch oproepen om ja, om eens na te denken wat kunnen wij hier lokaal in het Waasland al doen om eigenlijk een stukje voorop te lopen op de Vlaamse overheid.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Dan geef ik het woord aan raadslid Johan Uytendhouwen voor de interpellatie rond de affichering woninghuur – vermelding huurprijs, kosten en lasten. Mijnheer Uytendhouwen, u hebt het woord.

UYTDENHOEWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, anderhalf jaar geleden is het denk ik, dat ik u een schriftelijke vraag heb gesteld in verband met het toezicht door de stad op de afficheringsverplichting inderdaad van de huurprijs. En toen bleek dat ja, sinds 2014 – met één uitzondering – dat er eigenlijk geen GAS-boetes zijn opgelegd om die verplichting te sanctioneren, bij gebrek aan tijd, personeel en eigenlijk prioriteit heeft u toen ook gezegd. En ik heb u daar inderdaad toen vorig jaar in mei over geïnterpelleerd. Ik werd daar trouwens in mijn bezorgdheid bijgetreden door raadslid Van Elslande. En u beloofde daar inderdaad opnieuw te gaan sensibiliseren en dat ook te koppelen aan een actief handhavingsbeleid vanuit de stad. En dat gaf mij hoop. Ook omdat we in september vorig jaar dan het intergemeentelijk project ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid hebben goedgekeurd in de gemeenteraad. Waar dan onder meer voorzien was in de sensibilisering van immokantoren en waar we onder meer voorzagen van echte stadswachten te gaan inzetten vanaf juli dit jaar, die dan maandelijks die verplichte affichering zouden gaan controleren. Er zou zelfs een nieuwe woningcontroleur een opleiding krijgen tot GAS-ambtenaar en dan effectief GAS-boetes gaan opleggen. Om dan ten slotte ook te voorzien in een digitaal meldpunt. Nu, ik heb mijn vraag nog eens herhaald om een update te krijgen voor de periode april vorig jaar tot juni nu, wat daar de actualisatie was van de cijfers. En ja, tot mijn verwondering heb ik dan na anderhalf jaar eigenlijk hetzelfde antwoord gekregen van de diensten. En ik citeer “Vanwege een structurele onderbezetting van de gemeenschapswachten in dezelfde periode werd niet gecontroleerd op de affichering van de huurprijs”.

Dus, burgemeester, het verwondert mij dan toch te moeten vaststellen, dat wij na bijna 7 jaar geen controles uitoefenen op een maatregel, die toch tot doel heeft structurele discriminatie op de woninghuurmarkt tegen te gaan. En ik zie nochtans dagelijks afficheringen, die niet voldoen aan de wetgeving. Ik stel daarbij dan ook nog eens vast, dat wij op de gemeenteraad van juni nog een voorstel – en het is hier al gemeld geworden ook op deze gemeenteraad – voorstel vanuit de oppositie tot praktijktesten op de huurmarkt afgewezen zagen. En nochtans blijkt discriminatie bij bv. Marokkaans-Belgische kandidaat-huurders sinds de lockdown bijna verdubbeld te zijn. Dat blijkt uit een studie van ook reeds de meermaals genoemde professor Verhaeghe. En ik dank trouwens Saloua om mij op die studie te wijzen. Dus ik moet helaas vaststellen, dat in deze stad – die nochtans een grote diversiteit heeft – het tegengaan van discriminatie op de woninghuurmarkt duidelijk geen prioriteit is. Wij hebben daarnet wel al verwezen naar het diversiteits-, naar het anti-discriminatieplan en het diversiteitsplan, waar er wel een deeltje over de woninghuurmarkt staat. Saloua heeft al gezegd van ja, het is toch een beetje te weinig acties en te weinig concrete zaken die daar instaan. Wel, als er nu één instrument is, dat voor het grijpen ligt, dan denk ik dat dat onze politieverordening is, die gesanctioneerd wordt met GAS-boetes en dan voornamelijk op deze verplichting. Dan is het inderdaad toch wel ja, een beetje teleurstellend dat hier nog geen werk van gemaakt is. Dus ik vraag nu gewoon – we zijn nu 2 maand verder sinds het schriftelijk antwoord, waarin u aankondigde dat er toch wel zou gaan gesanctioneerd worden – hoever dat we staan. En ik had daar graag de cijfers voor ontvangen.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, collega Uytendhouwen. Samen met u had ik ook graag gehad, dus dat we daar sneller en meer werk hadden van kunnen maken. Maar u hebt het antwoord zelf of de verklaring zelf al gegeven. Door ja, gebrek aan capaciteit hebben wij dat dus, ja, het voorbije anderhalf jaar amper kunnen doen. Maar ik kan u wel medelen, dat er recent toch in een hogere versnelling werd geschakeld en dat we daar ook in de toekomst toch nog fundamenteel beterschap in zullen zien. In die zin, dus dat er recent door de gemeenschapswachten dus wel controle werd uitgeoefend op de affichering. Dus dat er ook 16 immokantoren werden gecontacteerd en gecontroleerd, waarbij helaas moet worden vastgesteld, dat 11 daarvan in overtreding waren dus met het niet-correct of niet-volledig afficheren van de huurprijs plus de lasten en de kosten die er eventueel zijn. Dus 11 op de 16, dat is geen fraai getal. Er is ook vastgesteld, dat blijkbaar niet alle medewerkers, die men heeft gecontacteerd bij de immokantoren, op de hoogte zijn van die regelgeving, die specifieke regelgeving. Dus we zullen daar een extra inspanning leveren om in eerste instantie ze allemaal nog eens goed bij de les te houden.

En het is ook de bedoeling, dat vanaf 1 januari 2021 er effectief ook GAS-pv's zullen worden uitgeschreven en GAS-boetes zullen worden dus geïnd voor het niet-naleven van de regels zoals ze zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Is dat oké?

UYTDENHOUWEN: Ik dank u. Dank u wel.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Dan zijn we door de interpellaties heen en komen we aan de punten voor de geheime zitting. Ik moet voor we beginnen, moet ik even verifiëren. Wij denken dat mevrouw Pieters en mevrouw De Rijke van het Vlaams Belang nog aanwezig zijn. Klopt dat? Ja? (einde opname).

---ooOoo---